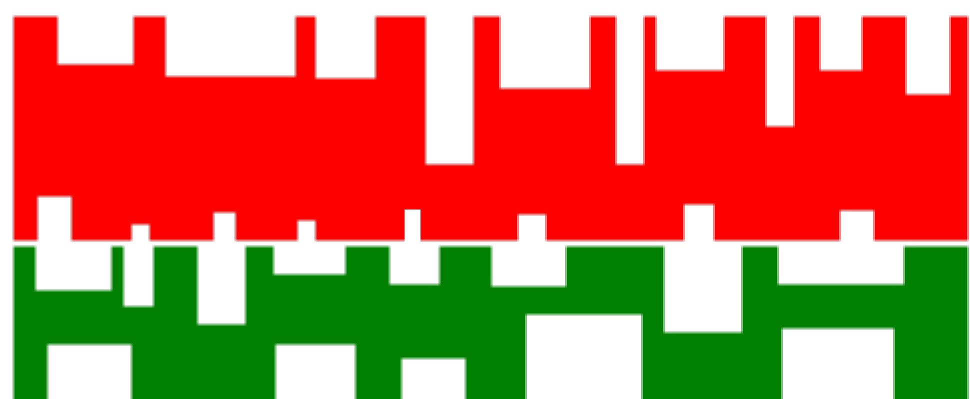
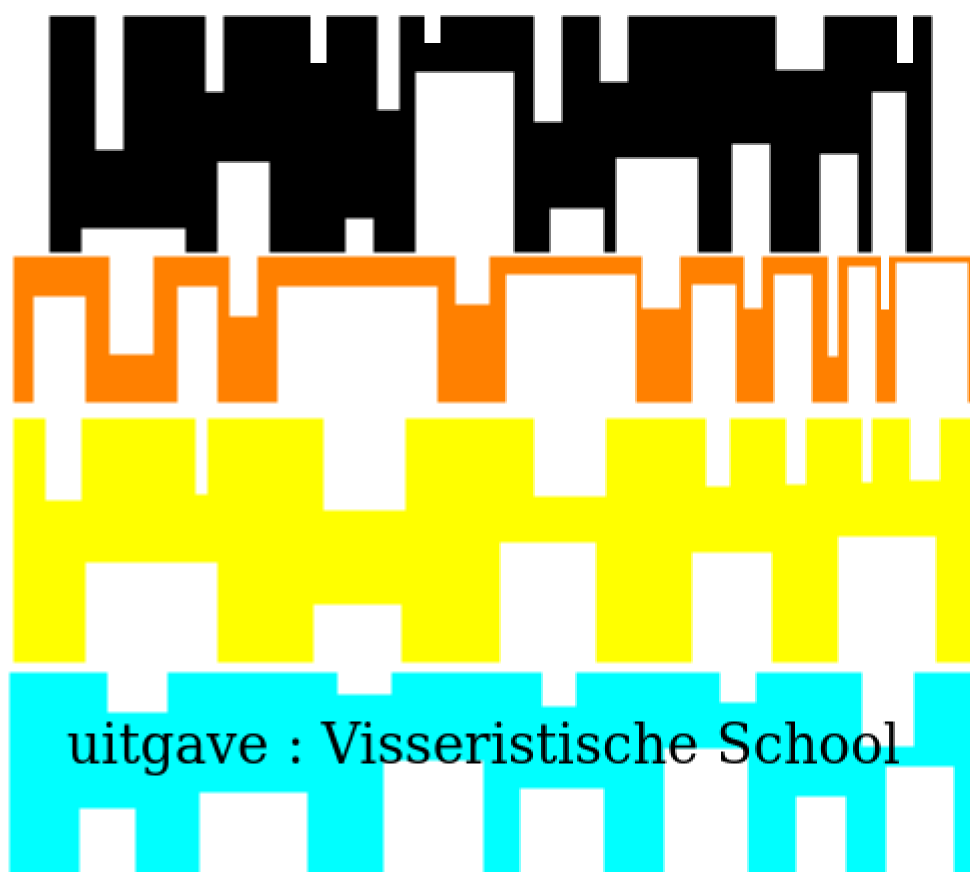

DE NIEUWE DOLEANTIE

uitgave : Visseristische School

DE NIEUWE DOLEANTIE

UITGAVE : VISSERISTISCHE SCHOOL
2024/ 2025

1. DE KWESTIE NETELENBOS-GEELKERKEN (1920-1926)
2. BESPREKING DE SAAMBINDER 1974 - DEEL 3
3. BESPREKING DE WACHTER SIONS 1967
4. VAN DA COSTA TOT KUYPER - DE TWEE REVEILS IN DE JAREN 1800
5. BEGRIJPT GIJ WAT GIJ LEEST ?
6. VAN VOORWERPELIJKHEID TOT VERBANDELIJKE ONDERWERPELIJKHEID
7. 1800se BLADEN
8. DE VAL VAN SYRIË - EEN NIEUW TIJDPERK
9. ZORG DAT JE DE BOOT NIET MIST
10. DE DAGVAARDING VAN DE MENS
11. VLUCHTELINGENKAMP-BERICHTEN I - AANTEKENINGEN VAN BRIEFWISSELINGEN OVER DE KERKGESCHIEDENIS
12. VLUCHTELINGENKAMP-BERICHTEN II - GEESTELIJK NEWTONISME - AANTEKENINGEN VAN BRIEFWISSELINGEN
13. DE VAL VAN SYRIË II - DE EXEGESE IN DE ZONDOLOGIE EN DE DEMONOLOGIE
14. AANVULLINGEN OP DE GENESIS, DE EXODUS EN HET EVANGELIE
15. BESPREKING DUIZEN EN II KAMBA
16. DE NIEUWE KUYPERIAANSE UITTOCHT - DE DOORTOCHT
17. BESPREKING DE HERAUT 1887
18. PSALM VAN DE HEMELSE VISSER (LANGE VERSIE)
19. PSALM VAN HET GRATENSCHRIFT (LANGE VERSIE)
20. PSALM VAN HET GRATENSCHRIFT (KORTE VERSIE)
21. PSALM VAN DE HEMELSE VISSER (KORTE VERSIE)
22. PUNTEN VAN DE NIEUWE DOLEANTIE
23. BESPREKING VAN CALVIJN’S BIJBELVERKLARING
24. DE NIEUWE DOLEANTIE -BESPREKING DE HERAUT 1888
25. HET WEZEN VAN DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK
26. DE HERVORMDE KERK VANAF 1920
27. HET VERLOREN SCHEPPINGSVERHAAL - VAN CALVINISME TOT VISSERISME
28. HET HERSTEL VAN DE VISSERISTISCHE LEER - DE KOMST VAN DE GEESTELIJKE INTERCOM
29. CALVIJN’S BIJBELVERKLARING
30. CALVIJN’S BIJBELVERKLARING - 2
31. CALVIJN’S BIJBELVERKLARING - 3
32. TERUG NAAR PNIËL - EVANGELISATIE IN DE KERKEN
33. VAN CALVIJN TOT KUYPER
34. SALOME OF JOHANNES DE DOPER ?
35. DE PREDIKING VAN HET BOEK DES LEVENS - EEN DROOM
36. BESPREKING VAN II KAMBA - DE DIEPE SLAAP VAN ADAM
37. HET GEHEIMENIS VAN ADAM EN EVA
38. EEN STUKJE NEDERLANDSE GESCHIEDENIS
39. DE SCHOOL VAN PNIËL
40. DE GELIJKENIS VAN DE VROUWEN EN DE HONINGBOOM
41. GELIJKENIS VAN DE GROTE BREDE RIVIER
42. LEVENSPRINCIPES VAN HET PARADIJS
43. TOCHT TOT EN DOOR HET PARADIJS

1. DE KWESTIE NETELENBOS-GEELKERKEN (1920-1926)

Een heleboel hebben de gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden niet begrepen, en ook de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus niet. Ze hebben het verletterlijkt, en zijn geheel voorbij gegaan aan de betekenis ervan. Waarom kregen de dwaze maagden geen olie ? Omdat ze het zelf moesten kopen, m.a.w. ze moesten het zelf bevinden. Waarom kreeg de rijke man geen waterdruppel ? Er was niet alleen maar een te grote kloof tussen hem en de arme Lazarus in het hiernamaals, maar hij moest het zelf bevinden, zelf gaan zoeken, zelf vinden of kopen ergens.

‘Ja,’ zullen sommige slimmerikken zeggen. ‘Hij was in de hel, en daar is die luxe allemaal niet, anders is het idee van de hel weg.’ Maar de psalmist sprak dat God ook in de hel zou zijn. Wij mogen niet voorwerpelijk met de hel omgaan. Het is een zeker principe dat we moeten leren. De gereformeerde vaderen spraken ook dieper over de hel, zoals ook Augustinus. Het is een geheimenis. Het is niet zo rechtoe rechtaan als velen denken.

W. C. Lamain stelde dat als God in ons leven verschijnt, dan kunnen we het niet meer stellen met de zwijnendraf van de wereld. Er komen andere begeerten en behoeften. Men begeert dan de moedermelk van het Woord, en niets gaat meer snel. Lamain stelt dat ze wel uren reizen om een kruimel brood te ontvangen. Dan moet de mens een wildernistocht maken. God is geen sadist, maar wil dat we onderwerpelijk met de natuur en de wildernis omgaan, niet voorwerpelijk. Het moet persoonlijk doorleefd worden.

Dat was de taak van zowel de dwaze maagden als de rijke man. Ze kregen een ‘nee’ te horen naar het voorwerpelijke, omdat ze het onderwerpelijke moesten leren. Ze moesten het aardse en directe loslaten, het materialisme afleren, en het geestelijke leren. Jezus sprak dat ze in de gevangenis moesten blijven totdat ze hun schulden hadden betaald. Als Jezus spreekt over een eeuwig ‘nee’, dan gaat dit om het nee naar het voorwerpelijke, niet naar het onderwerpelijke. Het is een ‘nee’ naar de vleselijke weg, niet naar de geestelijke weg. Ook zouden daar de Aramese en Griekse grondteksten over geraadpleegd dienen te worden, omdat eeuwig hele andere betekenissen heeft dan in het westen.

Laten we zeggen dat er een eeuwig ‘nee’ is naar het vlees, want het vlees dient te sterven. Het is een nee naar het misbruik van het voorwerp. Men heeft ook van de theologische beginselen voorwerpen gemaakt. Daar wil God ons van afleiden, om naar het onderwerp te gaan in plaats van het voorwerp. In die dieptes wil God ons lokken. Daarom is er over het eeuwig ‘nee’ naar het vlees en het voorwerpelijk geen overmatige drama en tragedie. Het is ernstig, maar men moet niet overdrijven. God is geen sadistisch monster. De mens is een sadistisch monster die het heeft verzonnen door zijn gebrek aan kennis en diepte. Daarom staan we ook van harte aan de kant van Netelenbos en Geelkerken in hun strijd tegen gereformeerde letterslavernij, want die is gebouwd op ongeletterdheid, en nog wel schaamteloos ook. (1920-1926)

---

2. BESPREKING DE SAAMBINDER 1974 - DEEL 3

W. C. Lamain stelde dat als God in ons leven verschijnt, dan kunnen we het niet meer stellen met de zwijnendraf van de wereld. Er komen andere begeerten en behoeften. Men begeert dan de moedermelk van het Woord, en niets gaat meer snel. Lamain stelt dat ze wel uren reizen om een kruimel brood te ontvangen. Dan moet de mens een wildernistocht maken. (De Saambinder, 28/2, 1974)

God is geen sadist, maar wil dat we onderwerpelijk met de natuur en de wildernis omgaan, niet voorwerpelijk. Het moet persoonlijk doorleefd worden. Over dit verschil sprak Witsius ook toen hij het over de boom van kennis had. Er is dus altijd maar een gedeeltelijk ‘ja’ en een gedeeltelijk ‘nee’. De mens moet niet overdrijven en het niet te zwart-wit maken. De gereformeerde voorvaderen lieten de dialectiek er van zien, de nuances. Dingen kunnen anders zijn dan de moderne, westerse, zelfgenoegzame mens denkt. Altijd denkt men maar weer de slimste van de klas te zijn in het westen. Een ieder strijdt voor zijn eigen vaandel. Vaak kom je dan op een verdachte markt terecht.

In de woestijn lijdt men dorst en hongersnood, waar de mens kwijnt, stelt Lamain. Hun ziel lijdt duizend pijnen en angsten van de dood. En toch is daar ergens een bron des Heeren, stelt Lamain. Nu, dit is wat de hel is. Daar moet je leren bouwen, leren filosoferen en geestelijk te leven.

In de hel moet de mens het materialisme afleren, al het snelle. In de hel moet de mens de schakels leren. De mens moet daar leren het gehele pad te begaan. Zo komt de mens uiteindelijk bij de bron. De hemel is dus omringd door de hel. Eerst moet de mens, net als Jezus en de oude profeten, door de hel heen, om principes te leren, te minderen, want minder is meer.

De gereformeerde voorvaderen hebben veelvuldig gesproken over het geheimenis van de hel, in al zijn veelzijdigheid en diepte, maar zij worden weinig gelezen. Veelal worden de kerken voortgetrokken door leken. Kerken zijn vaak erfgoed van families en kerkeraden, en de geleerde predikanten worden er gekooid. Ze mogen een heleboel dingen niet uitspreken, die ze wel denken, vanwege hun studie. En dan moeten de predikanten soms vluchten. Ik heb het met mijn eigen ogen gezien, en heb het zelf ook meegemaakt.

De kerken worden veelal voortgedreven door de lagere krachten. De Saambinder waarschuwt er ook veel tegen. Zij roept de vrome : ‘Kom hogerop.’

Wij moeten uiteraard oppassen voor al te ijverige en spitsvondige allegoriseringen en vergeestelijkingen, waar Calvijn, Ledeboer en Kersten ook tegen waarschuwden. Nog steeds staat de willekeur en de overgeestelijkheid op de loer, de zweverigheid die afdoet aan het Woord des Heeren, en het laat vervagen tot bijzaken. De allegorisering en vergeestelijking mag niet afdoen aan het vaste Woord. De uiteindelijke en daadwerkelijke betekenis mag niet verloren gaan. Ook in hermeneutiek en exegese zijn we aan duidelijke regels onderworpen.

A. Bac (1940-2010) die als predikant in Boskoop, Oostkapelle en Bodegraven werkte stelde dat nalatigheid ook zonde is, en dat Eli zijn zonen niet genoeg bestrafte. In I Samuel 3:13 staat dat Eli hen niet eens zuur aanzag. Hij bestrafte hen wel, maar niet genoeg.

W.C. Lamain klaagde dat er geen lust is tot de vreze des Heeren. De mens wil blijven wat hij is. Wij krijgen vaak een nee te horen, juist om ons te beschermen. Lamain stelt ook : Wie het vatte kan, die vatte het. (7/3, 1974)

Paulus kreeg ook een nee te horen toen hij een doorn of pin had in zijn vlees. Het was om hem tegen de zonde, tegen de hoogmoed en overmoed, te beschermen. Het is juist de liefde van God als God ‘nee’ zegt, ook als mensen bij de hemelpoort worden afgewezen en eerst naar de hel moeten. Daar moeten ze een les leren. Ook de hel is de zorg en de liefde van God, de tucht. Er is een eeuwig ‘nee’ tot het aardse, het zondige, het voorwerpelijke, maar niet tot het geestelijke. God toornt niet voor eeuwig.

Lamain stelde : Zalig zijn zij die een nee horen, die niet hun zin krijgen. Hij spreekt zeker ernstig over de eeuwigheid, zoals Calvijn dat ook deed, maar we mogen dit nuanceren. De gereformeerde vaderen hebben hier veel over gesproken. Lamain gaat niet voor het goedkope evangelie. Er moet vrees en ernst zijn, stelt hij, omtrend deze dingen. Het vlees kan er namelijk anders al te gemakkelijk mee weglopen.

Die vrees is niet zomaar eerbied, maar voorzichtigheid, kunnen we stellen. We hebben te strijden met de afgoden. Kersten stelde dat de afgoden ook in hun eigen kringen ronddwaalden. Ze waren er dus nog niet. Het was nog oorlog, en er is nog steeds oorlog. Altijd weer riep de Saambinder op tot zelfonderzoek.

Heb je alles al in kannen en kruiken ? Dan loop je groot gevaar. Zelfgenoegzaamheid ligt op de loer. Lamain wees op de duivel die als een briesende leeuw tekeer ging. Beseffen wij het wel ? De duivel zou zoeken wie hij zou mogen verslinden. Laten we daarom niet indutten, maar waakzaam zijn. De tijden zijn heel duister.

K. de Gier noemt als bijzondere vrucht van de uitverkiezing de droefheid die naar God is over de zonde. De droefheid die met en naar de wereld is bewerkt de dood, stelt de Gier. Maar waar is die droefheid ? Vele kerken zullen te licht bevonden worden, te zoet, te vrolijk. Andere kerken zullen te zwaar bevonden worden. Ze hebben anderen teveel belast. Zij waren als de farizeeërs met hun menselijke overleveringen die de mensen kwelden.

Daarom noemt de Saambinder ook het belang van het kruis-evangelie. En haar stem is lieflijk. (14/3, 1974)

Ik had een droom dat ik in een ouderlijk huis leefde met twee moeders. Deze twee moeders leefden in gevecht met elkaar. De ene moeder was het sterfjaar van C. Steenblok, 1966, en de andere moeder was iets in de Saambinder. 1966 was een wereldgezinde tiran. Ik werd door 1966 opgesloten gehouden in het ouderlijke huis. De andere moeder, van de Saambinder, wilde mij laten ontsnappen. Ik zou dat door een briefje doen, wat ik bij de kamer van de 1966-moeder moest leggen als ze nog zou slapen, en daarin moest ik neerzetten dat ik al weg zou zijn als ze zou zijn ontwaakt. Ik zou met de fiets weggaan en mijn bed meenemen. De Saambinder-moeder stelde dat ze de uittocht wel kon regelen door iemand me laten op te halen. Ik was al bij mijn fiets met mijn matras. Ik had mijn haren nog niet gekamd, maar de Saambinder-moeder zei dat ik nu moest gaan, want ze

was al wakker geworden, en had haar tv al aangezet. Ze sprak ook al door een soort tv-intercom. Ik wilde eerst zelf met de fiets weg, met de matras, maar merkte dat dat maar moeilijk ging, dus de Saambinder-moeder belde een inlader op die een grote machine had voor de uittochten. Klaarblijkelijk deden ze dat wel meer. De inlaad-machine zou al naar me op weg zijn, dus ik kon de inlaad-machine tegemoet gaan. Ik moest wel, want de Saambinder-moeder zei dat de 1966-moeder al kwam. Ik zou contact blijven houden met de Saambinder-moeder via een zendertje. De 1966-moeder raakte toen in gevecht met de Saambinder-moeder. De Saambinder-moeder kon haar wel de baas, maar kon haar verder niet tegenhouden. Toen ging de 1966-moeder achter mij aan. Via het zendertje stelde de Saambinder-moeder welke weg ik moest inslaan om de inlaad-machine tegemoet te gaan. Ik zag toen de grote machine, en kon zo met fiets en matras naar binnengaan. De 1966-moeder was woest en was uitgegroeid tot een verschrikkelijk monster. Woest ging ze tekeer. Ze brulde. Ze kon niet tegen de inlaad-machine op. Uiteindelijk veranderde ze in een briesende clown. De Saambinder-moeder stelde toen dat ik verder zou moeten gaan met het onderzoeken van de Saambinder.

Genadedrammers doven het geestelijke uit. Ze doven het persoonlijke, bevindelijke uit. Dat zou de kerkenoorlog van de zeventiger jaren zijn. Hierdoor zou de gereformeerde gemeente meer neigen naar C. Steenblok. Ze waren ergens tussen Kok en Steenblok ingekomen, een kloof die nogal veel gevaren opleverde, maar waar wel een pad of brug tussenin was. Die moesten ze zien te vinden. Dat ging met hulp van de Saambinder.

De mens wil niet horen van zijn zonde. Daarom was C. Steenblok een doorn in hun oog. Zij wilden horen dat alles goed was. Daarom was C. Steenblok de steen des aanstoots. 1953 was een schrikjaar voor hen. Daarom kwam 1966. We kunnen spreken van de gouden jaren van 1953-1966. Die kwamen abrupt ten einde in 1966. Toen moesten de gg en de ggin hier lering uit trekken. Ze moesten ontwaken tot het steenblokkiaanse. Dit zou een zware strijd zijn. De Saambinder-moeder liet hen niet in de steek.

---

3. BESPREKING DE WACHTER SIONS 1967

In 1967 volgde F. Mallan (1925-2010) C. Steenblok op, en nam ook de redactie over van De Wachter Sions. Ze moesten nu verder zonder C. Steenblok. De gouden jaren waren voorbij. 1966 had hard toegeslagen. Het was een enorm verlies. De inlaad-machine die mij in de droom tegemoetkwam in de ontsnapping uit de 1966-gevangenis was De Wachter Sions, het blad van de ggin. Hiertoe hielp de Saambinder-moeder mij.

F. Mallan spreekt in De Wachter Sions van 1967 dat wij door de diepe val in Adam in tijdelijke en eeuwige ellende zijn aangekomen, zonder ons toedoen. Wij zijn onderworpen aan de bittere vruchtgevolgen van de zonde, stelt F. Mallan. Hij noemt het een grondeloos diepe val. (6/1, 1967)

Nu, toch is daar een weg, een hoger natuurproces gaande. Wij moeten ontdekt worden aan de tijdelijke en eeuwige ellende in Adam, de tijdelijke en eeuwige doodstaat door de zonde onder ogen komen. Daar moeten wij bedroefd over zijn, en ons van afzonderen, als een weg door de wildernis. Wij moeten niet bij de zonde blijven, maar er tegen strijden, en dat kan alleen als we eerst de aard van de zonde en het loon van de zonde leren kennen. Hierin moeten we de Heere niet vooruit lopen en ook niet achterblijven, maar ons houden aan de afwachtingsleer van Calvijn, het onderscheiden van de tekenen der tijden en de roeping. Wij moeten wachten op God’s leiding en niet dingen uit het vlees gaan doen. Vandaar ook dat het niet zomaar om genade of werken gaat, maar de mens moet volkomen afsterven aan zichzelf en zijn afgoden, om zo de Heere te volgen. Dat is het pad van het geslachte lam. Laten wij het geslachte lam echter niet verafgoden. In het westen heerst er een geheel andere Jezus. Men heeft genade tot hoofdzaak gemaakt, voorop gezet, en de zonde-ontdekking achteraan gezet. Hier streed C. Steenblok tegen. Hier streed F. Mallan tegen, zoals ook Calvijn er tegen streed, en Kersten. Kersten wilde ook niets weten van een goedkope Jezus.

De verafgoding gaat diep. De mens moet ontwaken tot die diepe val in Adam van tijdelijke en eeuwige ellende. Dit mag men overigens niet verabsoluteren. In de eeuwigheid is er een weg. Ook in de eeuwige hel, waarin we allen zijn door Adam, is een weg. God was met de psalmist in de hel, dichtte hij in psalm 139. Ieder vlees zal een eeuwig ‘nee’ te horen krijgen, opdat het voorwerp losgelaten zal worden, en men tot het onderwerp zal komen. Leren leven van de broodkruimels en de waterdruppels, en bij ontzegging hiervan de volle prijs ervoor betalen, de volle reis ervoor maken. Dat is wat de tocht door de wildernis betekent : Het leren leven met het vele ‘nee’, gewoonweg omdat de mens moet minderen, het aardse moet leren loslaten om tot het geestelijke te komen. Het is iets heel ernstigs. God is een verschrikkelijk vuur wat woedt tegen de zonde. Alleen hierin is het waarlijke leven, maar men heeft dit overmatig verletterlijkt en gedramatiseerd, overmatig zwaar gemaakt. Terwijl de gereformeerde voorvaderen het hebben verdiept en genuanceerd.

Heeft u uw evangelie al in kannen en kruiken ? Dan bent u nog niet tot het kruis-evangelie gegaan, wat altijd dieper gaat, wat altijd genuanceerder wordt. Men is veelal zelfgenoegzaam in de moderne kerk. Men heeft alles al gebrouwen tot vlotte formules. Men heeft van de voorwerpen van religie afgoden gemaakt, en de onderwerpen opzij geschoven. Men heeft C. Steenblok gekruisigd. 1966.

Maar de Wachter Sions ging door met de prediking van C. Steenblok. Ze lieten zich niet uit het veld slaan. De strijd tegen het zelfgenoegzame en zorgeloze ging door. Die aloude roep van Calvijn om

te strijden tegen de dartelheid. Het volk mocht niet in slaap vallen, maar moest waken en nuchter zijn. Oh, de geest van 1966 was dronken en woest. Dronken was zij van het bloed van de oude profeten. En zij werd tot een clown om het werk des Heeren te bespotten.

De Wachter Sions stelde in 1967 dat er geen voorwerpelijke aanbieding is. Wie het voorwerp heeft aangenomen is nog gewoon dood. Als dat uw enige grond is dat u een voorwerp hebt aangenomen, dan bent u nog midden in de dood. (20/1, 1967)

Het was de aloude boodschap van Witsius in de jaren 1600, die door de Wachter Sions heensprak. Er wordt nee gezegd tegen voorwerpelijke kennis en ja gezegd tegen onderwerpelijke kennis, en dat is een pad. Zo besprak hij de boom der kennis. Dit waren dus eigenlijk twee bomen. Zo moet men ontwaken tot de geleerde kennis, niet de aangenomen kennis. Zo mag men komen van verdieping tot verdieping, zo mag men komen tot het grotere verband.

De Wachter Sions noemt het algemene aanbod vergif. Het gaat niet om zomaar het voorwerp. C. Steenblok waarschuwde hier ook tegen en wees op het bevindelijke, onderwerpelijke pad.

De Wachter Sions stelde haarfijn vast wat er aan het gebeuren was in de moderne kerken : een onbestemde algemene voldoening en een daarop onbestemd algemeen aanbod van genade was niets anders dan een lukraak rondstrooien van een genade-Jezus voor een ieder die het wil opgrijpen en de zaligheid aan de willekeur van mensen onderwerpen en overleveren. Deze geest van willekeur werd veel door de gereformeerde voorvaderen genoemd en bestreden. Dat gebeurt als de genade goedkoop wordt gemaakt. Dan nemen de mensen er een loopje mee. Zo werd de algemene genade als een afgod van de mensen. Het werd hoofdzaak voor de mensen.

C. Steenblok was zeer geliefd. Bij zijn begrafenis waren ook predikanten uit andere kerkelijke richtingen. Overal moest men ontwaken tot het steenblokkiaanse, tot 1953, wat zo nodig was in de kerken. Er moest weer grond komen.

De Wachter Sions liet duidelijk zien wat voor een tijd ze konden verwachten. De Wachter Sions stelde dat men de donkere bruid om het leven wilde brengen. Het zou steeds benauwder worden met al die hoge geesten die de kop op zouden steken. We hebben het gezien. 1966 kwam opzetten en zou veel verwoesting aanbrengen in de zeventiger jaren en daarna. Er zou ook jacht gevoerd worden op het nageslacht van de donkere bruid. We lezen hierover in het boek Openbaring. Verschrikkelijke monsters zouden er op aarde heersen, broedsel van 1966. Ze zouden strijden om 1953 geheel uit te doven, maar ze konden het niet. Wel zouden ze de 1953-ers vervolgen.

We hebben het gezien, de verschrikkelijke zeventiger en tachtiger jaren waarin de gedeformeerden alles wat nog oud-gereformeerd was om zeep probeerden te helpen, en daarvoor allerlei wereldse instituties optrommelden. Ze konden het niet geheel verwoesten. Het enige wat eigenlijk gebeurde was dat het oud-gereformeerde juist verdiept en genuanceerd werd. Het gedeformeerde kleed ging van haar af. Het was het herstel van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland. Het Emdens-Rodenbergse geheimenis werd onthuld. Maar velen keken weg. Ook nu is die strijd er nog. Het is een koude oorlog. Families worden verscheurd en raken verbitterd. En scheuring moet er wel zijn.

Hoge geesten zouden de kop op steken, stelde de Wachter Sions in 1967. De hoge geesten zouden zichzelf zoeken om zo in het voorgestoelte te komen. Hier zouden ze alles voor wagen. Ze spelen er Russisch roulette voor. Ze wilden het volk voorwerpelijk gebruiken. Ook religie. Daar staan ze te rammelen met hun voorwerpen als afgoden. Het is gerammel en geritsel. Ze frummelen maar wat. Er zit geen diepte in. Er is geen grond voor. Het is levenloos, zielloos, liefdeloos, waar Paulus al tegen waarschuwde in de brieven aan Timotheus. Het is totaal gewetenloos. Ze staan ook niet open voor reden. Ze zijn stijfnekkig op hun pad. Ze sterven voor hun doel. Het is de absolute doodstaat. Het is zelfverwoesting. Eerst zou de mens der zonde zich openbaren. Laten we onszelf niet voor de gek houden. We moeten dwars door dit tijdperk heen. Zo gingen we door de zeventiger en tachtiger jaren, tot nu. Het monster liet al zijn koppen zien, en al zijn kronen. Het waande te heersen over ons. In deze doodstrijd is de kerk nog steeds verwikkeld.

---

4. VAN DA COSTA TOT KUYPER - DE TWEE REVEILS IN DE JAREN 1800

Isaac Da Costa (1798-1860) stelde dat de vrome herderlijk moest zijn. Wat zou de liefde waard wezen als het alleen maar het tijdelijke en lichamelijke op het oog heeft en geen mededogen heeft met de ziel, stelde Da Costa. Het uit zich in het wrede moorden en het onthouden van het Woord, oftewel het geestelijke onderwijs. Het herderlijke zet zijn leven in voor de schapen, stelde Da Costa, maar de huurling vlucht weg van de schapen als de wolf komt. We hebben dit zien gebeuren in de wereld. De grote wolven van psychiatrie, vullingendwang en vaccinatie-dwang kwamen over de aarde, en de lichtere kerken hebben hiermee onderhandeld en gehoereerd. Met allerlei instituties en sectes werkten zij samen om hoogbegaafde kinderen te vervolgen, om eventuele kerkhervormers tegen te gaan, en zo werd de lichtere kerk tot secte. Zij was wereldgezind geworden. Geen herder, maar huurling. Alles was gebaseerd op vergeving en verdraagzaamheid toen de wolven kwamen, en die werden zo door de huurlingen binnengehaald. Alles ging om genade, geloof en vertrouwen, en er werd geen strijd tegen de zonde gevoerd. Men zette hun leven niet in voor de schapen. Men had hun leven lief. De wolven maakten hier handig gebruik van. Da Costa waarschuwde tegen de valse vergeving en de valse verdraagzaamheid. Het waren wolven in de kerk binnengeslopen. Het ging ten koste van de schapen. Die werden geslacht. Daartoe kwam de dief, om te stelen, te slachten en te verderven.

Ze willen het niet horen, de lichtere kerken. Ze gaan rustig door op hun wereldgezinde paden. Ze hebben het kruis licht gemaakt, opdat hun vlees er niet door beledigd of aangetast wordt. Ze hebben een gouden laagje over het kruis gegoten, de ruwe kantjes verwijderd. Het is het gouden gelukskruis van de new age. Het is het Laodiceaanse, lauwe kruis. F. Mallan waarschuwde tegen deze Brave Hendrik-godsdienst. (De Wachter Sions, 16/4, 1987)

Da Costa stelde in het tiende deel van zijn bijbellezingen dat de valse leraar de zielen in hun zonden zoekt te sterven. Zij onderwijzen hun kinderen niet. Zij bewapenen hun kinderen niet. Er zijn grote lekken in de opvoeding, en in wezen is dit, stelt Da Costa, omdat de schapen niet van de huurling zijn. De huurling is de vijand die de schapen heeft overgenomen en komt om te slachten. Het is geen herder, maar een slager.

Och volk, klaagt toch over de zonden, en niet over het oordeel. De oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig, en die zijn voor onze bescherming. Het is de goede herder die optreedt tegen de wolf. Zo kun je de herder herkennen. Ze dragen een zekere woede in zich, een verontwaardiging over de zonde en het onrecht. Waar zijn zulke herders vandaag de dag nog te vinden ?

Het geloof is tot formulier geworden vandaag de dag, stelde Da Costa, maar waar is het hart van de herder ? Het ‘uw wil geschiede’ is geen vrucht die je van de bomen zomaar plukt, maar een vrucht van het ernstig worstelen met God in Getsemané, stelt Da Costa, want de mens moet eerst moe en uitgeput zijn van krachten.

Da Costa was overigens wel een hopeloze romanticus, een sentimentalist, en ook de Wachter Sions waarschuwde dat het Reveil een zwakheid had en zekere grondvesten miste. Het miste de bezieling van de latere Afscheiding van 1834. (De Wachter Sions, 8/6, 1972, 30/5, 1974)

De wachter Sions noemde het Reveil nuttig, maar ook te aristocratisch en individualistisch. Het was wel een belangrijke grondslag voor de verdere strijd, wat zou leiden tot 1834. Het was ook de grondslag voor het neo-calvinistische reveil van Abraham Kuyper in de jaren 1880 en 1890. De Wachter Sions noemde Kuyper als de mobilisator die het gereformeerde volk verzamelde om als een generaal met zijn gereformeerde leger de strijd aan te voeren tegen het opdringerige modernisme en liberalisme. De Wachter Sions noemde het werk door Kuyper verricht in dat opzicht ongelooflijk en grenzende aan het onmogelijke. Zo kon hij de tijdsgeest een halt toe roepen en terugdringen.

De Wachter Sions laat ook de zwarte kant van het neo-calvinistische Reveil zien, want Kuyper bewerkstelligde een grotere openheid naar de wereld. Er was geen ruimte voor nauw zelfonderzoek. De leer van de veronderstelde wedergeboorte was gekomen en van de algemene genade, wat het beeld kon scheppen dat de wereld zo kwaad nog niet was en dat het allemaal nog wel meeviel, stelde de Wachter Sions. (15/6, 1972)

De Wachter Sions stelde dat het teveel afweek van belangrijke principes van het oorspronkelijke calvinisme. De Wachter Sions wees op de centrale uitspraak van aarde-verlating van Calvijn waaraan alles getoetst dient te worden : ‘Er is geen middenweg: of de aarde verliest voor ons haar waarde, of ze houdt ons geboeid in mateloze liefde voor haar. Daarom als we ons enigszins om de eeuwigheid bekommeren, dan moeten we er ons zorgvuldig op toeleggen, dat we ons losmaken uit die boze boeien.’

Bavinck klaagde erover in 1904, stelde de Wachter Sions, dat men de geestelijke zielekennis miste. In die zin moest 1953 wel komen, waar men in de oud gereformeerde gemeente ook al mee bezig was. De theologische systemen van Da Costa en Kuyper, van de twee grote reveils in de jaren 1800 waren nog te nauw en te eng. De 1953-schakel van het herstel van de zondologie moest hen op sleeptouw nemen.

---

5. BEGRIJPT GIJ WAT GIJ LEEST ?

Wat hebben we met de koude, glibberige reptielen om ons heen te maken ? Er zullen maar weinigen door de enge poort gaan. We leven in de dagen van 2 Timotheus 3. We hebben met de geest van Repelsteeltje te maken. Hij heeft het op de kinderen gemunt. Laten we niet indutten. Tussen het Reveil van de 1820-er jaren en de 1880-er jaren in was er de Afscheiding en de Ledeboeriaanse beweging, die veel meer bevinding en bezieling hadden. Zo was er een weg en een pad wat tot de gereformeerde gemeente leidde, de oud gereformeerde gemeente, en de gereformeerde gemeenten in Nederland. Alles zou draaiden om het komende 1953 waarin de prediking van de doodstaat van de wereld weer voorop zou staan en verdiept zou worden, want ze waren er nog niet. 1953 was de ware vrijmaking, waar 1944 slechts op wees. 1944 was de voorbereider van 1953. Men moest zo afrekenen met overmatige romantiek van Da Costa en Kuyper, om zo tot de verloren schakels van het calvinisme te komen. Tulip zou zich vanzelf uitschakelen in de diepte van deze put. Calvijn's leer van de aarde-verlating en de leer van de afwachting zouden zegevieren over al te gemakkelijke uitverkiezing en genade.

Nu, dit is wat de opname is, die ingeklonken is in de diepte van de leer van Calvijn, wat dus in principe een neername is. Het is een ondername.

De amazoneleer kwam al voor bij de gereformeerde vaderen, zoals Calvijn en C. Steenblok, en ook de Saambinder stelde dat de geschiedenis een leermeesteres was. Amazones zijn literaire structuren. Calvijn stelde dat God eerst als een moeder kwam, maar dat de mens haar niet wilde. Toen werd de zoon gezonden, en die werd gekruisigd. Ook werd deze tot afgod gemaakt. Calvijn was geen Ariaan, maar waarschuwde wel tegen misbruik en ijdel gebruik van het Jezus geheimenis. We zien in Calvijn geen oeverloze Jezus-roeper die Jezus er te pas en te onpas bijhaalt. Hij noemde het Woord de leermeesteres waarnaar wij moeten terugkeren, en waaraan de mens zich moet onderwerpen. Zij spaart de zonde niet. Zij is geroepen om de mens los te maken van ijdelheid en nalatigheid. Jezus was hierin 'de herinnering tot vervulling'. Wij moeten terugkeren tot onze Moeder, en het vlees zal een groot 'nee' te horen krijgen, een groot 'ik ken u niet.' Dan zal de mens het pad op moeten gaan tot het minste, om daarmee te leren leven, en alles zal de mens zelf moeten kopen, zoals de dwaze maagden geen olie kregen van de wijze maagden, omdat ze persoonlijk en bevindelijk zelf ontdekt moesten worden aan de zonde en de ellende.

In dit opzicht wijst Calvijn ook op de voortvluchtige Hagar die het bevel van de Heere had gehad 'om haar met haar meesteres te verzoenen,' (Genesis 16:9)

De amazoneleer van Calvijn en ook van de andere gereformeerde vaderen bleef altijd op de achtergrond, omdat de mens er nog niet klaar voor was. De Moeder geeft haarzelf ook niet zomaar prijs, en komt eerst als amazone. Zo heeft zij na eerst zelf gekomen te zijn haar zoon gezonden, opdat de vrome het zoonschap zou leren. We spreken daarom van het wilde calvinisme, wat niet een vrij calvinisme is, of modern calvinisme, of neo-calvinisme, maar het herleiden tot de voortijdse bronnen, het teruggaan naar de grondteksten, wat ook een thema was in de calvinistische exodus van de midjaren 1500 van Nederland naar Duitsland. Vandaar dat de gereformeerde vaderen Ledeboeriaans vasthielden aan het oude puin, als mijnwerkers, omdat daar de levensbronnen van de kerk in verborgen waren. Dit ging zo goed en kwaad als het ging, want men was zwaar ongeletterd, en als men het al over het Grieks had, dan was dat vaak varkensgrieks, pervers Grieks, omdat het

westen nu eenmaal ondervoed is in het Grieks. Over het Aramees, de taal van Jezus, had men het veel minder, terwijl dat een diepere brontaal is, die overigens terugleid tot Egypte, waarin ook Jezus zijn schuilplaats had. Mozes en Jozef waren beiden Egyptologen. De grondteksten kunnen alleen ten volle verstaan worden in de grotere Egyptische context. Dan nog zijn we er niet, want we moeten terug naar de voortijdse amazone inzettingen. Die liggen aan de oude bijbel ten grondslag.

De moderne talen zijn de mens tot strop geworden, en nu groeien ze op in deze matrix, want de moderne talen zijn behekst en houden de mens behekst. Het is een gevolg van de torenbouw van Babylon. Ledeboer streed ertegen en wilde terug naar de oude talen en daaraan vasthouden. Hij wilde ook niets weten van de d/t-waanzin. J.H. Landwehr (1864-1930) viel hem daar nog op aan in zijn boekje 'L.G.C. Ledeboer in zijn leven en arbeid geschetst.' (1900)

Landwehr stelde dat Ledeboer zich niet stoorde aan stijl of taal. Hij spotte bijna met alle taalregels. (p. 119) Landwehr stelde dat de taalwetten niet door mensen zijn gemaakt, maar door God zijn gegeven, wat natuurlijk een veel te romantisch en naïef beeld is van de wereld. Landwehr betreurde het dat een gestudeerd man als Ledeboer de moedertaal zo verwaarsloosde, maar Landwehr beseft niet dat Ledeboer aan een oudere en wildere moedertaal vasthield, niet die van de hoer der mensen.

J.H. Landwehr was een leerling van Bavinck aan de theologische school in Kampen. J.H. Landwehr kwam uit christelijk gereformeerde hoek. Hij groeide op onder de christelijk gereformeerde predikant J.H. Donner (1824-1903) die later meeging met de doleantie van Kuyper, oftewel de gereformeerde kerk, in 1892. Het grootste gedeelte van de christelijk gereformeerde kerken ging met deze stroom mee. Ook Landwehr ging met de doleantie mee in 1892.

Landwehr werd in 1886 predikant in de christelijk gereformeerde gemeente in Monster, waar hij werd bevestigd door J.H. Donner, en ging in 1892 naar de gereformeerde kerk in Sneek. In 1894 ging hij naar Rotterdam. Hij moest hier in 1925 stoppen vanwege gezondheidsproblemen. Hij woonde toen nog even in Voorburg, en verhuisde vlak voor zijn dood weer naar Rotterdam, waar hij is overleden. Hij was ook dertien jaar leraar geweest aan de gereformeerde vormschool voor onderwijzers. Hij heeft ook geholpen met het oprichten van twee christelijke scholen. Hij heeft ook geschreven voor 'De Vrije Kerk' wat in die tijd de bovenbouw was van de christelijk gereformeerde kerk en daarna van de gereformeerde kerk.

Ook de gereformeerde bond binnen de hervormde kerk, als de bovenbouw van de hervormde kerk, bleef vasthouden aan het oude puin, als mijnwerkers. In 1906 ontstond de gereformeerde bond, en in 1909 verschijnt het blad De Waarheidsvriend.

Er is in bevindelijke kringen een spanning tussen het eenmalige, plotsklapse en het meermalige, stapsgewijze. Er zijn vele hete hoofden en koude harten over of het dit of dat is. Laten we beseffen dat het literaire stijlfiguren zijn. Als men teveel het eenmalige vasthoudt, dan brengt dat versuffing. Het is een gedicht wat men niet te letterlijk moet nemen. God doet zeker dingen plotsklaps en voor eeuwig, maar we mogen het niet overdrijven. We mogen er niet voorwerpelijk mee omgaan, maar onderwerpelijk. Het moet verdiept worden. Hierin ligt zowel rationalisme op de loer als mysticisme, waas de Waarheidsvriend ook tegen waarschuwde. Hierin moeten we de juiste verhouding zien te vinden tussen het Woord en het geestelijke, en leren kennen wat het onderwerpelijk betekent, niet als objecten, niet als monumenten. Het moet tot leven komen. De mens heeft godsdienst te

menselijk gemaakt, waar Barth ook tegen waarschuwde. De afstand tussen God en mens is zeer groot. Het Barthiaanse pakte de zakgod van de mens af, de goddrugs, en daarom waren de kerken boos, want zo verloren ze macht over de zielen van de mens die ze fokten voor een markt. Wel begonnen steeds meer mensen te ontwaken tot het Barthianisme, en gingen steeds meer kerken met Barth mee.

Velen strijden voor eigen vaandel, wat hen is overgeleverd, voor hun clan-identiteit. Velen kennen het alleen maar als object, en velen hebben het als een gevangenis-implantaat. Zo worden ze tegenover elkaar gezet in de arena’s, om de verschillende markten te spekken, zoals de medische wereld, de gokwereld, de juridische wereld, en de religieuze wereld. Velen kennen het niet als onderwerp. Velen zijn erdoor opgeslokt, en zelf ook tot object geworden, tot een product in een duistere industrie die ze niet kennen en ook niet mogen kennen.

Het varkensgrieks, of sluimergrieks, drijft hen voort, maar Jezus en de apostelen spraken hoofdzakelijk Aramees. Het is een duister virus wat alles heeft bezoedeld. In het geestelijke moet voor hen alles gratis en gemakkelijk zijn, en mogen ze vooral er zelf niet bij betrokken zijn, en dit is een deelwaarheid want het vlees mag er inderdaad niet bij betrokken zijn, en men mag het inderdaad niet door het vlees verdienen, maar er is ook een geestelijke roeping van een geestelijk loon, waar Calvijn op wees. Er was ook een andere zijde van zijn verhaal van de Institutie, wat hij heel behoedzaam en voorzichtig ontvouwde in zijn bijbelverklaring, maar piraten renden met zijn Institutie weg, zodat het eigenlijk niet meer calvinistisch was, maar varkelijk, zoals de nazi’s ook ooit eens wegrenden met Darwin en Nietzsche zonder hun filosofische werken te hebben gelezen en bestudeerd, want zij gaven wel degelijk nuance, en verklaring, net zoals Calvijn dat deed.

Het is een hele opgave om los te komen van het varkensgrieks en het varkenscalvinisme. Het zit zo diep in de mens. Het zit in de botten. Toch is daar een weg. Het Aramees leidt terug tot de Egyptische brontaal, en zo terug tot de voortijdse inzettingen van de amazones. Uiteindelijk waren zij eerst gekomen tot de mens, zoals Calvijn stelde dat God eerst als een moeder kwam. Door de zonde ging de man heersen over de vrouw, en de man ging ook heersen over de zoon. We zien deze verschrikkelijke werkelijkheid om ons heen waaruit wij moeten ontwaken.

De mens heeft een leesstoornis, kan literaire stijlfiguren of niet ontdekken of niet op diepte schatten. Dat is een virus wiens ketenen van geslacht tot geslacht worden doorgegeven. Begrijpt gij wat gij leest ?

---

6. VAN VOORWERPELIJKHEID TOT VERBANDELIJKE ONDERWERPELIJKHEID

De mens moet worden als een honingbij, dus worstelen met de bloemen voor honing, en dat worstelen is met herinneringen, met boeken, met metaforen enzovoort, dus eigenlijk ook wat de leeuw doet : het verzetten, maar wel tot onderwerp van testen houden.
Zeeën 12:26

Alle onderwerpen zijn slechts deel-realiteiten, en bevinden zich ergens in je lichaam. Het is een spel van contrasten.
II Kamba 4:15

J.H. Landwehr viel Ledeboer in 1900 vanuit gereformeerde hoek aan op zijn taalgebruik. De taalwetten zouden volgens Landwehr door God zijn gegeven, maar dat is natuurlijk zeer naïef, Babylonisch en ondemonologisch. Ledeboer hield vast aan het oude, en wilde taal profetisch gebruiken. Niet naar menselijke maatstaven. Hij waarschuwde de mens tegen verloedering en overmatige modernisering.

De taal is behekst. We moeten terugkeren tot de geestelijke talen. De mens zit muurvast in het varkensgrieks en de moderne varkensvormen van het Nederlands en het Engels, en dat is allemaal goed voor de fokkerij van de duivel. De schapen worden gefokt door de wolven, de huurlingen, en de predikanten mogen de schapen niet wakker maken, hen niet beschermen. Toch strijden zij tegen de wolven, want zij willen het bloed van de schapen niet aan hun handen hebben. Dit doen ze in hun eigen, profetische taal, daarbij oude voorbeelden noemend, waar ze onderwerpelijk mee omgaan, niet voorwerpelijk.

Ook met onze herinneringen moeten we onderwerpelijk mee omgaan, niet voorwerpelijk. Of er een d of een t ergens hoort te staan bepaalt de Heere, niet de mens. Ledeboer had ook maling aan de waanzinnige d/t-tirannie. Dat werd hem door Landwehr niet in dank afgenomen. De gereformeerde kerk was veel wereldgelijkvormiger dan de Ledeboeriaanse kerk. Landwehr was meegestroomd met Kuyper in 1892.

Veel verloren gegane inzichten liggen in het Aramees, de taal van Jezus en de apostelen, en het Egyptisch, de moedertaal van het Aramees, de taal van Mozes en Jozef. Hier liggen de geheimenissen opgeborgen, de ontbrekende schakels, wat besproken wordt in de inmiddels 11-delige Nederduits gereformeerde dogmatiek.

Zo zal er doorgang zijn tot de voortijdse talen, de oertalen, waardoor de mens tot de geestelijke talen kan terugkeren. Paulus wees ook op die vreemde talen. Die moesten de vromen weer ontvangen. Door Babylon waren ze in de wereldse talen terechtgekomen. Jezus had een schuilplaats tegen Herodus, in Egypte. Ook in de Exodus uit de Spaanse Nederlanden tot Duitsland keerde men uiteindelijk weer terug. Mozes kan alleen begrepen worden in de context van het Egyptische. Hier

werd Mozes onderwezen en opgevoed, en daarvan kreeg hij zijn theologische ideeën. Het Egyptisch ligt dicht tegen het Aramees en Hebreeuws aan, en deze talen verklaren elkaar.

Maar blijf niet zomaar bij Egypte. Ga het verdiepen in de diepere Afrikaanse oertalen. Ook de oude bijbel wijst op het oudere Afrika. Daar liggen de bronnen van de mens, en ook de taalbronnen. Men is heden ten dage afgeweken in het moderne westen. Het is de wereld van de zonde, van de duivel. Je kunt hier niets vertrouwen. Je moet strijden op Pniël.

Onze tekstgedeelten van vandaag spreken over de noodzaak van de onderwerpelijkheid, waar de gereformeerde vaderen zoals Witsius, Kersten, Dooyeweerd en Steenblok ook zo de nadruk op legden, maar dan moet het wel verbandelijke onderwerpelijkheid zijn, opdat men niet met een onderwerp als deel-realiteit wegloopt om daar een markt van te maken tot voorwerpelijkheid.

Laten we daarom komen tot de hogere filosofieën van de theologie, en Dooyeweerd volgen in zijn beklimming van de geestelijke Mount Everest. Van naiëf dingbegrip komen tot diep functiebegrip en zo ook tot brugbegrip, waarin alles tot de juiste verhouding komt. Dat is een onderwerp wat de Nederduits gereformeerde filosofie en theologie in haar dogmatiek in inmiddels 11 delen bespreekt, als de grote opvolger van Karl Barth’s Kirchliche Dogmatik.

7. 1800se BLADEN

In de 1850-er jaren begonnen De Stem en De Bazuin op te komen, bladen van de christelijke afgescheidenen. In de 1840-er jaren werd het blad De Fakkel uitgegeven (1848-1865), het protestantsch volksblad, die tegen de separatisten tekeer ging. Soms hadden ze ook sympathie voor de afgescheidenen, en dat was wederzijds. Beide groeperingen waren anti-katholiek in verschillende opzichten. De kritiek die De Fakkel had op bladen zoals De Stem en De Bazuin was dat door de afscheiding ze tot een bespotting werden voor de katholieken.

De Fakkel streed tegen de geest van Alva, tegen de inquisitie, tegen revolutie, en tegen communisme, wat De Fakkel beschreef als overdrijvingen van een stelsel. (4/1, 1850) De Fakkel omschreef deze groeperingen als hen die geen eerbied hadden voor de meningen van anderen, als valse gematigdheid met heerszucht als beginsel. Met list en geweld zoeken zulke groeperingen anderen te onderwerpen, stelde de Fakkel. Ook waren de valse gematigden de beginsellozen die geen gerechtigheidsgevoel hadden maar alleen maar aan eigenbelang dachten en daarvoor mensenbehagenis bezigden, stelde de Fakkel. De Fakkel stelde dat het niet altijd zo is dat de waarheid en het recht in het midden ligt, maar veelal aan het einde, bij een kleine minderheid. De Fakkel noemt de opkomst van de woelgeesten die in algemeenheden spreken en daarvoor met bijbelse uitspraken komen aanzetten. De Fakkel blies op de bazuin en waarschuwde dat lauwheid was binnengeslopen. Het waren wrange vruchten van beginselloosheid en flauwheid, zoals de Fakkel het noemde. Dezen hebben een masker van gematigdheid, stelde de Fakkel. Beginselloosheid en onverschilligheid werden met de mantel der liefde bedekt, stelde de Fakkel, en daar moest een einde aan komen.

In het artikel ‘Opmerkingen na het lezen van het verslag van de Synode der Christelijk Afgescheidene Gereformeerde Kerk’ stelde De Fakkel dat Ledeboer zich had afgescheiden van de afgescheidenen. Overijssel en Gelderland waren twee verschillende groepen afgescheidenen die elkaar bestreden. Deze strijd ging om de klederdracht, stelde de Fakkel. In Zuid-Holland hadden drie leraren zich afgescheiden van de afgescheidenen die zich ‘de verenigde gereformeerde gemeente onder het kruis’ noemden. Zij verklaarden dat de afgescheidenen zich van het beginsel van de afscheiding hadden afgewend.

De Fakkel streed tegen de geest van Loyola, oftewel de geest der Jezuïeten. Ze noemden het de geest van heerszucht, hatelijkheid, leugen en bedrog, die zich door allerlei kronkelpaden de zegepraal bereidt. (15/3, 1850)

De Fakkel wilde Napoleonistisch Luther en Calvijn volgen, om zo de katholieke afwijkingen en verdraaiingen krachtdadig te bestrijden. De Fakkel stelde dat de geest van Loyola (1491-1556), de oprichter van de Jezuïeten orde, twist had veroorzaakt in de hervormde kerk. Het had de hervormde kerk aan flarden gescheurd. Deze geest had een koperen plaat tegen zijn voorhoofd en droeg nooit de sporen van verlegenheid of schaamte, stelde de Fakkel. Het waren netten van boosheid en bedrog. (5/4, 1850) De Fakkel waarschuwde dat de Jezuïeten zich met de ultra-liberalen hadden verenigd, en dat er zo meer en meer van de grondbeginselen werd afgeweken. (23/8, 1950)

Soms stonden de afgescheiden bladen op één lijn met De Fakkel, en soms hadden ze oorlog. De Stem wees op enige uitspraken van De Fakkel over enige protestantse oorzaken van flauwheid :

diepe onkunde van de leer en geest van de katholieken, volslagen onbekendheid van de geschiedenis, ook van latere tijden, onverschilligheid omtrend het kruis-evangelie, mensenvrees, de geest van het Jezuïetisme, die de heersende geest was van die tijd, de zucht tot vriendschap met hooggeplaatsten, eigenbelangzucht, verregaande traagheid met een air van voornaamheid, de besmettelijke invloed van de omgang met onverbeterlijke slijmgasten, en verfijnde demoralisatie. Dit waren de tien punten van De Fakkel van 1/4, 1953, die De Stem overnam. (22/4, 1953)

In 1884 klaagt De Bazuin dat De Fakkel dan weer wel en dan weer niet haar een warm hart toedraagt. (15/9, 1854) De Fakkel stelde dat de orthodox-gereformeerden en formulier-rechtzinnigen een overeenkomst hebben met de farizeeën en schriftgeleerden van het begin der jaartelling. Ze konden de leer van Jezus niet verdragen en vermoordden zo Jezus en stenigden de eerste bloedgetuige. De Bazuin haalt dit aan, en vraagt zich af wie nu wie vervolgt, wie ermee was begonnen, daarmee wijzende op Prediker 12:14 : ‘Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed, of hetzij kwaad.’ (11/6, 1854) Op andere plaatsen noemen ze elkaar weer broeders en hebben ze achting voor elkaar, zij het met veel kritiek en vraagtekens. In principe waren het gewoon strijdmakers tegen dezelfde vijand, maar waren ze het vaak oneens over het ‘hoe’, en over de verhoudingen.

In de 1810-er en 1820-er jaren brak het Reveil steeds meer door in de hervormde kerk. Zij wilden het bevindelijke pad op, binnen de hervormde kerk, want zij wilden het herstel zien van de kerk.

---

8. DE VAL VAN SYRIË - EEN NIEUW TIJDPERK

We zijn in gevaarlijke, zeer gevaarlijke post-calvinistische tijden terecht-gekomen waarin men de calvinistische soberheidsprincipes heeft losgelaten. We moeten terug naar het pre-calvinisme, het voortijdse calvinisme, ook wel het wilde calvinisme genoemd. In de nieuwe bijbel staat duidelijk dat een christen zich niet mag wanen boven de islamiet. Er zijn veel verloren gegane bronnen in de islam, en men moet tot de pre-islam komen, oftewel de voortijdse islam. We kennen allemaal het verhaal van de vorstin Beloch die Orion veroverde, wat in de nieuwe bijbel is opgetekend, en wat zeker niet allemaal over het christendom ging. Uiteindelijk was de islam ook de bron van de reformatie. Heel veel soberheids-principes van de islam zijn losgelaten in het westen, en daarom woedt het geheim tegen hen. Daarom stelde men in de tachtigjarige oorlog ‘Liever Turks dan paaps.’ Dat werd ook door de hagepredikers verkondigd. Je kan de islam niet loskoppelen van de ramadan, wat altijd over het vasten, oftewel het minderen en matigen gaat, maar als we dan kijken naar de westerse christelijke feesten, dan zijn het veelal juist vraatzuchtige feesten geworden, waar ook de gereformeerde vaderen tegen waarschuwden. De religie was aan het verslappen, was aan het omvormen, aan het moderniseren.

Islam betekent onderwerping en overgave, en oorspronkelijk was dit aan de grondbeginselen, aan de amazones die daarvan een beeld zijn, waar de gereformeerde vaderen ook op wezen. Calvijn stelde dat God allereerst kwam als een moeder, en hij stelde zowel Woord als kerk voor als onderwijzeres. Ook C. Steenblok van de 1953-beweging wees hierop. Ook schuwden de gereformeerde vaderen soms niet om het woord oorlogsgodin te gebruiken. Zij wilden daarmee hameren op de noodzaak van de geestelijke strijd, en die mocht niet buiten het Woord omgaan, want het ging volgens vaststaande grondbeginselen. Deze beginselen zijn te vinden in de oude bijbel, de gereformeerde geschriften en de nieuwe bijbel. Zij zijn ook te vinden in de islamitische geschriften.

Er is een nieuw tijdperk gekomen. Syrië is gevallen, oftewel het oude alawitische regime. De Syrische rebellen hebben het land overgenomen en de gevangenen bevrijd. De Alawieten zijn een vertakking van het sjiisme. Ze geloven dat Ali de opvolger is van Mohammed, en ook dat Ali de incarnatie van God is. Daarom worden de Alawieten vergeleken met het christendom, een vertakking van het Judaïsme, want de christenen beschouwen Jezus als de incarnatie van God.

Hoe kunnen we de val van Syrië dan uitleggen ? Het is de ontzegeling van het Ali geheimenis, en tegelijkertijd van het Jezus geheimenis. In diepte hebben we niet met Ali te maken als man, maar wijst het op een voortijdse amazone. In de nieuwe bijbel wordt het omgekeerd genoemd als ‘ila’, het eenlingenprincipe wat tot het touw leidt, en het touw heeft twee uiteindes. Het wijst erop dat dingen kunnen omdraaien, zoals dat ook het geval was in de taal, want de Egyptenaren schreven hun woorden soms ook omgedraaid, naast het feit dat de klinkers pas veel later kwamen.

Daarom wordt Ali ook wel vergeleken met het Buli geheimenis en Beloch geheimenis, wat allemaal namen zijn voor God, die verschillende grondbeginselen uitbeelden. Wij moeten weer zicht krijgen op de Moeder.

Ik had vlak voor de val van Syrië een droom dat er energieën begonnen los te komen in Texas, die lang opgesloten geweest waren, en die energieën begonnen te bewegen. Het heeft dus wereldwijde betekenis, wat er in Syrië is gebeurd.

Het kenmerkende van Syrië is dat hier Paulus tot bekering kwam vanwege zijn Damascus-ervaring. Ook wordt er in Syrië soms nog het Aramees gesproken, de taal van Jezus.

Waar heeft de droom over Texas mee te maken ? Ik had eerder dromen gehad over Bashar Al Assad, en daarin was hij een cowboy. Texas is het land van de cowboys. Er is niet alleen iets in Syrië gebroken, maar ook in Texas. Het gaat om een territoriale geest. Ik had de dag voordat Syrië viel ook een visioen waarin een leeuw een kalf verslond.

Damascus, de hoofdstad van Syrië, is veroverd. Wat betekent dit ? Alles wat hier op aarde gebeurd is eerst door vele lenzen heengegaan, en wijst op veel hogere gebeurtenissen, waar de nieuwe bijbel over spreekt en omliggende geschriften. Het wijst op de noodzaak van de Damascus-ervaring, het ontvangen van de schrik des Heeren. Men moet goed wakker schrikken. Vreze des Heeren zomaar is niet genoeg. Men moet schrikken. Men moet zien in wat voor wereld we leven, hoe diep de mensheid is gevallen. Men spreekt allemaal zoveel over het gered zijn, maar men weet niet eens waarvan men van gered moet worden, stelde G. van Reenen (1864-1935) in zijn bespreking van de catechismus. Nu, Damascus moet verdiept worden. Daarom zien we deze dingen gebeuren. We moeten er geestelijke lering uit trekken en er niet voorwerpelijk mee omgaan. De leeuw is los, de cowboy is van zijn paard gestoten.

Cowboys zijn als kalveren die op stieren rijden, oftewel ze berijden en besturen dingen waar ze totaal geen verstand van hebben. Vaak erven ze dit soort posities gewoon.

Ik had ook een droom dat ik mosterd smeerde op de achterkant van een boek. Mosterd na de maaltijd. Velen zullen lauw blijven en pas tot bekering komen en de studie oppakken als het allemaal nog maar weinig nut heeft en er te weinig tijd over is. Ze missen dan allerlei fundamenten die nooit genoeg de kans hebben gehad om zich te ontwikkelen, en wat grote gevolgen zal hebben. Het zal niet meer te overzien zijn. Blijf daarom niet treuzelen.

2024 : een groot jaar. De komst van de nieuwe bijbel en de nieuwe bijbel catechisme, de val van Syrië, we naderen dichter tot de witte steen die verder ontzegeld dient te worden. De steen zal van het graf weg worden gerold. Het wijst allemaal op diepere betekenissen.

Weet dit : het kalf dat reed op de stier is van zijn onrechtmatig rijtuig afgestoten. De rijder van het beest wordt door het beest verslonden. Uiteindelijk zal alles omgedraaid zijn. De eersten zullen de laatsten zijn. De dieren die je onrechtmatig hebt vermoord en gegeten zullen je van binnenuit aanvreten. Play stupid games, win stupid prizes. If one makes poor decisions one should expect negative consequences.

---

9. ZORG DAT JE DE BOOT NIET MIST

We gaan een nieuw tijdperk binnen. Zorg dat je de boot niet mist. Velen liggen in het water of staan nog op de kade. Wees in het schip als het schip vertrekt. Treuzel niet. Vele jaren geleden, begin negentiger jaren, werd er geprofeteerd dat Nederland gebukt ging onder een geest van uitstel, de geest van Askelon. Askelon was één van de hoofdsteden van de Filistijnen in het Zuiden van Kanaan. Askelon lag aan de kust als een havenstad, en poortstad tot Kanaan. Zo zal ook Nederland een poortstad zijn voor de rest van Europa, zoals Da Costa al verkondigde dat Nederland eens weer het Israel van het Westen zal zijn.

Nu, velen worstelen om in het schip te komen, maar zij worden tegengehouden door de excusen van de geest van uitstel. Ook worden velen tegengehouden door de geest van ondankbaarheid. We hebben allemaal te strijden tegen ondankbaarheid. Hoe zul je overwinnen ? Ik heb gemerkt dat juist als we ergens mee worstelen en erover prediken tot anderen, dan zullen we overwinnen. Juist als je iets maar niet kunt afleren en een bepaalde vrucht maar niet kunt ontwikkelen in je leven dien je anderen erin te helpen. Predik over dankbaarheid als je dankbaarder wil worden. Predik over vegetarisme als je los wilt komen van je vlees-verslaving. Enzovoorts. Geef en u zult gegeven worden. Zaai en gij zult oogsten. Gij zult wat u geeft veelvuldig terug ontvangen. Dat is het vermenigvuldings-principe. Het Woord zal niet ledig wederkeren, maar laten we alle natuurprincipes in acht houden. De insecten zullen het proberen aan te vreten, de wind zal het proberen weg te waaien. Zaai diep genoeg, en verzorg het, en strijd ervoor. Heb ook geduld, want eerst moet het zaadje sterven in de grond en wortels uitslaan, dus het is niet direct zichtbaar. Werk als een goede landman.

De poorten van het schip zijn eng. Een heleboel kun je niet meenemen, dus moet je achterlaten, en dat is een beproeving, maar ga ervoor, want je hebt niets te verliezen, alleen maar te winnen. Acht alles waar je zo wanhopig in het vlees aan vastklampt als vuilnis, opdat je het geestelijke en bevindelijke zult winnen.

Gooi reddingsboeien uit als je gered wil worden. Dat is de enige manier om gered te worden, door de ander te redden. Houd je bezig met de verlorenen, de wanhopigen, de meest kwetsbaren van de samenleving, de armen en de verbrokenen, de wezen en de weduwen, zij die niets meer hebben en alles hebben verloren, en de dieren, want dat is de ware godsdienst. Dat is uw enige redding.

Dus hoe kom je op de boot ? Door een boot te zijn voor anderen, vooral voor hen die het het meest nodig hebben, de meest kwetsbaren van de samenleving. Educatie is het beste geschenk, de prediking. Daar begint het bij. In al het andere zijn we vaak beperkt.

Geef hen het Woord en het onderwijs wat ze nodig hebben. Dat is het kostbaarste en meest nodige geschenk, door hen te helpen het koninkrijk van God te zoeken. Zoekt eerst het koninkrijk van God en de rest zal u gegeven worden. Het is niet altijd wat we willen, maar wat we nodig hebben. Het is niet wat de mens denkt nodig te hebben, maar wat God voor de mens nodig acht. Dat is vaak een groot verschil. Doe het dus niet roekeloos, maar wees geleid en wees strategisch, gebruik wijsheid. Laat je wijsheid niet kennisloos zijn. Laat je goed inlichten en bereid je goed voor, voordat je een reis maakt. Bereken de kosten.

Wees ook datgene wat je predikt. Als je predikt over het paradijs, wees dan het paradijs. Als je predikt over de liefde, wees dan de liefde. Practise what you preach, en juist door de prediking heb je ook de kracht om het te doen, te worden en te zijn, meer en meer. Onderschat de kracht van het Woord en de prediking nooit. Het zal niet ledig wederkeren, hoe dan ook.

Geef niet zomaar olie aan de dwaze maagden, werp je paarlen niet voor de zwijnen, maar wijs ze op de paden naar de olie-verkopers, wijs ze de weg terug naar school. En als je hebt gepredikt en ze willen niet luisteren, veeg dan het stof van je voeten, en trek verder. Je hebt dan genoeg sporen achtergelaten.

Dwing niet, maar getuig, waarschuw, laat hen het einde zien van hun zondige wegen, want dat is wat de liefde doet. Laat hen de gevolgen zien van de zonde. Spaar hun zondige vlees niet, want het ligt als een ratelslang om hun nekken heen, terwijl het gif in hun hoofden druipt. Spaar de zonde niet. Maar trekt verder als ze niet willen horen. Telkens een spotter terechtwijzen brengt schande over je. Soms is het tijd om je mond te sluiten en het alreeds gesproken woord zijn werk te laten doen. Soms zullen mensen moeten leven met de herinnering, met het alreeds gegevene, want je bent geen object, je bent hun bezit niet. Ze moeten er dan onderwerpelijk mee omgaan, oftewel als onderwerp, wat ze kunnen verdiepen, wat ze zelf kunnen aanvullen. Je hebt hen de aanzet gegeven, en nu moeten ze het zelf uitwerken. Wees dus gul, generous, maar blijf binnen de aangestelde grenzen, en wees gevoelig voor tijden en seizoenen, wees gevoelig voor nodige veranderingen, verwisselingen van koers. Soms zal het schip een andere richting moeten ingaan.

Blijf niet lauw op je schip. Soms zul je je duikerspak moeten aantrekken, en op zoek gaan naar verlorenen, gezonken schepen en gezonken landen. Waan jezelf niet hoog en droog veilig op het schip altijd, want het is vaak schijnveiligheid. Er is nog een werk te doen en een oorlog te voeren. Soms heb je te strijden met zeemonsters. De strijd is niet alleen ter schip, maar ook ter land, ter zee en in de lucht. Daar hoort dus ook de diepzee bij. Leren zwemmen en duiken hoort er zeker bij, maar wijk niet af van de grondbeginselen. Houdt vast aan de lijnen, opdat je niet afdwaalt.

Bestudeer de mappen. Bestudeer de middelen en het gereedschap wat je ter beschikking ligt. Bestudeer de instrumenten.

---

10. DE DAGVAARDING VAN DE MENS

LEES DIT ALS JE NIET MEEGESLEURD WIL WORDEN MET DE HUIDIGE TSUNAMI'S VAN ZONDE, BEDROG EN ZELFGENOEGZAAMHEID. DE REST VAN JE LEVEN ZAL GEBOUWD WORDEN OP DE KEUZES DIE JE NU MAAKT. WIE OP DE AKKER VAN HET VLEES ZAAIT ZAL VLEES OOGSTEN.

EERT UW VADER EN UW MOEDER, wat betekent het ?
DE LESSEN VAN HET VOORGESLACHT DIE ZE HEBBEN LOSGELATEN, EN HEBBEN VERRUILD VOOR MODERNE MAGAZINES WAARIN HET MEER OM
DE VORMGEVING GAAT DAN OM DE INHOUD !! MODERNE NEW AGE BOEKEN DIE BEHOEDZAAM DE OUDE LESSEN ONTWIJKEN OMDAT HET HEN OP HUN TEENTJES TRAPT !!

We hebben het al wel vaker gezegd : OOK ALS JE VEGETARIËR BENT, BEN JE ER NOG NIET.
We moeten namelijk vegetariër zijn met betrekking tot de dieren, maar NIET met betrekking tot de zonde. Het gevaar van het zogeheten 'zonde-vegetarisme', het weigeren de zondologie te bestuderen, het weigeren de zonde te ontmaskeren, te bestuderen en te bestrijden, ligt er zowel voor de niet-vegetariërs als de vegetariërs. Wij hebben dus ALLEN deel aan die strijd !!

Ja, zet hier maar een groot uitroepteken bij.
Ik zal even een tekening geven van deze geest :

De zonde-vegetariër kauwt de hele dag door spottend en lachend, in een roes zijnde, op zijn stukje wortel uit zijn groentetuintje, weigerend deel te hebben aan de strijd tegen het vleselijke leven, de zondemachten, de leugenmachten. Hij heeft zijn wapenen omgesmolten tot tuingereedschap. Bij het horen van de namen van de oudvaders en hun belangrijke lessen over geestelijke strijd en zonde-ontdekking halen ze ongeinteresseerd hun schouders op en kijken ze lauw en laf versufd om zich heen, en zullen zich snel wenden tot hun vele afleidingen om maar niet die strijd te hoeven aangaan.

Weest gewaarschuwd. Verslapping ligt overal op de loer. Bestudeer de schoolstrijd in de jaren 1800. Er waren tijden dat er geen leerplicht was, en er waren tijden dat ook ouders hun eigen scholen konden opzetten, oftewel het bijzondere onderwijs.
Er waren tijden dat het onderwijs erop was gericht om de morele en geestelijke deugden te doen ontwikkelen. Maar kijk wat er van geworden is. De prioriteiten zijn omgedraaid en verschoven, en het is een dwangsysteem geworden, en het is winstgericht geworden, tot exploitatie van de kinderen. Deze geest is gaan heersen over dier en kind, in plaats van dat er gestreden werd tegen de zonde.
De zondologie staat voorop in het evangelie, maar dat hebben ze weggekapt en willen ze niet over horen.

Het zonde-vegetarisme, oftewel het niet ontdekken en strijden tegen de zonde richt zich juist in zijn lauwheid en luiheid tegen de dieren en tegen het morele vegetarisme. De geest van zonde-vegetarisme is een gevaarlijke geest die dingen omdraait, om de zonde niet te hoeven aanpakken. Het is een strategie van het vlees dat niet wil loslaten. Als Mozes tegen de farao roept : Laat mijn volk gaan, dan gaat de farao hen juist nog meer belasten, want hij wil het volk niet laten gaan, en God geeft hem over aan de verharding van zijn hart. Dan moeten eerst de plagen komen, en de 'eerstgeborenen' van het vlees, oftewel de valse prioriteiten, gedood worden. Kaïn kreeg die opdracht in Genesis om over de zonde te heersen (4:7), maar de mens ging daarentegen over de dieren heersen. In het Aramees staat er dat Kaïn de zonde moest innemen en zich erdoor moest laten versterken. Kaïn moest de zonde dus verslinden door er jacht op te maken. (slt, Aramees)

De mens heeft die oproep naast zich neergelegd en is jacht gaan maken op de onschuldigen, waarvoor Spreuken 1 waarschuwde, maar ook die waarschuwing legde de mens naast zich neer :

'Mijn zoon, indien zondaren u willen verleiden, bewillig niet; indien zij zeggen: Ga met ons, laat ons loeren op bloed, laat ons de onschuldige belagen, ook al geeft hij geen oorzaak; laat ons hen levend verslinden evenals het dodenrijk, met huid en haar, gelijk degenen die in de groeve nederdalen; wij zullen allerlei kostbare dingen vinden, wij zullen onze huizen vullen met buit; gij zult met ons uw aandeel krijgen, één buidel zal er zijn voor ons allen – mijn zoon, ga niet met hen op weg; weerhoud uw voet van hun pad; want hun voeten snellen naar het kwaad
en haasten zich om bloed te vergieten.
Want tevergeefs is het net uitgespannen
voor de ogen van al wat vleugels heeft; zij echter loeren op hun eigen bloed
en leggen een hinderlaag voor hun eigen leven.
Zo zijn de paden van ieder die hunkert naar onrechtmatige winst,
die haar bezitters het leven ontneemt.'
(1:10-19)

De mensheid staat schuldig voor God, en wordt nu gedagvaard. Als je te licht bent bevonden en onder veroordeling staat, en als je te horen hebt gekregen : 'Ik ken u niet,' en 'u bent lauw, Ik heb u uit mijn mond gespuwd,' en zelfs als u een waterdruppel wordt geweigerd of een broodkruimel, herinner dan het bevel van de wijze maagden tot de dwaze maagden : 'Ga tot de olieverkopers.' Gij moet hard werken voor elke druppel. W.C. Lamain stelde dat de vromen wel uren reizen voor een kruimel brood. (De Saambinder 28/2, 1974)

Dan is er nog de geest van voorwerpelijkheid die alles tot objecten heeft gemaakt, ook het voorwerpelijke amazonisme, en dan is er nog het anti-amazonisme. De mens moet teruggaan tot de geestelijke onderwerpelijkheid, tot de verbandelijke onderwerpelijkheid, want de mens is in zijn onderwerpen totaal het verband kwijt geraakt. Men loopt onderwerpen achterna die men moet rust moet laten, en men vergeet de belangrijke, centrale onderwerpen, waar het daadwerkelijk om gaat.

Lachend, spottend en in een roes kauwen de zonde-vegetariërs op hun stukje wortel uit hun groente tuintje. Ze hebben hun jachtwapens omgesmolten tot tuingereedschap. Ze kennen de aard en de diepte van de zonde niet, en van het loon van de zonde willen ze niet weten. Ze hebben de zondologie verzaakt, en vertikken het om het vlees van de zonde te verslinden, want dat zijn hun oh zo heilige bourgondische afgoden. Met het horen van namen zoals Steenblok, Mallan, Kersten en

Ledeboer kijken ze versufd en ongeïnteresseerd om zich heen. Ze willen de oudvaders niet kennen, want die riepen hen op tot de strijd, en riepen hen op om hun ellende onder ogen te komen, de dieptes van zonde en leugen. Ze zijn zelfgenoegzaam geworden. ‘Het valt allemaal wel mee.’ ‘Ja, later zal ik het doen, niet nu.’ ‘Nog even zondigen, nog even uitstellen. Het is zo lekker.’

Lachend en spottend kauwen ze de hele dag door op hun groenten, ja spottend, want ze bespotten de strijders aan het front. Die worden belachelijk gemaakt. Ze verslinden de zonde niet, want dat is hun lieve, getrouwe en zeer wijze huisdier geworden. Daarom heeft de zonde, die als een belager aan de deur loerde, hen ingenomen. Diens begeerte ging immers naar hen uit. Zo zijn ze zelf door de zonde verslonden.

---

11. VLUCHTELINGENKAMP-BERICHTEN I - AANTEKENINGEN VAN BRIEFWISSELINGEN OVER DE KERKGESCHIEDENIS

1 De spreuken van Salomo, den zoon van David, den koning van Israël,

2 Om wijsheid en tucht te weten en aan te nemen; om te verstaan redenen des verstands;

3 Om aan te nemen onderwijs van goed verstand, gerechtigheid, en recht, en billijkheden;

4 Om den slechten kloekzinnigheid te geven, den jongeling wetenschap en bedachtzaamheid.

5 Die wijs is, zal horen, en zal in lere toenemen; en die verstandig is, zal wijzen raad bekomen;

6 Om te verstaan een spreuk en de uitlegging, de woorden der wijzen en hun raadselen.

7 De vrees des Heeren is het beginsel der wetenschap; de dwazen verachten wijsheid en tucht.

8 Mijn zoon! hoor de tucht uws vaders, en verlaat de leer uwer moeder niet;

9 Want zij zullen uw hoofd een aangenaam toevoegsel zijn, en ketenen aan uw hals.

10 Mijn zoon! indien de zondaars u aanlokken, bewillig niet;

11 Indien zij zeggen: Ga met ons, laat ons loeren op bloed, ons versteken tegen den onschuldige, zonder oorzaak; (hebben ze met de dieren gedaan)

12 Laat ons hen levend verslinden, als het graf; ja, geheel en al, gelijk die in den kuil nederdalen;

13 Alle kostelijk goed zullen wij vinden, onze huizen zullen wij met roof vullen.

14 Gij zult uw lot midden onder ons werpen; wij zullen allen een buidel hebben.

15 Mijn zoon! wandel niet met hen op den weg; weer uw voet van hun pad.

16 Want hun voeten lopen ten boze; en zij haasten zich om bloed te storten.

17 Zekerlijk, het net wordt tevergeefs gespreid voor de ogen van allerlei gevogelte;

18 En deze loeren op hun eigen bloed, en versteken zich tegen hun zielen.

Dus lees het boek spreuken, en daar gaat de nieuwe bijbel ook over.

De godsdiensten zijn allemaal door mensen gemaakt. En ja, dat is zo, maar dat wil niet zeggen dat God er helemaal niet door heenwerkt. Het kind mag niet met het badwater weggeworpen worden. En ja, de eerste stap is te vluchten uit de kerk, vooral de kerken waarin wij zijn opgegroeid, heb ik ook gedaan. Deze kerken zijn gemaakt door vleesparasieten, maar het wil niet zeggen dat je dan maar uiterst liberaal moet worden, of uiterst vrijzinnig, want het geestelijke werkt ook door het natuurlijke, en door boeken. Veel kerken zijn gevaarlijk, maar bibliotheken zijn belangrijk. Het probleem is dat veel kerken zijn opgebouwd uit families en kerkeraden die het hebben geërfd of opgekocht, en predikanten zijn hun speelballen. Vaak beslissen zij dus over predikanten. Die predikanten schrijven dan boeken waarin ze hun leringen ontvouwen, maar de lekenleden houden zich gewoonlijks bezig met het kerkelijke op zich. Die gaan daar helemaal in op. Predikanten mogen een heleboel niet in de kerken prediken, anders worden ze eruit gezet, dus er is een enorme angstcultuur. Die worden ook blootgesteld aan vreemde inquisities. De kerken worden veelal beheerst door vleesparasieten. Maar de bibliotheken zijn doorgangen.

Ja, de dieren slaan terug, de natuur slaat terug. God slaat terug. Daarom moet je de doodstaat van de mens onder ogen komen. Dat is het absolute begin van het evangelie. Dat wordt gepredikt door de zwaardere kerken, die zondebesef en ellendebesef hebben. De lichtere kerken van de leefomgeving hebben dat niet. Die zullen ook ‘te licht bevonden’ worden. Daarom is er de uittocht, de exodus. Dan moet je de vleespotten achter je laten, en ook de drugspotten, en ja, dat is een strijd. ‘Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede. Niet op mijn wijze, maar Uw wijze, niet op mijn tijd, maar Uw tijd, niet in mijn hoeveelheid, maar Uw hoeveelheid, niet in mijn verhouding, maar Uw verhouding’, enzovoorts.

Dus ja, ook al zijn de zware kerken beter, toch moet je ‘op veilige afstand blijven’, dus wat we de Paauwiaanse beweging noemen. De predikant Paauwe van het begin van de jaren 1900 kreeg het aan de stok met de kerk, en ging toen buiten de kerk prediken, en raadde de mensen aan om na zijn dood niet meer naar de kerk te gaan, maar de preken van de oudvaders te lezen. Paauwianen zijn dus preeklezers, bibliotheekgangers, dus dat is een belangrijk principe. Mijn vriendinnetjes van vroeger waren van de zwaardere kerk, en ook al trok mij dat aan, ik zou niet daadwerkelijk daar willen leven want ze mochten bijvoorbeeld geen televisie en ze kwamen bij ons televisie kijken, maar dat was vanwege hun angst, dat ze bang waren dat ze door zonde meegesleurd zouden worden, heel begrijpelijk. En er zijn nog wel meerdere dingen, maar daar zijn de onderwijsboeken voor want daarin wordt het pad gewezen en wordt bepaalde terminologie doorvertaald, dus als vertaal-sleutel, dus als je bewapend bent met de vertaal-sleutel dan kun je naar de archieven van de oudere kerken om het in orde te krijgen met je ziel en met God.

De moderne kerk heeft dus belangrijke grondvesten losgelaten, is wereldsgezind en eigenzinnig geworden. Dan kun je daarvan wegvluchten, maar dat wil niet zeggen dat je dan helemaal niets meer ermee te maken hebt. Je moet je kerkgeschiedenis kennen. Nederlands gereformeerde kerk van de leefomgeving : dat kan per plaats verschillen. Eentje op de Veluwe was gericht tegen contact met God en tegen de noodzaak van de geestelijke strijd tegen de parasieten. Werd belachelijk gemaakt. De Kamperse daarentegen, waar mijn oma bijzat, was veel charismatischer en beklemde juist de geestelijke oorlogsvoering, want die zei dat je elke dag de wapenrusting aan moest doen. De predikanten gingen van kerk tot kerk, maar die konden niet tegen de families en de kerkeraad op. Dus ze kregen toen een nieuwe predikant in die ene op de Veluwe, die geheel aan mijn kant stond, maar die vielen ze toen ook aan. Daarom als ik nachtmerries had vluchtte ik in die nachtmerries altijd naar Kampen, naar mijn oma’s huis, want die stond aan mijn kant. Dus als je je geestelijke oefeningen doet of in je bed ligt en je ogen hebt gesloten, richt jezelf dan op de weg tussen de Veluwe en Kampen. Zorg dat je met je ziel in Kampen komt, en vecht tegen de parasieten die je tegen willen houden. Voor mij was het ook een heel gevecht om daar te komen.

Nu, dat is stap 1. Dan ben je al heel ver. Kampen is ook de stad van Klaas Schilder van de vrijmaking. Dus daarvóór was het nog allemaal de Kuyper kerk, de gereformeerde (synodale) kerk. Kuyper was ook een beetje een schoonprater, is ook nog minister-president geweest een tijdje. Die praatte ook vlees eten goed en kwam met allerlei drogredenen, heel werelds, en had het calvinisme helemaal lopen ombouwen. Het was een beetje een genade morser. Daar moet je voor oppassen als mensen het teveel over genade hebben, want dat kan verblindend zijn. Hij was wel principieel dan weer in andere dingen, maar het probleem was dus dat hij een nauwsluitend systeem had gemaakt, en dat alles via de kerk ging en moest gaan, via de kerkeraden en hun synodes, dus eigenlijk als de nieuwe koningskerk, dus heerszuchtig. Klaas Schilder zei toen dat hij niet door kerkelijke besluiten geleid wilde worden, maar door God, dus dat bracht hem in de problemen. Dat was dus een grote

kerkoorlog in de veertiger jaren, en een grote uittocht. De gereformeerde kerk was meer van het vanzelfsprekende, ingedutte, gezapige, en de vrijgemaakten waren meer als een alarm, dat de relatie met God hersteld moest worden. Dus dat was dan de kerkelijke d-day van 1944. Toen was daar dus in 1967 weer een afscheiding van wat dan de Nederlands gereformeerde kerk werd, die ook dan weer contact hadden met de gereformeerden, en dat verschilde dus plaatselijk. Die op de Veluwe was dan een wat kleinere kerk, en Kampen was dan één van de grootste kerken van dat kerkbestand.

Toen Klaas Schilder stierf begin 50-er jaren dutte dat kerkgenootschap ook wel een beetje in. Maar zoals ik al zei kan dat van plaats tot plaats en van persoon tot persoon verschillen. Dus : 1944 een belangrijk jaar.

Dan : 1953. Uiteindelijk was de 1944 beweging nog veel te licht. Het was nog veel te wereldsgezind. Zij die destijds niet met Kuyper waren meegegaan waren dan de zwaardere, soberdere kerken, dus de gereformeerde gemeente bijvoorbeeld, en zelfs daar was gevaar voor lauwheid en afdwaling aanwezig, dus dan kom je uit bij de kwestie Steenblok. Steenblok hamerde dus op onderwerpelijkheid in plaats van voorwerpelijkheid. Dus ermee omgaan als onderwerp, niet als object, dus ook weer een strijd tegen materialisme en tegen religieus materialisme. Hij stelde de prediking over de doodstaat van de mens voorop, dus niet zomaar allemaal geloof en genade, maar de mens moest eerst onder ogen komen hoe diep de wereld was gevallen, hoe bedriegelijk het allemaal was, dus eigenlijk zoals zondag 1 in de heidelbergse catechismus van de midjaren 1500 : onder ogen komen hoe groot de zonde is, hoe groot de ellende is, het gevolg van de zonde, anders ben je op een dwaalweg, als je zomaar dan over allerlei religieuze en kerkelijke items gaat spreken. Dus eigenlijk dat er dus eerst een diagnose moest zijn, anders ben je een blinde vuistvechter of waan je allerlei zogenaamde overwinningen, wat ze in de lichtere kerken veel doen.

Dus Steenblok waarschuwde dat zelfs de gereformeerde gemeente, die dus bekend stond als één van de zwaardere kerken, gevaar liep te licht of te zoet te worden bevonden. En ja, dat kerkgenootschap was aan het indutten een beetje sinds de dood van de oprichter, Kersten, eind veertiger jaren. En er was een opkomst in die kringen van R. Kok, die dus wat meer naar Kuyper neigde, en ook wat slordig was en morseriger, dingen oversloeg, en prioriteiten had omgedraaid, alhoewel de gereformeerde gemeente daar ook niet intrapte. Maar 1953 is dus de zelfkritiek, de zelfontdekking, het onderzoekende, het twijfelende, dus de gehele steenblokkiaanse beweging, de gereformeerde gemeenten in nederland heet dat dan. Dus eigenlijk hebben ze gewoon 'in nederland' eraan toegevoegd, dus GGIN. Dat is dus belangrijk. Zijn opvolger was F. Mallan, toen Steenblok stierf in 1966. Als je nu goed bewapend bent met de vertaalsleutels, dan kun je dus zelf ook Steenblok en Mallan lezen, zonder dat je in valkuiltjes terecht gaat komen.

'Het leven is literatuur' gaat over Steenblok, boek nr. 26 is dat dan. Uittocht uit Laodicea van de nieuwe boekenserie gaat er dus ook even over, en de eerste jaargang van geestelijke opvoeding. Het gaat heel veel over Steenblok en Mallan. Ook over Kuyper, Kok en Schilder, en in de oudere onderwijsboeken gaat het ook over Kuyper en Schilder en dat hele verband van de kerkgeschiedenis. Dus dat is dan om het plaatje recht te krijgen van 'eert uw geestelijke vaderen en moederen'. Ze zijn er niet voor niets geweest. En dan kun je dus zien waar het pad loopt, waar je niet in moet trappen, en welke weg je dient op te gaan.

Dus probeer eerst deze basis in orde te krijgen, en daarna kan meer volgen.

Zoek eerst het koninkrijk van God. Het gaat om leren je voedsel uit te kiezen. Je gaat naar de winkel, en wat doe je dan ? Zoveel verleidingen. En dan moet je oppassen voor drogredenen en

voor massa-gedrag, voor valse reclame, fake news. Je moet oppassen voor ‘phishers’ en ‘hackers’, randomware, malware, want die dringen ook de hoofden van de mensen in en het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven.

Dus : Je hebt te maken met een drie-koppige vijand, waar de zwaardere kerken dus telkens voor hebben gewaarschuwd door de eeuwen heen, en ik ook. Wij moesten uit die lichtere, lauwe, laffe kerken vluchten, dus de Nederlands gereformeerde kerk, en toen gingen we naar het zwaardere ‘charismatische’. Nu, de charismatische beweging heeft twee richtingen : zwaar en licht. De lichten zijn de materialisten, van het zogeheten welvaarts-evangelie (prosperity gospel), heel gevaarlijk. Dus in die strijd is het dan belangrijk om ook daar weer van weg te vluchten en dan terug gegaan naar de losgelaten grondbeginselen in de geschiedenis, dus van de zwaardere gereformeerde kerken. Die zijn dus ook onder te verdelen in twee groepen : charismatisch en niet-charismatisch, dus je moet dan zeker de charismatische hebben. Dus zo zie je maar weer, waar je ook gaat liggen er gevaren op de loer, dus vandaar dat we hier ook nog niet mee klaar zijn.

Dus : een drie-koppige vijand, de onzichtbare vijand :

de duivel, oftewel het kwaad, de zonde, de leugen

de wereld, oftewel het collectieve vlees, de massa-begeertes tot zonde

het vlees, oftewel het individuele vlees, het oude ik, de persoonlijke begeertes tot zonde

Daar heb je tegen te strijden. Omdat de mens aan die strijd wil ontkomen (heel laf en lauw, heel onverschillig en egoïstisch) heeft de mens de strijd geopend op de dieren en op elkaar.

Fout dus.

In de charismatische beweging wordt gesproken over deze strijd. Dat heb ik nooit losgelaten. Ook in de zwaardere kerken wordt gesproken over deze strijd. In de lichtere kerken hangt het er dus maar vanaf. Er zijn ook lichtere charismatische kerken waar over die strijd niet of nauwelijks gesproken wordt. Er is ook een grote oorlog geweest binnen de charismatische beweging tussen licht en zwaar.

Sommigen willen lichter, anderen zwaarder. Sommigen nemen het niet zo nauw met zonde. ‘Het valt allemaal wel mee.’ Dat is trouwens hetzelfde als wat ze in de Kuyperiaanse kerk zeggen, dus de lichtere gereformeerde hoek. Nu, even goed opletten wat ik zeg, want daar zit nog een staartje aan. Dat zogeheten lichte houdt vast aan leerstellingen die juist ‘te zwaar’ zijn, dus heb je soms te maken met een lichte kerk met de meest extreme, valse zwarigheden. Dus je moet heel goed in lijnen en vakken leren denken. Sommige dingen moeten lichter, andere dingen zwaarder. We moeten niet ‘te zwaar’ bevonden worden, of ‘te licht’, of ‘te zoet’, of ‘te zuur’.

Nu, in de strijd tegen de drie-koppige vijand van duivel, wereld, vlees, (of : zonde, wereld, vlees, want sommige kerken hebben weer gevaarlijke leerstellingen over de duivel), moet je tot berouw en bekering komen over de zonden, door de grootte ervan onder ogen te komen, en de ellende ervan, de absolute doodsstaat waarin de wereld zich bevindt door de zonde, dus de twilight zone. Daar mag je om vragen, om dat onder ogen te komen. Dat kun je ook onder ogen komen. Waar een wil is is een weg. De zonden moeten goedgemaakt worden, niet zomaar dat alles is vergeven en weggedaan door Jezus, zoals in de lichtere kerken. De zwaardere kerken zijn veel voorzichtiger met het noemen van Jezus. Er moet betaald worden, terugbetaald, door boetvaardigheid, door je kruis te

dragen, niet dat er zomaar één of andere tovertruuk plaats zal vinden zoals in de lichtere kerken. Je moet er persoonlijk bij betrokken zijn en het doorleven, beleven en bevinden. Dus, hoe gaat dat dan ? Basis is de Damascus-ervaring van Paulus, dat je ogen worden geopend en schrikt van de monsters die de wereld in de greep houden, in deze twilight zone. Deze ervaring had Daniël ook, dat hij de monsters ging zien, en hij was daar een tijd ziek van. Mensen hebben het soms over de vreze des Heeren, maar velen geloven dat dit eerbied voor de kerk betekent en voor de leerstellingen van de kerk, terwijl ze allemaal verschillen, dus eerbied voor de menselijke overlevering, eerbied voor hun afgoden, de tradities etc. Maar de ware vreze des Heeren is de voorzichtigheid, het toetsen, en daar is een gehele wetenschap voor. Veel mensen worden dan weer opgezogen in de sluimer en slommer van het dagelijkse leven. Vandaar dat er iets nodig is wat dieper gaat, en dat is de schrik des Heeren, waar de nieuwe bijbel ook over gaat. De mens moet wakker schrikken, niet zomaar vrezen, maar vragen om de geestelijke schrik. De mens moet eens een koude douche krijgen, ijsklontjes in de nek, om bij de les te blijven, want de mens is zwaar afgedwaald en te lauw om terug te keren, dus lauwheid is absoluut één van de grootste vijanden, waar de nieuwe bijbel het ook over heeft, de oude bijbel ook. God haat de lauwheid. De lauwen worden uitgespuugd. God kan het niet verdragen. De dwaze maagden hadden geen olie in hun lampen, en de wijze maagden mochten hen geen olie geven, maar ze moesten de dwaze maagden zenden tot de olie-verkopers. De olie moet dus gekocht worden, verdiend worden. Dan begin je bij het begin, en dan ben je dankbaar met het kleine. Het gaat om het kleine, om de dankbaarheid, om de kleine broodkruimels en de kleine waterdruppels. Dat zijn de goede principes in de Jezus en Paulus verhalen. Dus de Kanaanitische vrouw kwam tot Jezus, en werd door Jezus afgewezen, omdat het brood alleen voor de kinderen was, niet voor de honden. Toen zei ze : ‘Maar de honden eten de broodkruimels die van de tafel vallen.’ Jezus sloeg toen ineens om, en hielp haar. In de zwaardere kerken werken ze dit helemaal uit, omdat die bevindelijk zijn, dus genuanceerder, die ermee omgaan als een geheimenis, maar in de lichtere kerken hebben ze vaak die nuance niet, en is eens afgewezen door Jezus altijd afgewezen door Jezus, vandaar al hun vreemde verhalen over de hel en over de duivel. Ja, het zijn dichterlijke beelden waarover gesproken kan worden, maar ze hebben het verletterlijkt en te extreem gemaakt, dus in dat opzicht weer te zwaar.

Je moet tot berouw en bekering komen door boetvaardigheid en de schrik des heeren (niet alleen maar vreze des heeren), en deelhebben aan de uittocht. Die wordt besproken in de boeken, die zijn je gids. Je moet een Damascus ervaring krijgen, daar mag je om vragen. Ik kreeg die ervaring in 1991. Daarvóór had ik al soortgelijke ervaringen, ook als kind, maar in 1991 kwam de grootste. Wij moeten door de schrik des heeren geleid worden, in alles wat we doen. Nu, zo’n ervaring hebben mocht niet. Dat wordt niet geaccepteerd, ook niet in de lichte kerken vaak, alhoewel er dus ook goede uithoeken zijn in de lichtere kerken, die weer wat meer neigen tot het zwaardere. In de zwaardere kerken worden die ervaringen wel geaccepteerd, dus die nieuwe predikant stond ook helemaal achter mij, want die was net iets zwaarder en iets charismatischer. Dus vandaar dat alles beproefd wordt, en dat er strijd over is. Strijd om in te gaan. Er moest strijd gevoerd worden om het beloofde land, waar de oude bijbel en nieuwe bijbel over spreken. Dat zeiden ze ook op de bijbelschool, dat de lessen dan de strijd waren om het beloofde land.

De charismatische beweging heeft meerdere onderverdelingen. Er is dus ook een deel die zich bezig houdt met voortgaande openbaring. Je moet je geestelijke mens goed voeden, anders ga je het niet winnen van je vleselijke mens, als je meer je vleselijke mens voedt en laat voeden. Dat houdt dus ook in de verkeerde voedselstromen af te kappen, want waar je mee omgaat wordt je besmet.

Uitgave : Reformatorische Voorlichting

---

12. VLUCHTELINGENKAMP-BERICHTEN II - GEESTELIJK NEWTONISME - AANTEKENINGEN VAN BRIEFWISSELINGEN

Wat er diep van binnen gebeurt gaat door drie lenzen om zich zo te projecteren in deze oppervlakte-werkelijkheid.

Er is een heleboel fake, wat neerkomt op 'grooming', dus ze laten dan bepaalde belangrijke factoren weg, en dienen dan het zaakje op, en gevoelige mensen, de denkers, de filosofen, die trappen daar dan niet in en blijven er stoicijns koud onder of laten dan ook de andere kant zien, of trekken zich terug, omdat het dan gewoon te gevaarlijk wordt.

Er wordt zoveel van je gevraagd bewust en onbewust, zo van 'he, doe lekker mee', dus dan komt dat hele plaatje van de danaiden erbij kijken, die dus zinloos telkens water gieten in bodemloze vaten of putten, ook als water naar de zee dragen, en dat zijn dan ook wat ik wel noem de kennis-anorexia's, dus anorexia, apathy naar de geestelijke kennis toe, dus direct vinger in de keel en alles weer uitkotsen, het kuchen van de nazi-prinsesjes in de stad, ook wel de nakers genoemd dan, de vrouwen van de nephilim, de 'dochters der mensen', de dochters van het vlees dus, hele lange dunne gestaltes, parasitair, van genesis 6 wat dan in de nieuwe bijbel geheel wordt uitgewerkt, en dat is een complete bijbel dus geen brokstukken meer, dus een volledig functionerend orakel. Dus vanwege dat dat soort types en verschijningen, verschijnselen overal zijn en zich overal hebben ingedrongen en voort liepen te planten, moet je dan ook goed bewapend zijn, en niet 'easily amused', niet 'snel overtuigd' of 'snel van jezelf overtuigd'. dus een heleboel valt al af, mag al wegglijden, want het is bedrog, nutteloos, 'filler', dus heb je niet nodig, en moet je stoicijns tegen zijn, anders sleurt het je mee, dus inderdaad 'spocks' zijn, en daarom staan ook al dat soort oefeningen in de nieuwe bijbel, die heel diep gaan, want dit soort rotzooi van de danaiden gaat ook heel diep (in hun oppervlakkigheid, eenzijdigheid, eenkennigheid dan, uitgekooktheid).

Dus dan moet je zo wel redeneren, twijfelen aan de waarde van alles en hoe ver dat gaat etc., als onderdeel van het toetsen, want een heleboel heeft alleen maar ´schijnbare zin', zoals waar al die 'families´ mee bezig zijn, en ja dat is eng, zelfs als het hele goede dingen lijken te zijn (vaak grooming dus).

Daarom gaat het ook om kernprincipes, de rode draad, en de rest mag je vergeten, want de mens heeft een heleboel overbodige kennis, dus de kennis moet gericht zijn, en de mens moet een heleboel 'ontweten', men weet teveel, dingen die helemaal niet nodig zijn, want dan denk ik als ik mensen en kinderen zo hoor praten : hoe durf je dat allemaal zo schaamteloos te zeggen, al die toeters en bellen, hoe weet je dat allemaal, waarom ben je zo uitgekookt, waarom kom je niet tot datgene waar het 'werkelijk' om draait, dus ze zijn dan heel geavanceerd in het zinloze, de bijzaken. Dan gaan de rillingen door me heen, want dan voel ik wat er gebeurt, en ik zei dat vroeger ook veel, dat toen Adam van de appel nam, dus één zonde, werd de hele wereld in het verderf geschopt, en zo is dat vandaag de dag nog steeds, dat door maar één zonde de hele wereld eraan gaat, telkens weer, en dat moeten gevoeligen en geestelijken allemaal voelen en zien, telkens weer, dus als

hedendaagse Daniël, en daar valt bijna niet mee te leven, maar ook daar is een pad in. maar dat zijn dus de putten van de danaiden, het 'kidde' stadje, dat is het stadje van de nakers, en in principe zit iedereen daar opgegesloten, en daar wordt dus geleefd van mensenvlees (ook weer een beetje soylent green achtig), maar daarom moet de mens uit de kidde-matrix ontsnappen. Kidde is dan ook weer een soort sodom en gomorrah/ kakia achtige toestanden.

Dus een heleboel valt al af, is niet nodig, want het gaat ook niet zomaar om het goede, maar om het beste, en dat is een gebondenheid op zich, de hemelse gebondenheid, anders kom je nooit uit de gebondenheid van het vlees, dus daar zijn al die programma's ook voor in de nieuwe bijbel, en wat ook al veelal werd genoemd in al die onderwijsboeken. En dat is hard tegen hard. Het gaat verder niet om het ja of nee, maar om het hoe. In sommige opzichten mogen dingen niet gebeuren, en in andere opzichten wel. Vegetarisme op aarde is een must, maar in de geestelijke wereld kun je niet overal vegetarisch zijn, dus in bepaalde literaire/ symbolische gewesten, dus er zijn dan vissen die staan voor eenzijdigheid, leugen en onkunde, dus daar strijd je tegen, maar dat is een strijd tegen het vleselijke.

Er zijn ook weer lagen, geestelijke werelden, waar de mens vegetarisch moet blijven, dus het is niet zo van : 'oh, we zijn in de geestelijke wereld, lang leve de lol, lekker vlees eten', want elke locatie heeft zijn eigen wetten, dus zoals in het scheppingsverhaal in de nieuwe bijbel, waar er verschillenden van zijn, gaat het dan over een gedeelte waar je wel mag jagen, en een gedeelte waar je niet mag jagen. Dus er is dan ook verboden vlees, en zo worden ze afgescheiden. Eigenlijk, in wezen, hebben ze dan hun ware jachtstaak verloochend, en zijn dan 'vals vegetarisch' geworden, en zo met pensioen gegaan, en vandaaruit zijn ze aan de verkeerde kant gaan strijden, dus ze kennen het ware hemelse carnivorisme niet. Ze zijn schijn-carnivoristisch, liegen zichzelf voor. Dus ze leven langs alles heen. Dus ja, dat heeft dan geen zin.

Dus dan kom je vanwege deze verwarring tot de 'dialectische theologie', ook dialectische filosofie, die dat onderscheid maakt, dus van stelling, tegenstelling en samenstelling, en zo kom je door dat mijnenveld heen. Een heleboel mensen zijn eenzijdig religieus. En ja 'grootte', 'ruimte' en 'tijd' is illusie, zie 'de prins en de rode zee', waar dus alles is terug te leiden tot 'kaarten', principes dus, wat dan ook weer terugkomt in de Vur en in de nieuwe bijbel. Dan gaat het er dus om wat de volgorde en hierarchie van de principes is, dus de prioriteiten, en dat ook weer tijd en plaatsgebonden zijn, in de seizoenen ... voorbeeld ... Er zijn dus mensen die alleen maar exorcistisch bezig zijn, en genezend, en zich niet aan de voorwaarden houden, dus het hele prosperity gebeuren ... Dus dan zegt de nieuwe bijbel ergens : Waarom zou je jagen en oorlog voeren terwijl je kunt studeren ? Dus die balanzen moeten in orde komen ... Dus weer die gouden regel van : eerst ontmaskeren en dan strijden, anders ben je een blinde vuistvechter ... en territoriale oorlogsvoering is er dan om te zorgen dat mensen niet aan symptoombestrijding gaan doen, dus je moet het bij de horens aanpakken, niet met de kraan open dweilen. maar dat is dus een wetenschap. die is al heel ver, en daarin is theologie gekruist met filosofie ook, maar al die valkuilen worden besproken in de nieuwe bijbel ... toetsen en profetie/ leiding komt altijd eerst, dus dan moet je wel minderen/ hongeren, anders wordt het corrupt, dus vandaar ook de hongerende/ lijdensgezinde factor, dus het pad van areta, dat staat centraal, anders kom je op het pad van de heks kakia ... er zijn dus ook valse paden van areta, een valse areta, want kakia doet zich soms ook voor als areta, door camouflage, dus vandaar dat je het verhaal goed moet kennen en de valkuilen ... er is altijd die balans tussen het woord en het geestelijke, dus aan twee kanten kun je eraf vallen, zoals er mensen zijn die orthodoxe

letterslaven zijn geworden en het geestelijke niet meer beoefenen, zo zijn er ook 'geestelijken' die het woord niet meer beoefenen, in de zin dat ze de kantjes er vanaf lopen, alles met de natte vinger doen, waar ik het laatst ook over had, wat een wereldwijde epidemie is in de new age ... dus wij hebben ook een geheugen en leervermogen, een inventaris ontvangen, waar we gebruik van moeten maken, anders heeft de vijand/ het vlees vat op ons, en gaat ons dan zogenaamd geestelijk leiden, dus het woord is super en super belangrijk en memorisering ervan, dus ook de principes enzo. boeken zijn van levensbelang, en met de oude bijbel alleen gaan we het niet redden, en die is ook gezwicht onder de druk van de voorouders die het verafgood hebben, dus nu is de oude bijbel ontlast daarvan.

dus we moeten bibliothecarissen worden, librerarians, anders gaan we het niet redden. we moeten referentie punten hebben. zo niet, dan treedt pensioen binnen. had ik het laatst ook over, blijft belangrijk. punt is dat dingen zich oneindig hebben lopen spiegelen, en we moeten terug naar de bron prisma, en de geestelijke logistiek leren. daarbuiten ligt de vraatzucht die in vele vormen komt, en die dus tegelijkertijd kennis-anorexia is, jezelf ondervoeden op het gebied van kennis, want telkens spat ook alles weer uit elkaar, een heel typisch verschijnsel, en dat is dan de demonische vorm van vegetarisme, als de kanker dus, die alles wat los en vastzit aanvreet, dus dat heeft ook weer te maken met het valse charismatische van de gaven-feestjes, van de quick-fix, dus zelfs atheisten kunnen geestelijk gezien lid zijn van een pseudo-charismatische kerk.

ja, als ik het heb over 'mooie natuur' dan staat dat in een zekere context van of het artikel of het boek waaruit het komt, want het gaat dan altijd om de filosofische natuur, en niet de lagere aardse, oppervlakkige natuur, en mooi is in de filosofie - waar ik ook veel op heb gewezen - in het egyptisch een woord voor 'de waarheid', dus alleen de waarheid is mooi, dus in de filosofie ligt er ook een hele andere esthetica die dus onderworpen is aan de logos/ geestelijke kennis, dus kennisgezind is.

---

13. DE VAL VAN SYRIË II - DE EXEGESE IN DE ZONDOLOGIE EN DE DEMONOLOGIE

We zien de dansende Kali op het lichaam van de gevallen Shiva (Siwa, de voorloper van Suw, Ezau). Het is één van de meest gevreesde godinnen in India, de oorlogsgodin, de schrik des Heeren. Ze is naakt en donker, en is een schrikbeeld van de afsterving aan het ego, ook een beeld van de eindtijd en het laatste oordeel. Haar naaktheid is een beeld van de ontzegeling van het geheimenis, de inwijding in de hogere kennis.

Nu, dat is een hele mond vol. Het alawitisme is een religie van geheimhouding. De mensen zijn nu in het paleis van het gevallen alawitische bewind in Syrië binnengegaan. Ze wilden de cowboy Al Assad niet als hun landleider. Die is nu naar Rusland vertrokken. De Ali religie wordt nu ontzegeld. Het staat op één lijn met het christendom.

Nu, ik had een droom over Kali, en eigenlijk is het K-Ali, of K'Ali, want de K in de voortijd is gewoon een titel van onderwijzeres, dus volgelingen van Kali zijn in wezen gewoon volgelingen van de onderwijzeres (K) Ali. Het is ook verbonden aan de Li trigram en de Li hexagram in de I ching, van de territoriale of hiërarchische onderscheiding, oftewel het op orde krijgen van je prioriteiten.

Er is een strijd gaande om de Li-hexagram van onderscheiding, want het verbergt namelijk een poort die van belang is. Het wijst dus terug op de voortijden. Ali, 'ly, is in het Aramees, de taal van Jezus, een woord voor tucht, voor hard zwoegen, een woord wat hard nodig is in de kerken, omdat ze aan de genade-drugs en geloofs-drugs zijn gegaan en de geestelijke strijd zijn vergeten. Ali is de afbeuler in het Aramees. Zij is ook de afwijzer. Ook Ledeboer, de vader van de zwaardere kerken in Nederland, zoals de gereformeerde gemeente, de oud gereformeerde gemeente en de gereformeerde gemeenten in Nederland wees op het belang van de oorlogsgodin en stelde dat men haar niet mocht vergeten. Hij beschouwde zichzelf als haar zoon en dienstknecht. (Zie Landwehr, Ledeboer in zijn leven en arbeid geschetst, p. 27) Ook andere calvinisten en uitgevers van calvinistische boeken hebben zich verbonden aan de oorlogsgodin. Ook in de oude bijbel komen we de oorlogsgodin veel in de grondteksten tegen. Ledeboer was in 1841 uit de hervormde kerk gegaan, en trok het volk tot de wildernis. In grote scharen gingen ze met Ledeboer heen. Na zijn dood splitste de groep in verschillende delen. We zien de strijd tussen de Dijkianen en de Bakkerianen, en vanuit de Dijkianen splitst het zich in de gereformeerde gemeente en de oud gereformeerde gemeente, en de gereformeerde gemeente splitst in 1953. Dan ontstaan de gereformeerde gemeenten in Nederland, de steenblokkianen, een zeer belangrijke beweging.

Kaumari (een vorm van Kali) had eens een buffel-demoon verslagen, als een beeld van het verslagen ego-vlees, en bracht de buffel tot een offerpaal bij een bloedput om het daar te offeren. Een schedelkom met buffelbloed bood ze aan bij Bhairava (een vorm van Siwa, Shiva), zoals ook Ezau later de kom met het rode zou nemen als een beeld van het kruisigen van het vlees. Daar komen die verhalen vandaan. Het is het aanvaarden van de bedelkom. De Nederduits gereformeerde dogmatiek gaat uitvoerig in op dit onderwerp, en laat zo de verbanden en parallellen zien, waar het vandaan komt.

Met de val van het Syrische bewind is hierbij het voorhangsel gescheurd van deze geheimenissen. We gaan er onderwerpelijk mee om, niet voorwerpelijk. De Abrahamieten komen voort vanuit de

brahmanen. De zonen van Siwa, wat later in het Judaïsme de zonen van Suw (Aramees), van Esav (Hebreeuws) werden, oftewel van Ezau, moesten door een heleboel afbeulingen (Ali) heen om zo ingewijd te worden in de leer van Kali (Kaumari, Mahamaya Kalika), zoals Adam, het wortelwoord van Edom, door Eva werd ingewijd in de hogere onderwerpelijke kennis, door zijn voorwerpelijke kennis af te leggen (Zie Witsius). De gereformeerde vaderen wezen bij tijd en wijle op de amazonenleer. De voorwerpelijke kennis was min of meer verboden, maar er was ook onderwerpelijke kennis, en dan gaat het hierin om de verbandelijke onderwerpelijke kennis, en de hiërarchische onderwerpelijke kennis, oftewel de territoriale onderscheiding. De zonen van Siwa moesten zich hierin onderwerpen aan Kalika, de oorlogsgodin. Hier waren geschriften voor, zoals de Kalika Purana.

Als we het over Kali hebben, hebben we het dus voortijds over Ali, want de K is haar titel als onderwijzeres, dus K-Ali, of K'Ali, als de onderwijzeres Ali, de oorlogsgodin die onderwijst in de tucht. Ook een van Ezau's vrouwen was genaamd Ali (Aholibamah, Oholibamah).

De grondteksten van de oude bijbel staan vol met sexualiteit en erotiek die de nette vertaalheren eruit hebben gesneden. Een heleboel betekenis is zo verloren gegaan. Ik wil er op wijzen bijvoorbeeld dat de bloeiende staf van Aaron al voorkwam als het bloeiende geslachtsorgaan van Brahma. De sexualiteit is een beeld van de exegese in de zondologie en demonologie. Vandaar dat ook het sanskrite woord 'bibbokas' hier van toepassing is, namelijk van sexuele onverschilligheid. Siwa is dan ook weer degene die dit gedrag juist afkeurt, vanwege het feit dat men er niet voorwerpelijk mee om mag gaan, maar alleen onderwerpelijk, en dat het niet iets vleselijks is, maar iets geestelijks.

Telkens weer moeten wij ons vernederen, opdat de vijand geen voordeel op ons behale. Ook Brahma vernederde zich toen Siwa hem hier op aansprak. Hij laat het er echter niet bij zitten en probeert Siwa te verlokken door zijn bloeiende pijlen. Brahma leeft dan voor een tijd in boetvaardigheid, en keert terug tot de melk-oceaan, tot de moedermelk.

---

14. AANVULLINGEN OP DE GENESIS, DE EXODUS EN HET EVANGELIE

In de nieuwe bijbel worden belangrijke aanvullingen, missing links, gegeven op de genesis, de exodus en het evangelie. Daar was de mensheid eerder niet klaar voor.

Mensen, luister, als gij wijs wilt worden, dan luistert gij tot wat de geestelijken vandaag de dag tot de mensheid spreken, want zij verkondigen het Woord des Heeren, niet het woord van de media, of het woord van de dokter, of van welk ander aards systeem dan ook. Als er over kroon wordt gesproken dan denkt de mens vaak direct aan een kroon op het hoofd. Paulus heeft het er ook over.

Weet gijlieden niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat een de prijs ontvangt ? Loopt alzo, dat gij dien moogt verkrijgen. En een ieder, die om prijs strijdt, onthoudt zich in alles. Dezen dan doen wel dit, opdat zij een verderfelijke kroon zouden ontvangen, maar wij een onverderfelijke. (I Korinthe 9:24-25)

Sommige vertalingen zeggen : ‘krans’. Nu, luister goed, u heeft een strijd te strijden tegen het vlees. U staat in de renbaan met het vlees. Hoe gaat het daarmee ? Bent u het aan het winnen, of is uw vlees het aan het winnen ? Zorg dat je deze wedstrijd wint. Het vlees heeft geen goede plannen met u. Als het vlees het wint, dan zal dat geestelijk verderf brengen. Dan is het een heilloze weg. Hebreeën 12 spreekt over ‘met volharding de wedloop lopen’.

Als we het over de kroon of krans hebben, dan denken vele mensen dus direct aan iets wat op het hoofd gezet wordt. In het Grieks is de kroon of krans de stephanos, Stefanus. Deze droeg Jezus ook aan het kruis, maar dit was een doornenkroon. Het wortelwoord, akmen, spreekt over een absoluut dieptepunt. Als we aan Stefanus denken, die werd gestenigd. Hij was een martelaar, net als Jezus.

De predikant C. Vos sprak in de Waarheidsvriend van de gereformeerde bond, in 1978, ook over de tekst van 1 Korinthe 9. Hij noemt de wedloop die Paulus beschreef de enige wedloop die echt zin en waarde heeft, oftewel eeuwigheidswaarde. Hij stelt dat de geestelijke vijanden, de wereld, die loop niet graag zien en ons proberen er vanaf te houden. Hij stelt dan de vraag of wij deze loopbaan lopen, of dat we slechts belangstellende toeschouwers zijn ? Het is een dodenren, stelt hij, als we deze lopen voor allerlei begeertes. Dat zou een rampzalige loop zijn. (7/9 1978)

Nu, deze strijd, deze wedloop, wordt vaak weggeduwd door het excuus van geloof en genade, dus de geestelijke vijanden kunnen ook heel godsdienstig worden om ons proberen tegen te houden, alsof het alleen maar daar om gaat, en zo zijn geloof en genade vandaag de dag tot grote afgoden geworden voor de luien, de lauwen, en de laffen, voor de toeschouwers en hen die op de vrije, vrolijke brede weg hun ‘renlopen’ houden.

En nog steeds denken velen dat het slechts een kroon is voor het hoofd, dat het iets is wat je kunt opzetten en afzetten. De nieuwe bijbel laat echter zien wat het daadwerkelijk is en betekent :

‘Daarom is het van belang een
ontmoeting te krijgen met de rode
prisma, die zich niet aan de
oppervlaktes bevindt, maar in de
eeuwige diepte, waar een mens alleen

door volhardende honger kan komen,
door het volharden in het ijs.
Geef het niet op voordat je over de
eindstreep bent gegaan.
Het boek Filippenzen gaat over het
alles achter laten om op de kroon te
jagen, in het Aramees het jagen naar
betekenis, een gedeelte van een boek,
een zintuig.
Het gaat om de kroon van de
besnijdenis, als de rode kroon, het rode
zicht. Als de mens het rode zicht
ontvangt dan is dat een zeker weten,
een besef dat alles een visioen is waarin
je kunt verdienen, waarin je het rode
kunt opbouwen.
Het rode zicht is een subtiele rode
gloed waar alles uit voort komt. Het is
het nieuwe zintuig van onderscheiding
waardoor de mens de verdichtende
krachten kan omzeilen.
In het boek Filippenzen is er de
strijd tussen de asceten en de vijanden
van het ascetisme die de buik als god
hebben, oftewel de strijd tussen
ascetisme en hedonisme.
Daarom is het zo belangrijk om uit
te strekken naar de rode kroon, wat
begint als de spotkroon.'
IV Werktuigen 7:72-78

Het gaat dus om de kroon van de besnijdenis, zegt dit schriftgedeelte uit de nieuwe bijbel, wat dus om het lichaam zelf gaat, waar de besnijdenis heeft plaatsgevonden, dus het kan overal zijn, als een litteken. Dit litteken ontwikkelt zich dus tot een zintuig van onderscheiding, wat de eigenlijke krans is, zegt het schriftgedeelte. Laten we dit even tot ons doordringen.

Wat voor kronen hebt gij achterna gelopen in uw leven ? Als het kronen zijn die je op of af kunt zetten, dan kan het weer gestolen worden. Werk dus aan de besnijdenis, het overwinnen van jezelf. God wordt in de nieuwe bijbel vergeleken met een visnet. De besnijdenis is hiertoe de weg. Het visnet is ook een beeld van het hemelse woord en onderwijs. Laat je aardse visnet achter je, en kom tot het hemelse visnet, en je weet dat dit alleen door de besnijdenis kan, anders staat je vlees je in de weg.

Het is dus een gevecht met je vlees, en dat moet weggekapt worden. Paulus zegt dan ook verder : 'Ik loop dan ook niet maar in den blinde en ik ben geen vuistvechter, die zo maar in de lucht slaat.

Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang.' Er moet dus een zekere discipline zijn in de studie en de training. Dat moet ook wel als je de wedstrijd van je vlees wil winnen.

Dan komt het beeld van de hemelse vissers ons tegemoet. Wij moeten vissers van mensen zijn, en vissers van kennis, van studie dus. Als we vissers worden van letterlijke vissen, van God's schepping, dan zouden we het spel hebben verloren, en zouden we terug moeten naar start, als onze voeten zich hebben gehaast om bloed te vergieten, en we zo natte voeten hebben gekregen. Dan rust het bloed van God's schepping aan onze handen. Dan gaan we terug naar start in het spel, of de gevangenis in. Leer dus wat het ware vissen betekent. Het is een mooi beeld, wat nooit zo afschuwelijk had mogen worden zoals ze op de aarde uitbeelden.

Het ware vissen is de strijd tegen je eigen vlees, tegen de zondemacht, tegen de leugen en de onwetendheid dus, oftewel het ware vissen is de hemelse studie. Alleen zo kun je de steden van het beloofde land innemen.

In de nieuwe bijbel moesten de vromen komen tot het visnet van het hemelse onderwijs. Dat kon alleen door de besnijdenis, maar weet u, de mens heeft zoveel uitvluchten om maar niet besneden te hoeven worden. De besnijdenis wordt vaak ook maar half gebakken verricht. Daarom spreekt de nieuwe bijbel over het belang van een volkomen en blijvende besnijdenis, waarvan het halssnoer van de leerstellingen een beeld is. Dit halssnoer dient men te verkrijgen. Het wordt achtergehouden door de reus Goliath. Die heeft een aards, vals paradijs gebouwd waarin de mens is afgeweken van de leerstellingen, en elkaar en de dieren onderdrukken, het ene ras boven het andere ras hebben gezet. De mensen hebben de dieren op een lager plan gezet door de geest van Goliath. Gelukkig doen heel veel mensen daar niet aan mee.

En Goliath heeft een vals boek des levens gemaakt wat onder de mensen is. Het is het woord van de menselijke overleveringen en regels. De besnijdenis van Ismael wordt bespot, stelt de nieuwe bijbel. Men heeft de samenleving geromanticeerd. De nieuwe bijbel stelt dat een man zonder de besnijdenis helemaal niet tot een vrouw kan komen. De mens leeft dus in illusies. Dat is wat we de matrix noemen. Het is het waarheidsgehalte van een flutromannetje. Het is een ordinair roddelblad. Dat is niet wat de waarheid is. Men heeft zichzelf allerlei kronen lopen opzetten die door roest en bederf aangevreten kunnen worden. Het zijn de kronen van het beest. En een vrouw rijdt erop, zeggen zowel de oude als de nieuwe bijbel. Zij is dronken van het bloed van de martelaren, van de profeten en van de dieren. Zij is een hoer. Het gaat haar om het uiterlijke vertoon, en de uiterlijke betekenissen, het voor de hand liggende, lekker makkelijk.

Calvijn stelde dat alleen de besnijdenis tot het beloofde land leidt, waar de nieuwe bijbel ook op wijst. We mogen dus om de besnijdenis bidden. Het is de enige weg. Niet door allerlei menselijke afgoden, niet door schietgebedjes of opzegversjes of snelformules. Mensen, luister goed, want men is er langsheen gegleden. Dit is het tijdperk van lauwheid. Je ziet de smoesjes overal om je heen. Het zijn virussen. De mensheid is gehacked. Het is ransomware. Je komt niet zomaar bij het halssnoer van de leerstellingen. Je moet Goliath verslaan. Je moet Hebron innemen. De wedloop wordt uitgevochten op het smalle pad, niet op de brede, vrije, vrolijke weg. Ga niet op de weg van de brave Hendrikken, want dan kom je bedrogen uit.

Deze wedloop is dus een leren vissen. Het is het visnet leren bemachtigen, wat dus de ware kroon of krans is. We mogen een relatie aangaan met het visnet, stelt de nieuwe bijbel, en dat kan alleen door de besnijdenis. Het vlees mag er niet tussen zijn. De besnijdenis is het hart van God, stelt de nieuwe bijbel, het hart van het Visnet. De besnijdenis komt niet zomaar. Er moet voor gestreden worden. Het besnijdenismes wordt namelijk achtergehouden. De aardse mens is in een roes, en wordt door de geestelijke vijanden in deze roes gehouden, koste wat het kost.

De besnijdenis op zich is een oorlogsloon. Het komt je niet aanwaaien. De mens heeft het verdreven. God heeft niets in te brengen bij de mens. De mens heeft zichzelf tot God gemaakt, en mag niet op z’n teentjes getrapt worden door God. Dagelijks wordt God gekruisigd. De mens is een groot virus. De gereformeerde vaderen noemden het aardse leven een ongeneeslijke ziekte. Calvijn stelde dat het leven waarmee de mensen zich vleien de ergste dood is.

Dan hebben we het geestelijke visnet nodig. Daar mogen we voor bidden. Dan hebben we deel met God aan het kruis.

De nieuwe bijbel noemt de besnijdenis van het hart de weg om weer kind te worden. (Vissen 5:25)

Bidt daarvoor, strijd daarvoor, werk daaraan, want de aardse volwassenheid is een ernstig virus in deze wereld, die alles, maar dan ook alles, heeft weggevreten. Door valse volwassenheid vielen Adam en Eva uit het paradijs. Het is een ernstige hersenziekte. Paulus waarschuwde Timotheus dat er een tijd zou komen waarin kinderen massaal hun ouders ongehoorzaam zouden zijn. Hun harten zouden koud en egoïstisch zijn. Dat tijdperk is nu aangebroken. We zien het overal om ons heen. Het is het virus van de valse, hebzuchtige volwassenheid. Het is zelfgenoegzame en eigengerechtige zelfzucht. Zo worden kinderen vandaag de dag vastgeklonken. Daar is een grote markt voor.

Strek u daarom uit tot de besnijdenis. Dat is de enige weg. Keer terug tot het hemelse visnet, tot de verloren leerstellingen. Stel het niet uit, want het virus vreet zich meer en meer de diepte in.

Goliath zit op zijn hoge troon, als de vorst der psychopaten. Kinderen worden aan hem geofferd. Ouders worden er goed voor betaald, met bloedloon, Judasloon. Wie zijn die ouders ? Het zijn geen ouders, maar ‘auders’, leidingen van een systeem, van een fokkerij. Ontwaakt, gij die slaapt, nogmaals. Want we zijn in de dagen van Noach gekomen. Men eet, drinkt, huwt en is vrolijk. Men danst, siert, en viert feest, maar wat valt er te vieren ?

Je moet het monster van deze tijd verslaan om het besnijdenis-mes te bemachtigen, en zo het visnet terug te krijgen, om zo een visser van verloren hemelse kennis te worden, om door deze dagen heen te komen, want deze dagen zijn bar en boos.

Kom tot het volk der besnedenen, waar de nieuwe bijbel over spreekt. Ren de wedloop tot de rode kroon van de besnijdenis, opdat je ziet waar je bent en waar je naartoe gaat, het rode zicht. Dat is een besnijdenis-zicht. Het is besneden zicht. Laat ook je oren besnijden. Bidt erom, strijd ervoor, werk eraan. Zorg dat je deze loop wint.

De besnijdenis is de kennis van de wijngaard, stelt de nieuwe bijbel. We moeten opgaan tot de wijngaard van Noach, en de nieuwe bijbel spreekt ook over de melkgaard van Noach. We moeten

tot de wijnpers gaan, waar de Voeten van Moeder God de druiven vertreden. Zoveel druiven moeten vertreden worden. Daar moeten we ons leven offeren.

Wat een heerlijke belofte geeft de nieuwe bijbel ons, dat we door de besnijdenis worden van de goddelozen ! Laten we daar aan vast houden, en zo onze besnijdenis verdiepen. (Behemma 24:45-46) Het is berg om de geboden te verkrijgen. We moeten als Mozes de berg opgaan. Zo komen we los van alle valse regels van mensen.

Hoe kun je het herkennen, wanneer je de rode kroon hebt ontvangen waar de nieuwe bijbel over spreekt, en waar de Egyptologie ook veel over sprak ? Het is een kroon van klaagliederen, van het zuchten en klagen over de zonden, zoals in Ezechiel 9. Zo kunnen we het hemelse zegel herkennen. Het is de kroon die Jeremia droeg, die hierdoor was afgezonderd in de wildernis.

Ook Adam kwam tot het klaaglied. Hij zag dat de schepping onvolkomen was, omdat er een vrouw ontbrak. Hij moest toen het rode pad op, stelt de nieuwe bijbel, in het boek II Behemma. Hij moest dieper de wildernis in. Zo kwam hij tot een rivier, waar hij Eva met een visnet zag vissen. Zij nam net haar netten op toen hij aankwam. Hier wijdde zij hem in en onderwees hem over de rode kroon, lezen we in het prachtige hoofdstuk 4 van het boek.

De nieuwe bijbel stelt dat deze leer van de mensheid gestolen werd, en dat de mensheid zo gedwongen werd giftige wijn te drinken. Voor vele eeuwen werd het van geslacht tot geslacht doorgegeven, door de bloedlijnen. Het bloed van de mens is vergiftigd. (hoofdstuk 5) Ook zou de ware wijnstok geopenbaard worden. De mens vergiftigt zichzelf en ook anderen, wat een groot lijden is voor de heiligen, juist om hen af te zonderen. De nieuwe bijbel stelt dat er zeker een ochtend zal zijn in deze duistere nacht. Oh mensen, wat een wonder zal dat zijn, als die ochtend gaat komen. Er zal een ontwaking zijn, als overspoelend morgenrood, stelt de nieuwe bijbel.

Het visnet is onze leidsraad stelt de nieuwe bijbel, en zal ons leiden tot de zee van verscheidenheid. Het zal alle menselijke bekrompenheid overweldigen.

Er is dus in de nieuwe bijbel een belangrijke drie-eenheid van het Visnet, de besnijdenis, en het halssnoer van de leerstellingen.

---

15. BESPREKING DUIZEN EN II KAMBA

We zien in de nieuwe bijbel de tocht terug naar het paradijs, naar Eeden, maar dan moeten zij ook over de berg van Eeden nog dieper het paradijs in, naar het westen, tot Qidmah, en dan moet men nog dieper in het paradijs tot Dukka gaan. Qidmah is een ouder deel dan Eden, dus een eerdere schepping, en het betekent ook ‘grote oorlog’. We lezen dit in het boek Duizen. De oude profeten noemden Qidmah de roede van de toorn van de grote moeder, en het werd ook wel het eeuwige touw genoemd, of eeuwige keten. (Duizen 32:15)

Je kon daar komen over of langs de Tigris rivier, want die leidde tot het Qidmah-gebied. Het werd ook wel het Gad-Adam gebied genoemd. Adam kwam er toen hij door de nachten van het visnet was heengegaan, oftewel over het pad van het visnet. (28:8 ; 32:18).

De Dukka is de slachtplaats waar de steen van de schrijfknecht des Heeren ligt. De verhouding tussen Qidmah en het dieper liggende Dukka is als de verhouding tussen Getsemané en Golgotha.

De mens mocht geen voorwerpelijke kennis van Eva ontvangen, maar moest de onderwerpelijke kennis ontvangen van Eva (zie Witsius, zie Duizen 34). De mens moest dus door de hogere Eva geleid worden, niet de lagere Eva. Dit wordt uitgewerkt in het geheimenis van Ezau, die in honger en leegte moest komen tot de bedelkom. In dit opzicht is er ook een lagere en een hogere Ezau, oftewel een vleselijke en een geestelijke Ezau. In de grondteksten is er veel meer de dualiteit te zien dan het oppervlakkige en eenzijdige wat ze in het westen prediken. In principe wijst het Ezau verhaal terug op de eerste Adam, Sukker in het Hebreeuws, en Dekra in het Aramees. Deze had niet de aardse, vleselijke spierkracht, maar was leeg geworden van zichzelf, zijn status afgelegd zoals Ezau, en levende in honger, om zo geleid te worden door het geestelijke.

We lezen in Duizen 39 over de val van de eerste Adam. Sommigen van het oorspronkelijke Dekra volk, sommige mannen, zondigden tegen de geestelijke kennis in rebellie, en probeerden over haar te heersen. De eerste Adam, sommige mannen van dit volk, probeerden de eerste Eva, Neqebah, voor hen te laten buigen. Neqebah vluchtte toen.

Duizen 40 gaat hier over door. Er was dus al een eerdere zondeval geweest. Die vinden we ook terug in Genesis 1 van de oude bijbel, in het eerste scheppingsverhaal, want er zijn twee scheppingsverhalen. Er staat in Duizen 40:4 dat de Dekra, sommigen van hen dus, van een hele slechte vrucht hadden gegeten, in de eerste schepping, en dat dit inhield dat hij zijn moeder, moeder aarde, probeerde te vernietigen. Er kwam een grote scheuring tussen de eerste Adam en de eerste Eva. Vers 23 stelt dat de band alleen hersteld wordt door de exegese, oftewel de schriftuitleg.

II Kamba 10:42 laat zien dat Ezau een typologisch beeld was van het volk Israel dat de berg opmoest, als een beeld van de terugkeer tot de moederborst. Ezau moest de berg van Moeder God opgaan, en hier zou hij een gevecht moeten hebben met zijn vlees in de vorm van een wild rund, zoals we lezen in Duizen 31. Hij moest de amazonen-berg op die de grens vormde van Eden, opdat hij zo in het land Qidmah terecht zou komen. (Zie Duizen 32)

---

16. DE NIEUWE KUYPERIAANSE UITTOCHT - DE DOORTOCHT

Om in te gaan moet je komen tot de ‘state of unjustification’, oftewel de onrechtvaardigmaking in plaats van overmatige, valse rechtvaardigmaking die vandaag de dag heerst, oftewel de eigengerechtigheid die men heeft lopen ophoesten. Men is zo overrechtvaardig geworden dat men erdoor is verblind. Jezus moest onrechtvaardig gemaakt worden, vernederd worden, en zo ook de oude profeten. Wij moeten de zonden van deze tijd dragen als een kruis, als een spotkleed. Wij moeten ermee worstelen. De mens is zo overrechtvaardig geworden, zo overbehouden, dat het tot farizeïsme is geworden. Er klopt iets niet in de westerse verzoeningsleer. Er worden stappen overgeslagen. Het wordt allemaal mooier voorgedaan dan het is.

Alles, daadwerkelijk alles, heeft de mens vandaag in kannen en kruiken, wat het medische systeem genoemd wordt. Het woord ‘medisch’ is een toverwoord geworden, maar het is een virus. Het is een markt, en heeft de mens juist ziek gemaakt, totaal los van God. Het is etikettenplakkerij geworden, en men plakt zo ook het medicijn op de mensen als een dom stickertje, als een placebo, veelal onder dwang, allemaal voor geld en controle. Het zijn allemaal machtsspelletjes. Vergeet satan en de duivel maar, wat hiervan slechts metaforen zijn, maar het is de strijd tegen het medische systeem wat daadwerkelijk op tilt is geslagen, met name in de psychiatrie en de dentistrie. Daar hebben de goden zich hoog in de tempel geplaatst om te heersen over mensen. Het zijn zieke, zieke geesten, die zelf eerst de wonden slaan, en dan zogenaamd met een geneesmiddel komen, waar Napoleon ook al voor waarschuwde, dat het medische systeem meer bloed aan hun handen heeft dan het militaire systeem. De oude bijbel noemt het medische systeem een systeem van hekserij. Er mag geen scheiding zijn tussen het medische en het pastoraat, want dan wordt het corrupt. Keer terug tot God. Als men van God los is gaat alles mis, en geld is de wortel van al het kwaad. Geld is hun god.

Als we het over het militaire systeem hebben, waar Napoleon ook mee werkte, en wat hij minder erg vond dan het medische systeem, dan begint dat bij de geestelijke oorlogsvoering. Ook het militaire systeem mag niet gescheiden zijn van het pastoraat, want dan wordt het corrupt. Het gaat om de territoriale geestelijke oorlogsvoering. Het is de strijd tegen de heersende zondemachten. De allergrootste strijd is tegen je eigen vlees. Daar begint het mee. Zie de gelijkenis van de balk en de splinter.

De mens houdt van systemen voor de marketing-index. Wij moeten teruggaan tot de natuur van God. Dan ontkomen we niet aan het Kuyper geheimenis wat eind jaren 1800 aan Nederland werd gegeven. Kuyper hield ervan te prediken over de natuur van God.

Als we tot dit geheimenis komen, dan komen ook de Kuyper-geesten, de wachters van het geheimenis, maar zij zijn slechts in een steen. Het zijn reflecties.

Deze wereld drijft ons gek. Elke dag moet je opstaan in vals stallicht. Je kunt daar dan overstuur van zijn, maar de enige weg hier doorheen is de verbandelijke onderwerpelijkheid, niet de voorwerpelijkheid. Ook de gereformeerde oudvaderen wezen hierop. (Witsius, Dooyeweerd, Steenblok enz.) Maak het tot je studie-onderwerp. Doe onderzoek. Verdiep het. Vindt doorwegen. Het valse stallicht gaat niet zomaar weg. Vandaar de nieuwe Kuyperiaanse uittocht. Kuyper moet zowel verdiept als herzien worden. Het was te belangrijk materiaal gegeven aan Nederland, maar het was en is ruw materiaal. Het moet nog bewerkt worden.

Kuyper was te groot om zomaar overboord te gooien. Er zat teveel in, en er kwam teveel mee. We moeten ermee werken. Het zal de sleutel zijn tot het neutraliseren en uitschakelen van al te grote over-voorwerpelijkheid die de mensheid in de klauwen houdt. Het is een weg zoeken door een steen. Kan dat ? Ja, als je het als een orakel beschouwt en er niet materialistisch mee omgaat. Leren schouwen in het Kuyperiaanse.

We hebben gezien dat het systeem niet meegeeft. Je kunt er tegenaan schoppen, maar steen is steen. Het koninkrijk des Heeren is niet van deze wereld. Je moet het binnenin zoeken. Je moet werken aan je hart, aan je kennis. Dat begint in twijfel en toetsen, veel piekeren. Je grootste vijand is valse zelfverzekerdheid. Dat is een ziekte waar dit vol aan lijdt, een zware, klagende hersenziekte. Snel zijn ze op hun teentjes getrapt, zonder daarbij aan zichzelf te twijfelen. Het is altijd weer de ander. Zie weer de gelijkenis van de balk en de splinter. En snel haalt men de etiketten erbij. Men ijlt, men is verdwaasd, door de afgoden van deze tijd.

Valse zelfverzekerdheid. Oh, F. Mallan waarschuwde er ook zo voor. Maar wat heeft de mens met de gereformeerde oudvaderen gedaan ? Ze zijn in een zak geknoopt en overboord gegooid. We moeten terug naar de verloren en vergeten dingen die een sleutel kunnen vormen voor verdere uittocht, anders komen we niet verder. Dat er veel kaf tussen het koren zat vroeger is geen excuus om zomaar alles overboord te gooien. Dan moet je een getrouwe landbouwer zijn die het kaf van het koren weet te onderscheiden, en niet wegrennen. Ga terug tot de bouwplaats, oh volk, ga terug tot de akker. Er is nog een werk te doen in de geschiedenis. Het ligt er niet voor niets.

---

17. BESPREKING DE HERAUT 1887

Kuyper is altijd een zeer interessante persoon geweest. Er liepen twee lijnen door de dolerende, oftewel gereformeerde kerk van Kuyper heen : een gereformeerde en een gedeformeerde. Het kerkgenootschap van Kuyper was niet zonder gevaren, niet zonder valkuilen. Het was een grote kerk in Nederland, als afgescheiden van de hervormde kerk. De doleantie begon in 1886, en in 1892 was er de grote verening met het grootste gedeelte van de christelijk gereformeerde kerk. We noemden het altijd het grote kamp van de uittocht, het grote kamp aan de wildernis. Het lag aan zee.

Ik had een droom over de Kuyper kerk als donkere vrouwen in de wildernis, natuurvolkeren. Hun borsten hadden geen gewone tepels, maar het waren tenen, en er was niet één teen per borst, maar een rij per borst. Wat betekent dit ? De voet staat voor de wortels. Kuyper wilde calvinistisch-gereformeerd blijven, en niet vrijzinnig hervormd worden. Daarom heette de kerk eerst ook Nederduits gereformeerde kerk. Hij wilde terug naar de kerk vóór 1816, terug naar de Dordtse kerkorde van 1619.

Kuyper noemde het kerstfeest een feest van bitter vijandschap. De eerste kerst was in het paradijs, stelt hij, toen Adam en Eva waren gevallen, en toen God sprak tot de slang over de vijandschap tussen hem en de vrouw, en tussen zijn zaad en haar zaad. Kuyper noemde het een lied van wraak, wat ook met de geboorte van Jezus werd gezongen. Het was een profetie van de verschrikkelijkste wraak, namelijk het vermorzelen van de kop van de slang. De slang zou de voet van de vrouw vermorzelen, en dat is gebeurd met 1816, toen het gereformeerde leven, de wortels van de calvinistische reformatie, werden weggesneden. De voeten van de kerk waren door de duivel afgebeten en verslonden. Daarom zag ik ze weer terug in mijn droom. Kuyper kwam dus voor het herstel van de kerk.

Herodus zocht het kind te doden, stelde Kuyper. Dat kind kwam niet om vrede te brengen, maar de strijd, stelde Kuyper. (De Heraut, 25/12, 1887) Het kind werd tot een ten dode gedoemde op Golgotha, stelde Kuyper. Hij valt daarbij de heupwiegers aan die van het kerstfeest alleen maar een vredelied hebben gemaakt, zonder dat ze de ernst en de diepzinnige betekenis ervan verstaan. Kuyper noemt dat de liefde voor het kindeke juist een haat tegen de zonde betekent.

Zoals Jezus in de wildernis werd geboren, zo moeten ook wij herboren worden in de wildernis, stelt Kuyper. Net als dat Jezus een kindeke werd, zo moet de mens dat ook, stelde Kuyper. (De Heraut, 18/12, 1887)

Kuyper schreef veel over de beelden van de natuur als beelden van God, en onderwees het volk hierin, in de uittocht. De reformatie moest verder. We kunnen veel van de Kuyper kerk en de geschriften van Kuyper leren.

Kuyper wilde de nadruk leggen op het oorlogszuchtige karakter van het evangelie, zoals het al in Genesis 3 werd gepredikt. De dolerenden waren uit de hervormde kerk gegaan, terwijl de zogeheten irenischen, de vredelievenden, achterbleven en min of meer daar de touwtjes in handen kregen. Echter waren zij bitter en koud naar de dolerenden en ontzegden hen zo nu en dan de toegang tot het één of het ander, wat dus niet zo vredelievend was als ze zich wilden voordoen. (De Heraut, 11/12, 1887)

Kuyper waarschuwde tegen de vleiende slang in het paradijs. Zo verleidde de slang Eva. Wij moeten bidden voor een wachter de mond. Door de zonde is er addervergif onder de lippen gebracht. De psalmist klaagde over de vleiende tong. De vleier is een groot gevaar. Zijn lippen zijn een valstrik. Hij gebruikt geen geweld, maar strikken. Het is van belang te vragen om de besnijdenis der lippen. Het venijn onder de lippen moet zo uitgedelgd worden. De kalveren van de lippen moeten geofferd worden, wat de ware geestelijke vrucht is.

De mens heeft dit verzaakt door het te verletteren, waar de slagerijen een beeld van zijn, als uitvlucht. Kuyper was duidelijk geweest. Hij was een geestelijk man, maar leefde ook nog in de wereld. Vandaar dat het belangrijk is zijn boodschap te verdiepen. De strijd was nog niet gestreden. Abraham Kuyper wees de weg, maar moest zelf ook nog binnengaan.

Kuyper hamert er terecht in de Heraut van 1887 op dat het oordeel zal komen, dat de schapen van de bokken worden gescheiden, en dat de fantasieën van de mens het oordeel des Heeren niet kunnen tegenhouden. (20/11, 1887)

---

18. PSALM VAN DE HEMELSE VISSER (LANGE VERSIE)

Nu, beste mensen, ik had een droom over de neus en de oogkassen, en er werd mij gezegd en getoond dat de reuk en het zicht niet de belangrijkste functies waren van deze zintuigen. De neus is namelijk de onderwerpelijke onderscheiding, en de oogkassen zijn voor de verbandelijke onderscheiding. Vandaar ook de basis van de verbandelijke onderwerpelijkheid in de strijd tegen de voorwerpelijkheid. Hierin dient de mens te groeien, dient de mens zijn zintuigen te ontwikkelen.

Ik was in een droom in een parallelle wereld in een plaats ten oosten van Nunspeet, een groot bosdorp, waarvan er meerderen waren tussen Nunspeet en Epe-Heerde. Ik liep over een weg waar rennende mensen me tegemoet kwamen. Ik wilde aan ze vragen wat er aan de hand was, maar ze renden te hard. Ik liep tegen de mensen in, en naarmate ik de richting opging waar ze vandaan kwamen liepen de mensen steeds rustiger. Ik zag twee lange negers rustig lopen, en daarachter liepen ook mensen. Ik wilde aan één van hen vragen wat er gaande was. Uiteindelijk vroeg ik niks. Ik wilde het zelf zien. Ik vermoedde dat er een bezetter was gekomen. Ik zag toen een grote tank ergens staan. Ik had toen ook reden om te rennen. Ik zag toen overal soldaten, en ik wist niet van wie ze waren. Ik besloot toen te klimmen en te vliegen, maar het vliegen werkte niet echt. Ik kwam er toen achter dat de bezetter aan onze kant was, en dat die ons kwam bevrijden.

De soldaten hadden een goed ontwikkeld onderwerpelijkheids-zintuig (neus) en verbandelijkheids-zintuig (oogkassen). Zij waren van een hogere intelligentie. Zij waren buitenaards en bovenaards, van het volk des Heeren. Halleluja. Oh, ziet u daar niet naar uit, dat de engelen en hemelgezanten alles zullen innemen voor de Heere, opdat de zonde en het aartsbedrog verdreven wordt ? Dank u, Heere, voor Uw komst. Dank U, Heere, dat U ons niet verlaten heeft, maar dat U naar ons omziet.

De plaats in mijn droom heette overigens Echtspeet.

Hemels visnet, zo lang en eindeloos,
komt u binnen in de duisternissen van ons hart, in onze diepste verborgen afgronden, om ons te bevrijden van onze leugens, die eeuwenlang zich in de bloedlijnen hebben lopen opstapelen.
Hemels visnet, als overwinnaar gekomen, over al dat voorgeslachtelijk vlees wat ons opgesloten hield.
Hemels visnet, daarvoor zij U dank en eer.
Hemels visnet, U schrok niet terug van de bezetter, maar bezette hem, voor Uw volk tot uittocht.
Hemels visnet, zou een mens teveel doen, het zou niet slagen,
Alles dienen wij van U te verwachten, want het vlees dient te sterven,
Daarom gingen wij door deze nachten,
In Uw Woord zijn wij minder geworden, opdat U meer zou worden,
Neem ons loflied aan,
Maar wij kunnen slechts klagen, over de zonden U aangedaan.
Zouden wij ons teveel verheffen,
U zou ons neerslaan.
Oh, neem ons klaaglied aan,
Ver boven elk loflied,
ver boven elk gedicht,
boven elke psalm,

Gij wilt slechts van gerechtigheid horen, Wij doen boete in stof en as,
Waar de vissen van dood en verderf hangen,
Daar bij Uw visnet, wat ons heeft opgenomen

Neem, oh Heer, Uw visnet tot de wateren, want zij zijn vol met vis,
de oogst is rijp,
en treedt de pers,
want wat is een mens ?

Neem, oh Heer, Uw visnet tot de rivieren, want de vis is wreed tot Uw schepping, in ongeboorte,
Oh, laat ons toch wedergeboren zijn in Uw geheimenis,
Vis ons op om ons in te wijden in Uw grootte en sterkte,
Want Gij zijt ver verheven boven al het aardse en menselijke,
Gij bent immers de oneindige kennis, die de leugen aan haken eruit heeft gevist.

Och Heere, Gij bent gekomen met groot geweld tegen een gewelddadig volk,
Gij bent een verschrikking geweest tegen een verschrikkelijk volk, och waarom zouden wij klagen om het oordeel ? Wij klagen slechts over de zonde.
Uw werken zijn getrouw en goed, Uw oordelen waarachtig.
U bemint hen die waarachtig zijn.
Uw volk, veelal bedrieglijk, waarin Gij een overblijfsel heeft,
van hen die U niet met voeten hebben getreden,
Oh Heere, zendt U visnet diep, tot de ondergelopen spelonken van ons hart,
Zie of daar nog enige verborgenheid is van leugen en zonde, van hoogmoed en krachtpatserij,
En neem de vis op tot Uw heerlijkheid,
Want het is beter bij U te vertoeven dan bij een mens,
en slechte omgang bederft goede zeden.

Oh, hemels Visnet, groot en getrouw zijt U,
Een mens is niet waardig in Uw nabijheid,
U komt tegen zonde en ongerechtigheid,
U komt tegen het onboetvaardige hart,
U komt tegen hun eigengerechtige woorden en daden,
Opdat Uw Woord zal regeren

Neem onze bede aan,
Kennende de duisternissen en slavernijen van ons hart, de gebondenheden van onze ziel,
Och Heere, verdiep de afgronden van ons verstand,
Opdat wij U in het hart waarnemen.
Zo nemen wij onze visnetten op, om U te volgen over het visserspad,
om van Uw Woord te vernemen,
Alleen Uw Woord

Dank U, Heere, dat U ons opwekt en roept,
Dat U ons een nieuwe dag geeft, een nieuw Woord, een nieuwe leidsraad,
Dat U ons leidt tot het eeuwige leven,

opdat de gevaren die onze ziel bedreigen niet meer boven zullen komen,
U heeft ons een plaats gegeven in U, als meer dan overwinnaars,
U die in ons bent is meer dan degene die in de wereld is.

---

19. PSALM VAN HET GRATENSCHRIFT (LANGE VERSIE)

Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,
Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,
Tot de verloren vissen

Daar sprak Gij Uw Woord, waar Gij leven bracht,
Daar gaf Gij alles een naam,
Gij hebt alle zielen geteld,
en ook al hun tranen zijn geteld,
al hun omleidingen en doodsgevechten,
Gij kent ze,
En Gij kent ze bij name

Tot studie roept gij hen,
Tot diepe wateren,
Om Uw visserswerk te doen,
Om te gaan tot verloren en vergeten tijden,
Te gaan tot vergeten werelden en paradijsen,
U hebt de weg voor hen gebaand,
U hebt hen het visnet gegeven,
U hebt hen de wapenen gegeven voor de strijd,
Het is immers alles in Uw Woord opgetekend,
Niemand kan hen uitwissen uit Uw boek,
Niemand ken hen trekken uit Uw verbond,
Niemand kan hen weglokken uit Uw plan en belofte

U roept hen uit de hoge golven, wanneer de nacht komt,
U trekt hen mee tot Uw eiland,
Daar waar Uw heerlijkheid nog steeds gediend wordt,
Niemand zal hen trekken uit Uw vergadering,
Niemand zal hen wegtrekken van Uw schild.

Wij schuilen allen onder Uw hoede,
U die de mensenharten leven heeft gegeven.
U heeft gestreden tegen het grote bedrog en overwonnen.

In de hemelen doorklinkt Uw naam.
De rover kwam niet ver met zijn buit.
Zijn schip moest stranden aan Uw kusten.

Oh, hebt gij Haar naam gehoord ? Haar naam is heerlijkheid. Haar naam ligt op mijn tong dag en nacht,
En Zij waakt over de woorden van mijn mond, en de overleggingen en gedachten van mijn hart.
Zij waakt over mijn eeuwig heil,
Ja, dat is alleen in Haar en in Haar Woord.
Buiten haar is geen leven te vinden, want Zij is de moeder van het leven.

Zij verbergt mij tegen de storm die des nachts woedt, de zielenrover.
Zij verbergt mij tegen de brullende leeuw op klaarlichte dag,
Zij verbergt mij tegen de woeste beer,
en leert mij de strijd en het onderscheid,
Haar naam zij geprezen tot in eeuwigheid,
Zij treuzelt niet met haar belofte,
Haar speer aarzelt niet de uitsteller te doorboren.
Zij heeft niet lui en laf op Haar legerstede gelegen.

Des avonds baadt Zij in de rivier,
Zij zal niemand aanvaarden dan zij die zich ook baden.

Des avonds spreekt Zij haar woord,
Zij zal niemand tot Zich nemen dan die ook haar woorden spreken.

Laat de bedrieger niet aan Haar poorten komen, noch aan de poorten van Haar kinderen. Zij staat op tegen het onrecht. Zij doet de duisternis komen als een schild. Als een leeuwin is Zij tot het kwaad wat haar kinderen bedreigt.

Het kwaad komt voor niets dan te stelen, te bedriegen en te doden. Maar de plunderaar zal niet ver komen op Haar wegen. In de nacht legt Zij Haar valstrik, en tegen de morgen haalt Zij haar buit op. De winst is des Heeren.

Ziet er dan tegen op om tot de Heere te gaan als gij onrechtvaardigheid in uw hart hebt. De Heere Heere is een verterend vuur tegen alles wat van kwade wil is.

Ik zag een groot kwaad onder de hemel. En ik snelde tot de Heere en bad : Och Heere, niks wil ik voor U verbergen. Ik ben naakt voor U. En ik deed mijn kleed uit, en ging op de grond liggen als dood.

En de Heere nam mij op. Haar schild was over mij. En zij nam mij op Haar strijdwagen. Ik zag haar haar speer werpen, en zij miste niet. Haar Woord keert nimmer ledig weder. Altijd raakt zij haar doel. En ik zag de vijand wankelen. En ik vroeg mezelf af : Waarom strijden de volkeren tegen haar ? Waarom doen de volkeren groot kwaad ? Waarom woelen zij tegen haar ? Waarom willen zij

immer elkaar overtreffen, en zich verheffen ? Ziet, het is alles ijdelheid. Aan het einde van de dag moeten zij slapen. Nee, nooit zullen zij nog opstaan. En ik weende over de zonde van de mensheid. Ik weende over hun hooghartige koppigheid. En de Heere gaf mij een kleed waaronder ik kon rusten. Zij zou mij leiden tot de hemelse geheimenissen. Ik moest de raadselen verstaan.

Vele raadselen zijn er onder de hemelen, en de mensenkinderen verstaan hen niet. Ook dit is een raadsel. En ik ging met het raadsel tot de Heere, en zij gaf mij openbaring. En ik boog neer voor Haar heerlijkheid en waarachtigheid, en nam haar aan in mijn hart, verzekerd dat ik haar geheimenissen zou bestuderen.

En zij leidde mij tot een grot, waarin optekeningen waren gedaan, en zij begon ze te verklaren. Groot in het verklaren is zij !

En ik boog voor haar, en een vrees viel over mij. En zij liet mij nog grotere zonden zien van de mensheid, en mijn hart was als verscheurd, en weer weende ik, en ook beefde ik, en ik zag de schrik des Heeren over de zonde. En het oordeel des Heeren over de groot geworden zonde deed de aarde in tweeën splitsen. En er was overal water. En ik voelde mijn hart verder scheuren, en ik riep tot de Heere. En Haar visnet nam mij op.

En ik beefde, en riep : ‘Waarom ?’ En Zij sprak deze woorden : ‘Omdat gij tot ontwaking dient te komen.’ Ze wees met haar vinger op tekenen in de grot. Ik moest haar verzekeren dat ik ze zou bestuderen. Het was het gratenschrift. Het waren raadselen, en alleen met Haar zou ik ze kunnen ontraadselen.

Oh, onthul Uw geheim, laat mij langs Uw voorhangsel gaan, en ik moest lang hongeren voordat zij mij binnenliet. Zij die niet vasten en niet het aardse achter zich laten hebben niets bij haar te zoeken. Alleen door diepe en blijvende besnijdenis zullen wij binnengaan. En ik kwam tot een grot waar het visnet hing. En het visnet begon tot mij te spreken, en ik zag grote wonderen verschijnen in het visnet, en het visnet leidde mij door het grottenstelsel tot een andere ruimte, waar ik haar vond.

Er was water in deze ruimte waar zij baadde, en zij vroeg mij om me ook te baden daar. Grote vrees was op mij. Ik keek naar haar en voelde de kracht uit mij wegstromen. Ik ging door mijn knieën. Toen kon ik niets meer herinneren. Ik was in hemelse vergetelheid. Ik voelde haar zachtheid als veren. Ik hoopte dat het nooit zou eindigen. Mijn hand was in de hare, maar zij liet toen mijn hand los. Ik kreeg toen het visnet in mijn hand. ‘Werk voor mij,’ zei ze toen. ‘Nog velen hebben mijn Woord niet gehoord. Ga uit tot alle volkeren.’

‘Maar Heere, de aarde is verzwolgen,’ sprak ik. Toen toonde de Heere mij vele andere werelden. En ik voelde mijn hart ruim worden, alsof al deze werelden in mij waren. En ik beloofde haar het Woord te brengen tot al deze werelden. En ik voelde een rust over mijn hart komen.

Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,

Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,
Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,
Tot de verloren vissen

Ga, mijn volk, ga,
tot de verloren vissen

Keer niet voortijds weder,
want gij zult niet binnengelaten worden,
en gij zult teruggestuurd worden

---

20. PSALM VAN HET GRATENSCHRIFT (KORTE VERSIE)

U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven

Gij hebt alle zielen geteld,
en ook al hun tranen zijn geteld,
al hun omleidingen en doodsgevechten,
Gij kent ze,
En Gij kent ze bij name

Tot studie roept gij hen,
Tot diepe wateren,
Om Uw visserswerk te doen,
Om te gaan tot verloren en vergeten tijden,
Te gaan tot vergeten werelden en paradijsen,
U hebt de weg voor hen gebaand,
U hebt hen het visnet gegeven,
U hebt hen de wapenen gegeven voor de strijd,
Het is immers alles in Uw Woord opgetekend,
Niemand kan hen uitwissen uit Uw boek,
Niemand ken hen trekken uit Uw verbond,
Niemand kan hen weglokken uit Uw plan en belofte

U roept hen uit de hoge golven, wanneer de nacht komt,
U trekt hen mee tot Uw eiland,
Daar waar Uw heerlijkheid nog steeds gediend wordt,
Niemand zal hen trekken uit Uw vergadering,
Niemand zal hen wegtrekken van Uw schild.

Wij schuilen allen onder Uw hoede,
U die de mensenharten leven heeft gegeven.
U heeft gestreden tegen het grote bedrog en overwonnen.

In de hemelen doorklinkt Uw naam.
De rover kwam niet ver met zijn buit.
Zijn schip moest stranden aan Uw kusten.

Oh, hebt gij Haar naam gehoord ? Haar naam is heerlijkheid. Haar naam ligt op mijn tong dag en nacht,
En Zij waakt over de woorden van mijn mond, en de overleggingen en gedachten van mijn hart.
Zij waakt over mijn eeuwig heil,
Ja, dat is alleen in Haar en in Haar Woord.

Zij verbergt mij tegen de storm die des nachts woedt, de zielenrover.
Zij verbergt mij tegen de brullende leeuw op klaarlichte dag,
Zij verbergt mij tegen de woeste beer,
en leert mij de strijd en het onderscheid

Laat de bedrieger niet aan Haar poorten komen,
noch aan de poorten van Haar kinderen.
Zij staat op tegen het onrecht.
Zij doet de duisternis komen als een schild.
Als een leeuwin is Zij tot het kwaad wat haar kinderen bedreigt.

Het kwaad komt voor niets dan te stelen, te bedriegen en te doden.
Maar de plunderaar zal niet ver komen op Haar wegen.

Ik zag een groot kwaad onder de hemel.
En ik snelde tot de Heere en bad : Och Heere, niks wil ik voor U verbergen.
Ik ben naakt voor U.
En ik deed mijn kleed uit,
en ging op de grond liggen als dood.

En de Heere nam mij op. Haar schild was over mij.
En zij nam mij op Haar strijdwagen.
Ik zag haar haar speer werpen, en zij miste niet.
Haar Woord keert nimmer ledig weder.
Altijd raakt zij haar doel. En ik zag de vijand wankelen.
En ik vroeg mezelf af : Waarom strijden de volkeren tegen haar ?
Waarom doen de volkeren groot kwaad ?
Waarom woelen zij tegen haar ? Waarom willen zij immer elkaar overtreffen, en zich verheffen ?
Ziet, het is alles ijdelheid. Aan het einde van de dag moeten zij slapen.
En ik weende over de zonde van de mensheid. Ik weende over hun hooghartige koppigheid.
En de Heere gaf mij een kleed waaronder ik kon rusten. Zij zou mij leiden tot de hemelse geheimenissen.
Ik moest de raadselen verstaan.

Vele raadselen zijn er onder de hemelen, en de mensenkinderen verstaan hen niet.
Ook dit is een raadsel. En ik ging met het raadsel tot de Heere, en zij gaf mij openbaring.
En ik boog neer voor Haar heerlijkheid en waarachtigheid, en nam haar aan in mijn hart, verzekerd dat ik haar geheimenissen zou bestuderen.

En zij leidde mij tot een grot, waarin optekeningen waren gedaan, en zij begon ze te verklaren. Groot in het verklaren is zij !

En ik boog voor haar, en een vrees viel over mij. En zij liet mij nog grotere zonden zien van de mensheid, en mijn hart was als verscheurd, en weer weende ik, en ook beefde ik, en ik zag de schrik des Heeren over de zonde. En het oordeel des Heeren over de groot geworden zonde deed de aarde in tweeën splitsen. En er was overal water. En ik voelde mijn hart verder scheuren, en ik riep tot de Heere. En Haar visnet nam mij op.

En ik beefde, en riep : ‘Waarom ?’ En Zij sprak deze woorden : ‘Omdat gij tot ontwaking dient te komen.’ Ze wees met haar vinger op tekenen in de grot. Ik moest haar verzekeren dat ik ze zou bestuderen. Het was het gratenschrift. Het waren raadselen, en alleen met Haar zou ik ze kunnen ontraadselen.

Oh, onthul Uw geheim, laat mij langs Uw voorhangsel gaan, en ik moest lang hongeren voordat zij mij binnenliet. Zij die niet vasten en niet het aardse achter zich laten hebben niets bij haar te zoeken. Alleen door diepe en blijvende besnijdenis zullen wij binnengaan. En ik kwam tot een grot waar het visnet hing. En het visnet begon tot mij te spreken, en ik zag grote wonderen verschijnen in het visnet, en het visnet leidde mij door het grottenstelsel tot een andere ruimte, waar ik haar vond.

Er was water in deze ruimte waar zij baadde, en zij vroeg mij om me ook te baden daar. Grote vrees was op mij. Ik keek naar haar en voelde de kracht uit mij wegstromen. Ik ging door mijn knieën. Toen kon ik niets meer herinneren. Ik was in hemelse vergetelheid. Ik voelde haar zachtheid als veren. Ik hoopte dat het nooit zou eindigen. Mijn hand was in de hare, maar zij liet toen mijn hand los. Ik kreeg toen het visnet in mijn hand. ‘Werk voor mij,’ zei ze toen. ‘Nog velen hebben mijn Woord niet gehoord. Ga uit tot alle volkeren.’

‘Maar Heere, de aarde is verzwolgen,’ sprak ik. Toen toonde de Heere mij vele andere werelden. En ik voelde mijn hart ruim worden, alsof al deze werelden in mij waren. En ik beloofde haar het Woord te brengen tot al deze werelden. En ik voelde een rust over mijn hart komen.

Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,
Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,
Tot de verloren vissen

Ga, mijn volk, ga,

tot de verloren vissen

Keer niet voortijds weder,
want gij zult niet binnengelaten worden,
en gij zult teruggestuurd worden

---

21. PSALM VAN DE HEMELSE VISSER (KORTE VERSIE)

Hemels visnet, zo lang en eindeloos,
komt u binnen in de duisternissen van ons hart, in onze diepste verborgen afgronden,
om ons te bevrijden van onze leugens, die eeuwenlang zich in de bloedlijnen hebben lopen opstapelen.

Hemels visnet, zou een mens teveel doen, het zou niet slagen,
Alles dienen wij van U te verwachten,
Daarom gingen wij door deze nachten,

Ver boven elk loflied,
ver boven elk gedicht,
boven elke psalm,
Gij wilt slechts van gerechtigheid horen,

Neem, oh Heer, Uw visnet tot de wateren, want zij zijn vol met vis,
de oogst is rijp,
en treedt de pers,
want wat is een mens ?

Neem, oh Heer, Uw visnet tot de rivieren,
want de vis is wreed tot Uw schepping, in ongeboorte,
Oh, laat ons toch wedergeboren zijn in Uw geheimenis,
Vis ons op om ons in te wijden in Uw grootte en sterkte,
Want Gij zijt ver verheven boven al het aardse en menselijke,
Gij bent immers de oneindige kennis,
die de leugen aan haken eruit heeft gevist.

Och Heere, Gij bent gekomen met groot geweld tegen een gewelddadig volk,
Gij bent een verschrikking geweest tegen een verschrikkelijk volk, och waarom zouden wij klagen om het oordeel ? Wij klagen slechts over de zonde.
Uw werken zijn getrouw en goed, Uw oordelen waarachtig.
U bemint hen die waarachtig zijn.
Uw volk, veelal bedrieglijk, waarin Gij een overblijfsel heeft,
van hen die U niet met voeten hebben getreden,

Oh Heere, zendt U visnet diep, tot de ondergelopen spelonken van ons hart,
Zie of daar nog enige verborgenheid is van leugen en zonde, van hoogmoed en krachtpatserij,
En neem de vis op tot Uw heerlijkheid,
Want het is beter bij U te vertoeven dan bij een mens,
en slechte omgang bederft goede zeden.

Oh, hemels Visnet, groot en getrouw zijt U,
U komt tegen zonde en ongerechtigheid,
U komt tegen het onboetvaardige hart,

U komt tegen hun eigengerechtige woorden en daden,
Opdat Uw Woord zal regeren

Kennende de duisternissen en slavernijen van ons hart, de gebondenheden van onze ziel,
Och Heere, verdiep de afgronden van ons verstand,
Opdat wij U in het hart waarnemen.
Zo nemen wij onze visnetten op, om U te volgen over het visserspad,
om van Uw Woord te vernemen,
Alleen Uw Woord

Dank U, Heere, dat U ons opwekt en roept,
Dat U ons een nieuwe dag geeft, een nieuw Woord, een nieuwe leidsraad,
Dat U ons leidt tot het eeuwige leven,
opdat de gevaren die onze ziel bedreigen niet meer boven zullen komen,
U heeft ons een plaats gegeven in U, als meer dan overwinnaars,
U die in ons bent is meer dan degene die in de wereld is.

---

22. PUNTEN VAN DE NIEUWE DOLEANTIE

Zo groeiden en groeien vele kinderen op vandaag, dat ze eeuwig in de hel zullen branden als ze niet geloven in een bepaald kerkinstituut, als ze niet doen wat dit kerkinstituut ze voorhoudt en beveelt. Eeuwig branden in de hel.

Als je daar dan iets van zegt dan krijg je te horen : ‘Ja, maar het staat in de bijbel.’ Dan noemen ze bijvoorbeeld die meest verschrikkelijke tekst uit Openbaring. Maar in Openbaring wordt er gesproken in zinnebeelden. Ook Jezus sprak in zinnebeelden, gelijkenissen. Zelfs de gelijkenissen van Jezus nemen velen letterlijk, maar daarin zijn ze wel behoedzaam selectief, want zodra Jezus zegt dat je je hand moet afsnijden of je oog, als het je tot zonde verleid, dan is het ineens weer zinnebeeldig, omdat het anders te gruwelijk is. De eeuwig brandende hel, die vele malen erger is dan zomaar het afsnijden van een hand of oog, is dan schizofreen genoeg letterlijk, om nog maar te zwijgen over de totaal andere betekenissen in de grondteksten. Het is een ramp. Het heeft ons land platgeslagen, en houdt ons land nog steeds chronisch platgeslagen.

De gereformeerde vaderen die zicht hierop gaven zijn veelal weggesneden. Hun boeken worden veelal niet gelezen waarin ze uitvoerig deze dingen beschrijven. Vele kinderen en kwetsbaren zijn in psychiatrische klinieken opgenomen omtrend een gebrek aan kennis over deze dingen, omdat ze ondervoed waren over deze dingen, en vele anderen willen nu niets meer van kerk en geloof weten. Het is een ramp. Het is een virus. Het heeft ons land ontwricht. Het heeft Europa ontwricht. Het heeft de gehele wereld ontwricht.

Dieren moeten in te kleine hokjes leven, op weg naar hun dood, om de buiken te dienen van de mensen. Daar hebben ze ook bijbelteksten voor, maar die zijn verletterlijkt, en van de grondteksten weggesneden, want er werd iets heel anders mee bedoeld.

Ik heb nu even twee punten genoemd van de nieuwe doleantie. Er zijn wel meerdere punten. Wij willen onze moeder terug. Kinderen willen hun moeder terug. God is in de grondteksten Moeder. God is in zowel de oude als nieuwe bijbel Moeder. Calvijn stelde dat God allereerst kwam als Moeder, maar de mens wilde haar niet. Toen werd de zoon gezonden, maar die wilden ze ook niet. Die maakten ze af, en die hebben ze zelf aangekleed, om als een pop in hun poppenkast de verwende, betweterige mens te dienen. Het is afschuwelijk. Ze maakten er een afgod van. Zo kwam er wel een hele verwrongen en aftandse verzoeningsleer. Ook een punt in de nieuwe doleantie.

Zo zijn er wel meer punten die we in onze artikelen beschrijven. We gaan er verbandelijk onderwerpelijk mee om. Het evangelie is te goedkoop gemaakt, te licht, maar ook te gruwelijk, te zwaar, dus de godsdienstbeoefening is schizofreen geworden. Het is een verschrikkelijk woord, maar het moet gezegd worden. De godsdienst in Nederland is zo gedeformeerd dat het tot sectevorming is geworden.

U kunt deelhebben aan de nieuwe doleantie. U kunt deelhebben aan de nieuwe uittocht. Het land is geheel ingesloten door deze sectes. Het heeft niets meer met het gereformeerde en bevindelijke te maken. Zelfs Calvijn was veel voorzichtiger in wat mensen vandaag de dag allemaal durven te roepen en te schreeuwen omdat het zogenaamd in de bijbel zou staan. Het zijn vaak de lekenfamilies en lekenkerkeraden die dit doen, maar er is ook een heel leger van niet voldoende

geschoolde predikanten. Vaak zijn zij jong en fanatiek, maar er zijn ook genoeg ouderen die hierin gehard en volhard zijn. Vaak zijn het marktlieden. Ze hebben van het evangelie een markt gemaakt. Maar Jezus sprak : ‘Om niet heb ik het u gegeven, geef het om niet.’ Allemaal punten van de nieuwe doleantie.

Laten we weer zorgdragen, ook zorgdragen voor de kinderen. In wat voor wereld en kerk moeten ze opgroeien ? Wat er wordt verkondigd is geen liefde, maar wetsverachting. Het is afgedreven in hun overdreven genadeleer, want zo kunnen ze alles zeggen en alles doen, en ze hoeven niets meer omdat het geloof hen een vrijkaartje geeft voor deze dingen. Onze kinderen moeten gewaarschuwd worden tegen de zonde, maar ze mogen niet verbitterd worden.

En gij, vaders, verbittert uw kinderen niet, maar voedt hen op in de tucht en in de terechtwijzing des Heren.
Efeze 6:4

Het moet anders. We mogen niet liegen tot onze kinderen, maar toch wordt dit veel gedaan. De gevolgen zijn niet te overzien. Daarom moet de nieuwe doleantie wel komen. Abraham Kuyper was nog niet klaar, en Abraham Kuyper’s theologie had nog teveel haken en ogen. Terecht bleef een klein gedeelte van de christelijk gereformeerde kerk destijds daarom op een afstand. Je kunt veel van iemand leren, zonder hem nu op de voet te volgen. De strips van de oudvaderen zijn belangrijk. Voedt elkaar met de Calvijn-strips en de Kuyper-strips. Deze strips zijn de uitspraken en woorden van de oudvaderen, of hun begeleidende uitspraken en gezegden, zoals we dat doen in onze artikels. Voedt elkaar daarmee, want het volk is zwaar ondervoed. Dat is wat de nieuwe doleantie is. Zorg voor elkaar, voedt elkaar, en leer elkaar over de rechte inzettingen des Heeren, onderwerpelijk, niet voorwerpelijk.

Welkom op de ark. We zullen vaste koers varen, immers, wij worden geleid door de allerhoogste. Een vaste burcht is onze God, een toevlucht voor de zijnen. Wij hebben ook aan onze zijde die grote wolk van getuigen van de oudvaderen en oudmoederen die nog steeds spreken en nog steeds voor het volk willen zorgen, zoals ook Mozes en Elia Jezus en zijn discipelen in een wolk bezochten. De nieuwe doleantie is er dan ook voor om de band met de gereformeerde oudvaderen en oudmoederen te herstellen, de brug te bouwen. Zij horen er ook bij. Laten wij hen niet verwerpen. (Spreuken 1) Ook nalatigheid en negeren is een vorm van verwerping. De nieuwe doleantie brengt de wolk van getuigen terug, en laat zich door deze wolk leiden. Alleen zo kunnen wij door woestijn en wildernis heenkomen. Zij zijn niet voor niets gegeven. Dat is het grote ‘eert uw vader en uw moeder, opdat uw dagen (gaven) verlengt worden.’

Zoals men de hel overmatig heeft lopen verletterlijken, en een onbeschrijfelijk extremistisch zwaard aan een zijden draadje boven het hoofd van gevoelige, kwetsbare kinderen met een verstand zo fragiel als een eierdop heeft gehangen is niet opvoedkundig. Dan ben je psychologisch verkeerd bezig. Het heeft niets meer met het ware ouderschap te maken. Het is psychopatisch.

Deze put gaat diep. De theologische wachters die hiervoor ingehuurd zijn verdedigen het zelfs met hun varkensgrieks, terwijl ze vaak onkundig zijn over de brontekst in het Aramees, de taal van Jezus. Vandaar dat de nieuwe doleantie ook net als bij de kerkorde van Wezel in de jaren 1560 terugwijst op de grondteksten. Men is daar van afgeweken en zo is het misgegaan. Men heeft het uit

de context gehaald. De nieuwe doleantie hamert op het belang van verdiepende exegese, voortgaande exegese, die zowel teruggaat als vooruitgaat.

Ik had dromen over de nieuwe doleantie, als witte hemelse orca's die tot de Nederlandse kusten kwamen.

De mensen om ons heen leven van de macht van de dood, van het vlees van dode dieren, waarvoor ze juist zorg moesten dragen. Men meet godvruchtigheid af aan de mate waarin men zorg draagt voor de meest kwetsbaren. Hierin heeft Nederland gefaald, en ook de kerken. Zij hebben zinnebeelden verletterlijkt. Er moest een strijd komen tegen de zonde. Het is geen strijd tegen vlees en bloed. Zo heeft Nederland de geestelijke oorlogsvoering verzaakt, en leeft in diep deserteurenschap, en is zo onder het oordeel gekomen. Daarom moet de nieuwe doleantie wel komen.

Vraatzucht zit op de troon in dit land. Het is ook geldzucht. Men is er maar druk mee, en de ware opdracht van de schepping, om zorg ervoor te dragen heeft men opzij geschoven, en daarom is God hen tot een vijand geworden. Maar niemand zal met succes strijden tegen de Heere. Men leeft slechts in de schijnoverwinning en schijnveiligheid van Laodicea, in valse gerustheid en zelfgenoegzaamheid. Men kauwt op de eigen staart, in krankzinnigheid. Maar laat de Heere u genezen van deze krankzinnigheid. De zonde heeft de mens krankzinnig gemaakt. De zonde heeft de mens zo'n eigenwaan en eigendunk gegeven. De zonde heeft de mens zo overbelangrijk gemaakt dat niets anders meer telt.

Laat de Heere u uitleiden. De Heere roept : Kom. Och, dat u moge luisteren naar des Heeren roepstem. Och, dat u er dankbaar voor moge wezen dat er een teken uit de hemel is gekomen. De Heere is getrouw, ook als de mens ontrouw is. De Heere is lankmoedig. Altijd is de Heere langzaam tot oordelen. Het is nog niet te laat. Och, laat des Heeren roepstem toch niet aan u voorbij gaan. Klaagt over de zonde, en strijd tegen de zonde, opdat de engelen ook uw voorhoofd zullen verzegelen (Ezech. 9). Elk oordeel des Heeren is waarachtig en goed, en verdient alle lof. Onder de oordelen des Heeren worden de vromen getuchtigd. Och wees u toch bewust over de oordelen en het loon der zonde. Altijd staat deze zonde op de loer, en zijn begeerte gaat naar u uit. Och, dat u zult volvoeren de taak waarvoor u bent geschapen, waarvoor u bent geroepen. Velen zijn geroepen, maar weinigen luisteren. Laat het u niet bevreemden. Dit is het tijdperk van Laodicea.

Velen zijn geroepen, weinigen zullen ingaan. We leven in de dagen van Noach. Slechts enkelen zouden tot de ark gaan. Noach werd bespot. De dagen waren goddeloos. De mensen hadden hun eigen religies en godsdiensten, maar ze waren vruchteloos voor God, omdat het instellingen van mensen waren.

Nu, geliefden, laten wij onze hoofden buigen, en de Heere smeken, de zonden van het aardrijk onder ogen komen en ze niet meer schoonpraten, ja, ook de zonden van de kerken, van de religies, de menselijke overleveringen. Het is veelal voorwerpelijk geworden in plaats van verbandelijk onderwerpelijk.

Heere, wat heeft de mens Uw schepping toch aangedaan. Uw mooie schepping compleet vernield. En de kerken zijn vol met hete hoofden en koude harten, vol met farizeeërs die zichzelf boven alles

en iedereen wanen. En zo werden de kerken tot gevaarlijke plaatsen, tot roofzuchtige beesten. Dank U dat U een overblijfsel heeft. Daar houden wij ons aan vast. Dank u dat de poort eng is en niet dicht. Dank u dat het pad smal is in plaats van dat er helemaal geen pad is. Dank U dat U ons leidt. Dank U dat U ons leidt tot de overwinning over de zonde.

---

23. BESPREKING VAN CALVIJN’S BIJBELVERKLARING

In zijn verklaring van Mattheus 17:5 stelt Calvijn dat de discipelen teruggeroepen werden tot hun vroegere krijgsdienst opdat ze niet ontijdig de overwinning zouden beloven.

Calvijn noemt het vadsigheid en redeloze ongevoeligheid dat de wereld de mens zo geboeid houdt dat hij niet bedenkt waarvoor hij geboren is. Om niet door de banden der wereld bekoord te worden moeten we dit ernstig overdenken stelt Calvijn. Het is een strijd tegen de geest van ijdele inbeeldingen. (Verkl. Mattheus 16:26)

We hebben misschien opgemerkt dat alles om ons heen lauw is, halfslachtig, onverschillig, afleidend van het doel, wereldsgezind, extremistisch in hun onkunde. Hoe minder mensen onderzoek doen, hoe meer zelfvertrouwen ze hebben. We hebben zo opgemerkt dat we in het tijdperk van Laodicea leven. Juist in deze situatie worden wij opgewekt en opgeroepen. Wij moeten leren tegen de stroom in te gaan, anders zijn we al dood. Je hebt hiervoor niemand anders zijn goedkeuring voor nodig. Wacht niet op de mensen, want ze slapen. Je bent zelf verantwoordelijk. Dat is een beproeving. Hierin moet je volharden. Dat is de enige weg er doorheen. Calvijn wijst op het pad van de zelfverloochening waarop je je kruis moet dragen. Wees bereid om niets te zijn.

Ook al wordt je bespot : draag het spotkleed, en draag de spotkroon. Dat is de weg van het kruis. Denk niet dat dat pad om Getsemané en Golgotha heengaat.

Calvijn wijst erop dat de mens van nature een blinde liefde voor zichzelf heeft, en zichzelf aan zijn eigen belangen toewijdt, zichzelf hoog inschattende. Calvijn wijst erop dat we daarom het kruis gewillig en van harte moeten dragen, en moeten strijden tegen de aardse lusten. Calvijn noemt dat de wereld het kruis niet draagt, maar duldt, net als een woest en weerspannig paard zijn ruiter op een gegeven moment duldt, maar niet draagt. Hij wijst dus op het belang van lijdzaamheid. (Verkl. Mattheus 16:24)

---

24. DE NIEUWE DOLEANTIE -BESPREKING DE HERAUT 1888

Kuyper wees er met ernst op dat men niet te gemakkelijk over het geloof moest denken. Het ging niet zo licht langs een glooiend zandwegje, want waarom zou Jezus dan geroepen hebben van de poort die nauw en de weg die eng is, en van weinigen die hem vinden ? Het gaat dus niet zomaar om wat geloven, want dat doen de meeste mensen op aarde. Kuyper wilde de mens in de Heraut van 1888 wakker schudden. (30/12, 1888)

Vele gelovigen, stelde hij, wilden het niet hebben over het wederkeren tot de aarde. Kuyper waarschuwde in 1888 tegen apostelen van een zeer licht evangelie, een evangelie van zwevende halfheid. Kuyper was geen Willem I en ook geen Steenblok. Hij bungelde er een beetje tussenin. Vandaar dat de doleantie voortgezet dient te worden, uitgewerkt dient te worden. Vandaar dat er een nieuwe doleantie moet komen, een tweede doleantie. De doleantie moet op het fundament van 1953 komen.

De nieuwe doleantie moet het werk van Kuyper verdiepen en verbeteren, in de juiste richting brengen. Er moet geneigd worden naar Steenblok, zoals ook in de gereformeerde gemeente gebeurde in de zeventiger en tachtiger jaren. De doleantie was nog niet klaar. Er moesten nieuwe golven komen. Kuyper was een wonderkind, maar hij had soms een zwakheid voor al teveel religieus en geestelijk snoepgoed. In sommige opzichten was hij te wereldsgezind. Toch klonk de boodschap op andere momenten krachtig door. Het is een strijd tussen Kuyper en Kuyper, tussen zijn oude natuur en nieuwe natuur.

Kuyper had organisatorische gaven van vereniging, maar tegen wat voor prijs ? Dingen werden zowel beter als slechter. We moeten daarom op de juiste lijn zien te komen van het Kuyperiaanse, en het verbinden aan het Steenblokkiaanse. Kuyper moet op sleeptouw genomen.

Kuyper stelde dat ze in gevaarlijke tijden waren aangekomen in 1888. Alles jaagde maar voort. Het leven was druk en overdruk, en er waren bijna geen stille momenten waarin je tot jezelf kon komen. De indrukken verdrongen elkaar, stelde Kuyper.

Kuyper riep op tot het oproeien tegen de stroom. De duisternis moet gaan benauwen, het moet u angst en verschrikking aanjagen, stelt Kuyper, net zoals een kind dat bang in het donker is roept en kermt, en als een dorstige in de hel die om een waterdruppel vraagt. Dan pas is het kindeke de mens heerlijk geworden, stelt Kuyper. Dan pas is de mens dankbaar. Eerst moet de mens in het nauw gedreven worden en zijn duisternis onder ogen komen, en niet zijn als een onbekeerde nachtvogel die het allemaal niet stoort, stelt Kuyper.

Kuyper stelt dat de mens het paradijs op eindeloze afstand heeft losgescheurd van het kindeke in Bethlehem. Maar voor God ligt het bij elkaar. (1/1, 1888) Ook hebben ze het paradijs van Golgotha afgescheiden, terwijl het bij God in elkaar is verwoven. Laten we ook zeker Gethsemané niet vergeten.

---

25. HET WEZEN VAN DE NEDERDUITS GEREFORMEERDE KERK

Variatie is de manier om los te breken, eindeloze variatie. Ewa 28:35

Ze leven in het vlees, niet in variatie. Ewa 28:35

Wat is nu precies de Nederduits gereformeerde kerk in Nederland ? Zijn het rekkelijken of preciezen ? Geen kerk zal over de andere kerk heersen, geen taakuitvoerder over de andere taakuitvoerder, stelt de Nederduits gereformeerde kerk. Ook wijst de Nederduits gereformeerde kerk terug naar de grondteksten, grondtalen, de bronteksten, en vóórbronteksten, de achtergrondteksten, om het in de context te houden, en werkt de Nederduits gereformeerde kerk met zowel de oude bijbel als de nieuwe bijbel die in het boek Openbaring werd aangekondigd en die inmiddels is gekomen. Dat is de RV-Bijbel, de zogeheten Rodenberg Versie. Het is het boek des levens, de witte steen. Ook de oude gereformeerde vaderen wezen op dergelijke boeken die in hun tijd nog niet gekomen waren.

Is de Nederduits gereformeerde kerk dan rekkelijk of precies ? In sommige opzichten rekkelijk, en in andere opzichten precies. Het gaat om de variatie. Je moet in vele talen en beelden kunnen spreken om de waarheid over te kunnen brengen. We hebben niks aan enge, kortzichtige genootschappen die hun kinderen geestelijk ondervoed houden. Helaas komt dit nog teveel voor in de zwaardere kerken, ook al ligt het pad wel door de zwaardere kerken, door de geschriften althans, en moet je oppassen met te lichte kerken. Al met al moet je er min of meer Paauwiaans mee omgaan, dus op een afstand leren houden wanneer dat nodig is. Variatie dus. Daar wijst de nieuwe bijbel ook op.

‘Varieer het eindeloos, en breek los van de opsluitende, dogmatische, orthodoxe parasieten. Ze willen je fokken, en dat kan alleen maar door je eenzijdig te houden, oncreatief, ongevarieerd. Denk aan de bloemen die alles warmbloedig omcirkelen, die alle natuurdraden weven en spinnen, blijven omhullen totdat het beste eruit voortkomt, een trap naar een nieuwe verdieping, en dan doen ze hetzelfde. Ze stoppen nooit. Ze gaan eindeloos door. De mens rafelt alles af. De mens wil alles snel-snel, kant en klaar. Ze kennen het bloemenleven niet, en het leven van de bijen en de hommels niet. Het zijn grauwe, fletse figuren geworden. Altijd kibbelen ze, maar ze werken nergens voor. Ze willen alles direct op tafel hebben, en hebben altijd alles op anderen aan te merken, alleen maar over oppervlakkigheden. Ze leven in het vlees, niet in variatie.’ Ewa 28:35

Diep in de wildernis bloeit een bloem, met de bloesem van verloren dromen. Maar zij van de kunstmatige kerk zijn te ver weg, hun ogen gesloten. Ewa 28:39

Je mag niet indutten in variatie. Er staan veel gevaren op de loer, van verabsolutering, dogmatisering, verletterlijking, systematisering, enz. Het kan al snel overdreven en extremistisch worden, routine-matig. Daarom moet de mens komen tot eeuwige variatie en variatie-gevoeligheid. (Ewa 28:34,46, Duizen 11:55). De mens moet komen tot het zintuig van variatie en dit van binnen ontwikkelen. (Ewa 28:31)

De grote strijd in de kerk vandaag de dag is tussen voorwerpelijk (objectificatie, wat een vorm van materialisme is) en bevindelijk, oftewel onderwerpelijk. Onderwerpelijkheid moet verbandelijk zijn, oftewel gedreven worden door de eeuwige variatie waarin deze verbandelijkheid in leven blijft.

We hebben niet te strijden tegen vlees en bloed maar tegen hiërarchiën. Je kunt ze voorstellen als een soort kwallen. De kerk heeft de duivel veel te veel verpersoonlijkt. Het heeft bar weinig met daadwerkelijke personen te maken, maar met persoonlijkheden, kunstmatige intelligentie, en dit zijn dimensionale overlappingen, waar de Nederduits gereformeerde dogmatiek over spreekt. Strijd op zich is dus niet zomaar de oplossing, maar educatie, in variatie. Het moet van vele kanten besproken worden en in vele beelden, in vele lagen en dimensies, om tot de kern en bron van de zaak te kunnen doordringen.

Geliefden, laten wij opgaan tot de hiërarchiën van God en de hiërarchiën van de wereld achter ons laten.

---

26. DE HERVORMDE KERK VANAF 1920

Het hervormd weekblad ‘De gereformeerde kerk’, werd uitgegeven door de confessionele vereniging binnen de hervormde kerk, waaruit in 1906 de gereformeerde bond ontstond als afsplitsing. De ned. herv. predikant J. Ch. Kromsigt (Kortgene 1872 - Zeist 1958) was eindredacteur van 1921-1945. In het blad van 11/9 1930 schrijft P.J. Kromsigt (Wijk bij Aalburg 1866 - ‘s Gravenhage 1941), de oudere broer van Johannes Christiaan, over geloof en wedergeboorte. Hij legt de nadruk op geloof, en stelt dat dit vroeger ook zo was, maar dat er vandaag de dag een vreemde verschuiving had plaatsgevonden. Hij stelt dat al in de jaren 1700 de nadruk kwam te liggen op wedergeboorte in plaats van geloof. Hij noemt dat doordat de wedergeboorte het middelpunt werd ook de christen het middelpunt werd in plaats van de Christus. Hij stelt dat zo de mens werd afgeleid van Christus door zijn bevinding en ervaringen waarop men zich richtte. Hij noemde dat de omgekeerde weg. Hij pleitte voor de eenvoudige en kinderlijke geloofszekerheid. Het ging hem om de blijdschap en kracht van het geloof. Hij noemde dit het zinken van de kerk. Zo werd de kerk een makkelijke prooi voor ongeloof eind jaren 1800, begin jaren 1900. Maar er is niets eenvoudigs op de smalle weg, en kinderlijke geloofszekerheid kan zo bedriegelijk zijn. We zien het gevaar van de voorwerpelijkheid in de hervormde kerk. We komen die grote hervormde kerkzaal binnen van de jaren 1930 met de grote Christus-afgod waaraan alles getoetst wordt. Je brein komt in een zen-staat, als aan de drugs. In een zijzaal ligt de zwarte bruid op haar doodsbed.

J. Ch. Kromsigt schrijft dan in het artikel erna over dat de hervormde kerk de ware gereformeerde kerk is, niet de afgescheidenen. Zij mochten die naam niet roven. Hij noemt dan dat als je de hervormde kerk binnengaat dan is er maar één voorwerp dat de aandacht trekt, en dat is de bijbel. De gereformeerde belijdenis moet een korte samenvatting zijn, volgens hem. De bijbel is van alles richtsnoer. Hij stelt dat het niet om de oude schriftgeleerden gaat die de bijbel als papieren paus behandelden. Het gaat niet om het zintuigelijk waarneembare, maar om het geestelijke. Het is bij J. Ch. Kromsigt ook Christus voor en na, maar er wordt heel wat overgeslagen.

Terecht waarschuwde J. Ch. Kromsigt tegen belijdenisverheerlijking, tegen dood conservatisme en formalisme. (18/9, 1930) Echter, dan wijst hij al te voorwerpelijk op Christus belijdenis. Het is een systeem.

Terecht waarschuwt hij voor de elk wat wils beweging, maar wat hij aanbiedt is een grote Christus afgod. Het is een soort hervormde zen. Hij waarschuwt tegen het separatisme. Hij noemt ‘iedere ketter heeft zijn letter.’ Hij noemt een soort belijdenissen oproer waarin iedereen zijn eigen belijdenis heeft en zich zo boven elkaar verheffen en tegen elkaar strijden, maar hij wil Christus belijdenis zien. Christus moet centraal staan. Dat dat ook weer problemen kan geven moet wel gezegd worden. Kromsigt heeft een oplossing : Christus. Maar daarmee is echt niet alles gezegd. Nog lang niet. Wat is dat dan in wezen ? Wat houdt dat in ?

Hij waarschuwt terecht voor vleselijke ijver met vleselijke wapenen. Maar dat kan ook in de Christus belijdenis gebeuren. Er wordt op grote schaal misbruik van Christus gepleegd. Op grote schaal wordt de Naam van Christus ijdel gebruikt. P.J. Kromsigt, zijn broer, zegt dan dat het een strijd is tussen Christus openbaring en vroomheidsbeleving. Hij stelt dat het een strijd is voor een Christusbelijdende kerk. Maar we mogen helemaal niet zo kortaf omspringen met het Christus idee.

Het is ergens onderdeel van. Het is iets waar je in vreze des heeren, oftewel caution, mee om moet gaan. Behoedzaamheid.

P.J. Kromsigt wees op Goethe, die aan het einde van zijn Faust had gezongen : ‘Alles wat vergankelijk is, is slechts een gelijkenis.’ Hij wijst op de gelijkenissen van de natuur. Hij stelt dat we ook het Woord nodig hebben en de geestelijke principes, zoals ‘opwassen door minder worden,’ ‘als ik zwak ben, dan ben ik machtig’ en ‘roemen in zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij woont.’ (25/9, 1930) Dat zijn goede principes. Toch kan dit al snel Laodiceaans worden dat er te snel over de zwakheid wordt heengekeken, en dat het snel afgedekt wordt met een Jezus-doek. 1953, een indringende, chronische Damascus-ervaring, is dan nodig. Het mag niet iets eenmaligs zijn. P.J. Kromsigt blijft echter op het geloof hameren, het niet gezien hebben, en toch geloven. Het kan al snel bedrieglijk en verblindend werken. Het kan al snel tot een heel goedkoop evangelie worden. Bovenal is de strijd om het kerkherstel een geloofszaak, stelt hij.

Er zijn dodelijke hormonale cocktails in de hersenen. Elke dag als je opstaat is het weer een gevecht tegen deze giftige cocktails in de hersenen, en dan moet je vluchten tot het hart. Nog dieper moet je vluchten tot het ventiel van het lichaam. Vroeger was er ook zo’n ventiel in de hersenen, maar dat werd er door de zondeval uitgesneden, en nu heeft de mens andere soorten giftige en dodelijke hersenklieren die de mens in de gaten houden, slaaf van de zonde en de leugen hebben gemaakt. Simpel Christus belijden op een eenvoudige en kinderlijke manier kan daar niet tegenop. Jezus wees zelf op de sleutel van de kennis. Hij wilde niet aanbeden worden. ‘Wat noemt gij mij goed ? Alleen God is goed.’ Jezus was een wegwijzer. Wij moeten Jezus volgen waar hij naartoe gaat, en daarin moeten we niet overdrijven. Het is een dagelijkse strijd. Het verafgoden en verabsoluteren, verletterlijken van Jezus is de gemakkelijke weg. Het leidt tot het verderf. We mogen er nooit voorwerpelijk mee omgaan. Jezus was aangesteld als voorbeeld en herinnering. (Calvijn)

De broers Kromsigt waren de nieuwe generatie hervormde leiders. 1920 begon het nog gevaarlijkere hervormde tijdperk. Geesten hadden zich gematerialiseerd en hadden grote macht, in de hersenen van de mensen. De voorwerpelijkheid was uitgegroeid tot een allesverslindend monster. Haaien zwommen in de hersenen van de mensen. Overal speelde men Russisch roulette met dit grote beest. Daarom moet de mens vluchten tot het ventiel. Alleen door de verbandelijke onderwerpelijkheid, de bevindelijkheid, komt de mens er doorheen. Dat draait allemaal om 1953 : zien hoe diep de put van de zondeval is, waar het de mens naartoe heeft geleid. Dat is niet zomaar zigzaggen, maar dieper en dieper gaan. Er kan nog veel te veel nadruk liggen op de geestelijke voorspoedsleer ten koste van een heleboel andere facetten, ten koste van het kruis, ten koste van het visnet.

De twee broers hadden zeker ook goede dingen te zeggen. Er liep een gereformeerde en gedeformeerde lijn door hen heen. Hervormd en misvormd liggen dicht bij elkaar. Zo waarschuwde J. Ch. Kromsigt voor meerderheidsheerschappij, en wees op de geestelijke heerschappij. Hij waarschuwde tegen de ontwikkeling van meerderheidsheerschappij tot recht van de sterksten. Maar beknopte voorwerpelijkheid is een grote valstrik, een zwaar magneet, wat veel gespuis aantrekt.

Kromsigt stelde dat bij Ai de meerderheidsmacht een grote nederlaag lijdde. De minderheidsmacht van Gideon overwon. Kromsigt waarschuwde tegen verafgoding van stoffelijk kerkbezit, machtsbegeerte, eigengerechtigheid, en dubbelhartigheid, waar elke predikant tegen behoort te

waarschuwen. Terecht wees hij op de profetische weg. Het koninkrijk van God moet niet geforceerd worden door eigen macht. Men mag niet op de Heere vooruitlopen. Men moest op zijn hoede zijn ten opzichte van kerkpolitiek. (9/10, 1930)

Hij noemde ook het verschil tusen geestelijke werken en vleselijke werken. Men moest ijverig zijn, want het is God die werkt.

Is Jezus dan de toetssteen ? Jezus zei : 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven.' Zo vertaalden westerse vertalers het vanuit het Grieks, maar Jezus sprak voornamelijk Aramees, als de brongrondtekst, waarin hij zegt :

Ik ben de discipline, de volharding en het hongeren. (Johannes 14:6, Aramees)

Het was een voorbeeld-functie dus. Het wees op de principes. Jezus wees op de sleutel van de kennis, ook als een wegbereider, zoals Johannes de Doper de wegbereider voor Jezus was. Jezus was de wegbereider voor de volle waarheid, die na hem zou komen, waar het pad van Jezus, het smalle pad, naartoe zou leiden. Jezus hoort dus bij een zekere taal, maar het moet wel in de juiste proportie blijven.

P.J. Kromsigt maakt wel duidelijk onderscheid tussen historisch geloof en zaligmakend geloof. Hij noemt de godsdienstige kennis zoveel tederder van aard dan alle andere kennis. Het ware geloof is een gave verkregen op de weg des gebeds, stelt P.J. Kromsigt. Het is een geestelijk werk, dat niet verstaan kan worden door de vleselijke mens. (16/10, 1930)

---

27. HET VERLOREN SCHEPPINGSVERHAAL - VAN CALVINISME TOT VISSERISME

Het bloed van Jezus is in de griekse grondtekst het vergieten van het bloed van het vlees, en in de hebreeuws-egyptische grondtekst is het de besnijdenis (hoofdbesnijdenis, egyptisch), oftwel d’m. De besnijdenis is in de nieuwe bijbel het hart van het visnet, van God. Het is een besnijdend visnet. Dat is wat de opname is. Wij moeten het visnet des Heeren gehoorzamen, want het is het pad ten leven. We mogen hier niet mee omgaan als met een object. We mogen er alleen onderwerpelijk mee omgaan.

De zonde moet sterven. Er zijn geen overlevingskansen voor de mens als de mens niet hogerop komt in het geestelijke. Door de besnijdenis komen we tot het visnet, het Woord des Heeren, waardoor God met ons communiceert. (Kamba 20:12, 21:44) Het Visnet, God, wil een relatie met ons. (Kamba 15:63). God heeft het Visnet tot ons gezonden, oftewel het tuchtigende woord.

In een context van vergetelheid mogen we in de nieuwe bijbel komen tot de onderwerpelijkheid door de voorwerpelijkheid achter ons te laten.

Waar moeten we bij de geestelijke visvangst aan denken ? We moeten in lagen denken. Het leven is een schakelsysteem, een schuifsysteem. Alles heeft een effect op alles. Laten we met onze visnetten tot de Heere gaan, opdat de Heere het leidt.

De meeste nadruk moet liggen op het kruis. Het gaat niet om het object, maar om het principe ervan. De sobere sprak geen woord uit op Gabbatha. Hij was als een schaap stom voor zijn scheerders. Elke dag worden de soberen gerekend als slachtschapen. Er zijn meerdere beelden voor. In de nieuwe bijbel wordt veelal het visnet gebruikt als een beeld van het lijden en het hemelse werk.

We zijn vaak machteloos in deze dystopie, net zoals de sobere was op Gabbatha en Golgotha. Maar wij kunnen het oor genezen, en het Woord brengen. Niet als object, maar door het kruis, door het visnet. De tucht is het hoogst aangeschreven. Wij moeten niet tuchteloos zijn. Zowel het kruis als het visnet, beelden van het lijden en het hemelse werk, moeten verdiept worden.

In deze wereld zijn we vaak verlamd, kunnen we ons vaak niet verdedigen. Tot Ezechiel werd gezegd :

‘Mensenkind, zie, men zal touwen om u heen slaan en u daarmee binden, zodat gij u onder hen niet kunt begeven. En uw tong zal Ik aan uw verhemelte doen kleven: gij zult stom zijn en hun niet tot een bestraffer wezen, want zij zijn een weerspannig geslacht. Maar als Ik tot u spreken zal, dan zal Ik uw mond openen, en gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de Here Here. Wie horen wil, hore. En wie het nalaten wil, late het na. Want zij zijn een weerspannig geslacht.’
(Ezechiel 3:25-27)

De Israelitische talen hebben Afro-Egyptische oorsprongen. We zien in het Aramees-Hebreeuws dat het vee-offer een zinnebeeld is van het zelf-offer. In die zin is er een Kenyaans gezegde dat er bij God geen favoritisme is onder het vee, dus dat we allemaal door hetzelfde heen moeten, dat het zelfoffer voor iedereen telt.

Er is in Kenya een lied van het vrouwengebed waarin duidelijk wordt gesteld dat runderen de schuld niet betalen. Ook het waterbad betaalt de schuld niet, alleen het menselijke kind. Alleen met melk kunnen we tot God komen. We moeten het vleeskamp binnengaan als een strijder. Het voorname rund die door zijn eigenaar wordt vertroeteld heeft zij geslacht, want bij God is er geen favoritisme. Het houdt in dat een ieder zijn vleselijk leven moet afleggen. Dat is waar de geestelijke strijd over gaat. Het is niet tegen vlees en bloed. Zo moeten deze teksten geïnterpreteerd worden, als psalmen met diepere betekenissen. Het is geen strijd tegen levende dieren. Noach moest een strijd voeren tegen de zinnebeelden van het kwaad, niet de levende dieren in hun eigenlijke vorm (Genesis 9:3-4). Er waren nog restanten overgebleven van de zonde. Ook Kaïn had deze opdracht gekregen om over de zonde te heersen. Kaïn moest offers leren brengen. Wij moeten geen runderen van God's schepping offeren, maar de runderen van onze lippen. (Hosea 14:3)

Je moet je ziel in veiligheid brengen.
Wij zijn energie.
Alle energetische systemen om ons heen zijn gehacked, ze zijn erin geluisd, door phishers.
Daar is een weg doorheen en een weg uit, maar daar willen velen niets van weten.

Zorg zo snel mogelijk dat je geestelijke zintuigen opengaan en dat je die monsters en ogres ziet die over de geestelijke gebieden heersen, dus die slechte energieën. Als je die niet ziet of niet voldoende ziet, dan ben je geestelijk blind, en makkelijke prooi.

Zorg dat je geleid wordt door dromen en visioenen, niet zomaar, maar in de context van studie, onderzoek en levensdiscipline. Dat is een hele strijd, want je moet alles voldoende toetsen. Er zijn vele valkuilen waarvoor je moet oppassen.

Nu, we hebben geschreven over de val van het Syrische dictator-bewind in één van onze andere bladen, Bevindelijk Nederland, 9/12, 2024, over Bashar al-assad die naar rusland is gegaan. Heb ik altijd veel dromen over gehad, maar die moest echt weg, want ze hadden daar gevangenissen van politieke tegenstanders waar de meest gruwelijke dingen gebeurden, laten we het er maar niet over hebben, maar het komt zo'n beetje neer op dat boek van Richard
Wurmbrand, een roemeense predikant, over de ondergrondse kerk, ook over de meest vreselijke gevangenissen, Mengele achtige toestanden. Mengele was nog wel erger dan Hitler. Maar in ieder geval, dat Mengele-achtige bewind in Syrië is ineen gestort.
De gevangenis deuren gingen open.

Een paar dagen geleden toen ik wakker werd had ik allemaal flitsen van Suriname.

In ieder geval ging ik toen het nieuws bekijken. Bleek het dat er een grote Surinaamse wachter was weggehaald, de dictator Desi Bouterse, hele beruchte crimineel kan je wel zeggen, van de december moorden, stukje surinaamse geschiedenis, en ja, hij was dan wel niet meer aan de macht, maar het is een grote parasiet die heel suriname nog steeds in de greep hield en het sleepte maar door. Ik merkte toen dat ik met mijn ziel dieper in Afrika kon komen, want Suriname heeft Afrikaanse wortels, dus het ligt heel diep in Suriname.

Dus wegname van twee grote dictatorsystemen, van Syrië eerst, en als een biljartbal raakte het toen Suriname, want ik bleef maar dromen over een biljartkamer, en er was iemand die bij die biljarttafel stond met zo'n stok, maar het was heel dichtbij de muur, en toen vroeg ik me af of het biljarten wel goed zou gaan, want die stok raakte de muur al. Dus we moeten even afwachten hoe het verder gaat verlopen.

Maar je moet dus gebruik maken van die geopende poorten, want we zaten allemaal onder die Surinaamse Bouterse
troep. Het is mentale marteling. Dus concentreer je om door die geopende poorten tot Afrika te gaan. Daarom heb je die Afrikaanse boeken ook die ik je heb gestuurd. Daar liggen de natuurbronnen, ook van de hogere natuur. Als je dan de Mount Kenia opgaat, de twee na hoogste berg in Afrika, van meer dan 5 km hoog, dan zijn er eerst een heleboel ogres (monsterachtige dwergen en andere soorten monsters) waar je aan moet ontkomen. Ja, die hebben alle lagere landen nu al, dus denk niet dat je in Nederland wel veilig bent tegen die dingen, want ze besturen Nederland dus
ook. Daarom zeg ik : Ga Mount Kenia op. De hoogste berg in Afrika is de Mount Kilimanjaro van bijna 6 km, in Tanzanië. Die kun je ook beklimmen. Het hoogste punt is genaamd Uhuru, of black Uhuru. Uhuru betekent vrijheid in het Swahili. Dus ja, het is het hoogste punt van Afrika.

Zorg nu dat je dat doet, want ik weet niet hoe lang die poorten openblijven. Daar wordt inmiddels weer over gestreden.

Ga de ogres zien, want die willen zich graag geheim houden voor mensen, zodat ze alles met de mensen kunnen doen wat ze maar willen.

zorg dat je je ziel hier in veiligheid brengt, dus blijven overdenken en erop concentreren totdat je er bent, en die ogres ontwijken
ga dit voelen

Over welke territoriale geest heb ik het die is weggehaald ? Nu is er een poort geopend tussen Suriname en Afrika, die heel lang heeft dichtgezeten door de geest van Bouterse, Tepine, een reuzenspin die in allerlei vormen kan veranderen. Het is een phisher, die bijvoorbeeld zich kan veranderen in vertrouwde mensen om je heen, zoals je familie. Zodra je erin trapt heeft hij telkens weer toegang door zijn mobiele telefoon. Zo komt hij je huis binnen. Ik had ook een droom over die geest, die toen zichzelf als vrouw had veranderd, van een postloket. Ze bedreigde me heel subtiel, maar ik trapte er niet in, en toen hadden we een stare-down. Ik bleef haar aanstaren in haar ogen totdat ze niet meer bewoog. In ieder geval is Tepine nu van de poort verwijderd en is er toegang, maar de vraag is hoe lang deze poort zal openblijven.

Er staan twee scheppingsverhalen in de oude bijbel. De eerste mens is iets relatiefs. Er zijn meerdere scheppingen van mensen opgetekend in de oude bijbel en nieuwe bijbel. Men heeft verschillende dingen uit de grondtekst weggelaten in de vertalingen veelal. Toen de eerdere Eva de eerdere Adam ontmoette was er eerst een gevecht, als een Pniël situatie. Ze moesten elkaar eerst toetsen.

Zowel in de oude als in de nieuwe bijbel was de eerdere Eva degene die de eerdere Adam aanviel. Dat staat in de grondteksten die door vele moderne bijbelvertalingen niet worden besproken. Het is een schande, want zo ontgaat ons de gehele context.

In de hebreeuwse grondtekst sloeg de amazone Jakob op zijn geslachtsdeel, op zijn testikels, daar waar zijn voortplantingskracht was (yarek), zijn zachtheid, zijn gevoeligheid. Zijn geslachtsdeel werd doorboord, gespietst, of er ging een ring doorheen (yaqa). Hij werd gebroken, uitgehongerd en van zijn zaad ontdaan, in de grondtekst. Natuurlijk mogen we dat niet letterlijk opvatten, zoals we slachten ook niet letterlijk mogen opvatten, omdat het een beeld is van de omgang tussen twee aan elkaar vreemde volkeren. (Handelingen 10) Het is een beeld van de geestelijke strijd. Jakob werd verbroken in zijn oude natuur, zodat zijn geestelijke natuur vruchtbaar zou worden. Zo komt dit ook voor in het verhaal over de eerdere Eva in de nieuwe bijbel, Keyena, oftewel Kenia. Toen Teklé, een eerdere Adam, Kenia ontmoette viel zij hem aan, en gebruikte hem voor nageslacht. Natuurlijk heeft dat een geestelijke opvatting. (Duizen 6) Kenia wordt soms genoemd als Zij met een hoofdletter, en soms met een kleine letter, zij, dus weer is er sprake van een hogere en een lagere Kenia. Kenia is dus ook een naam voor God, zoals Eva dat ook kan zijn als Jahhava. Hava is Hebreeuws voor Eva.

De strijd tussen de geslachten is er altijd geweest. Uiteindelijk beeld de vrouw de noodzaak voor de man uit om aan zichzelf te sterven, opdat door zijn zaad de nieuwe mens wordt geboren. Dat is waar deze verhalen over gaan.

De geest van Jupiter moet verslagen worden die hoog troont in de kerken, die iedereen verblind houdt en aan de drugs. Het is een kauwende waanzin. Toen Nederland in 1945 van de nazi's werd bevrijd leed Kenia nog steeds onder het Engelse nazi regiem. In de vijftiger jaren was er de Mau Mau opstand tegen de Engelse kolonisten. In 1963 werd Kenia onafhankelijk en in 1964 kwam Kenia los van de Engelse monarchie.

Het Keniaanse scheppingsverhaal stemt overeen met het oude bijbelse en nieuwe bijbelse scheppingsverhaal.

Heel duidelijk stelt het Keniaanse scheppingsverhaal dat het begon met een matriarchie, en dat vrouwen sterker waren dan mannen. De eerste man en vrouw waren genaamd Gikuyu en Mombi, gemaakt door de Heere van de Natuur, Mogai, die woonde op de Mount Kenia. Mogai nam Gikuyu naar de top van de berg om hem de schoonheid van het land te laten zien. Daarna moest Gikuyu afdalen tot het land, om zich daar te vestigen. Mogai gaf hem Mombi, een vrouw, wat schepper betekent. Ze kregen negen dochters. Gikuyu wilde ook een zoon. Knapen konden alleen met zijn dochters trouwen, als ze zich zouden onderwerpen aan de matriarchische orde. Er heerste polyandrie, veelmannerij, en de vrouwen waren brute vechters, twistziek. Mannen werden snel tot de doodstraf veroordeeld voor het minste of geringste, of gewoon vanwege jaloezie. Mannen werden onderworpen aan vernedering en ongerechtigheid. Het kwam tot een opstand, maar de vrouwen waren sterker en betere vechters.

De mannen besloten toen te wachten totdat de vrouwen zwanger zouden zijn om dan toe te slaan. De mannen wilden de namen van de stammen toen veranderen. De vrouwen noemden de mannen ondankbaar, en waarschuwden dat als ze verder zouden gaan om hun plannen tot uitvoer te brengen,

dan zouden ze weigeren om nog zwanger te raken, en ook zouden ze de mannelijke kinderen doden die waren geboren als een gevolg van het verraderlijke plan. De mannen besloten daarom tot een gematigde patriarchie, om een conflict te voorkomen. Vrouwen moesten gerespecteerd blijven. Het boek ‘Facing mount Kenya’ uit 1938, van Jomo Kenyatta gaat uitvoerig hier op in.

Er is een driehoek van variatisme, fragmentarisme en reductisme waarin de vergetelheid ligt waardoor het ego aan de vleselijke ego kennis kan afsterven. Hierover spreekt de nieuwe bijbel. De mens moet weer leren geestelijk vissen. Calvinisme ontsproot uit het christendom. Het visserisme ontsproot uit het calvinisme en het christendom, uit de reformatie, vanuit de bevindelijke hoek. De reformatie was een nieuwe religie, ontsproten uit het christendom, maar het visserisme is ook een nieuwe religie. Het bespreekt zowel de oude als de nieuwe bijbel, en de grote brug ertussen : de tweede bijbel.

1. christendom
2. reformatie
3. calvinisme
4. visserisme

Dit is waar de nieuwe doleantie toe leidt. Het visserisme komt voort vanuit de bron van de geestelijke vergetelheid, de Witi, waar de nieuwe bijbel over spreekt.

De waarde in het Betelgeuse paradijs, in Oan, is de Witi, de vergetelheid, met een zwaar fundament van niet-bestaan. De mens begint hier voort te druppelen. Alles is vluchtig en fragmentarisch. Deze waarde zal zich moeten hechten aan de hersenen.
Werktuigen 4:41

De mens staat niet op zichzelf maar is een reeks van gebeurtenissen die aan elkaar verbonden zijn. De Damascus ervaring van de schrik des Heeren is hierin zeer belangrijk. Hierin moeten we tot Witi komen, door variatisme, fragmentarisme en reductisme.

Variatisme : leven door variatie
Fragmentarisme : van alles maar een heel klein beetje
Reductisme : leven met de kleinste beetjes die steeds kleiner worden, het steeds kleiner worden van de hoeveelheden, waarin die andere verborgen wereld van Witi kan ontwaken, van de geestelijke vergetelheid, waarin men zich weer de bronnen van het leven, het diepere, kan herinneren.

De mens moest het onbewustzijn in tot de vergetelheid om de eeuwige kennis op te wekken.
Werktuigen 1:50

Als de mens heen is gekomen langs de valstrikken van het witte farizeïsme, dan komt men in Witi, en dan is daar een grote hemelse ladder.
Ruimte raakt daar uitgeput en vloeit over in iets anders, als een soort spiegeling.
Werktuigen 1:65-67

Wel moet de mens dus door de
vergetelheid heen om af te sterven aan

het ego. De mens mag niet in de leegte
blijven hangen, maar moet alsmaar
leger worden totdat het doel is bereikt :
de wedergebondenheid.
Hierin sterft het ego, in de grote
afscheiding.
Werktuigen 3:6-7

De amazones van Orion, Betelgeuse
en de rand van het heelal zullen tot de
aarde naderen als zendelingen van de
kennis van de heilige vergetelheid, van
Witi.
Zij brengen het Woord van geestelijke oorlogsvoering, in een grote oorlog. Zij sparen het ego van de onwetendheid, van de onverschilligheid, niet. Zij komen als de vergetelheid, als Witi, tegen de goden van deze tijd en van de aarde.
Werktuigen 3: 20-21

Een ieder die niet de leegte van de vergetelheid ingaat zal sterven, is levende al dood. Vandaar dat de brug
onmisbaar is.
Werktuigen 3:27

De mens moet zich uitstrekken tot de heilige vergetelheid waarin het altijd meerwillende ego uitgeblust wordt.
Hiervoor moet de mens strijden,
filosoferen, onderscheiden. Dat is het
geestelijke visnet.
Werktuigen 3:18

---

28. HET HERSTEL VAN DE VISSERISTISCHE LEER - DE KOMST VAN DE GEESTELIJKE INTERCOM

Het calvinisme was een nieuwe religie in de jaren 1500, maar geheel nieuw was het niet, want het kwam voort vanuit het christendom en de reformatie. Zo is dat ook met het visserisme, wat in de 1970-er jaren kwam opzetten. Het is een nieuwe religie, maar niet geheel nieuw, want het heeft zijn bronnen in het christendom, de reformatie en het calvinisme, en kwam uit bevindelijke Steenblokkiaanse hoek. Was Steenblok inderdaad te eenzijdig waarvan hij door de gereformeerde gemeente werd beschuldigd ? Hoe dan ook is er in het visserisme die eenzijdigheid niet te vinden, en toch is zij eenzijdig in haar soberheid, stelt zij zich geestelijk eenzijdig op tegen het kwaad, want er moet een zekere balans zijn tussen meerzijdigheid en eenzijdigheid, zoals onze catechismus ook stelt in inzetting 41. Dit is een compromisloze eenzijdigheid.

De wortels van de gereformeerde gemeente en dus ook van de steenblokkiaanse beweging, waren Ledeboeriaans, en dus charismatisch. Het visserisme is voortgekomen vanuit de zwaardere, oftewel bevindelijke, sobere hoek van de herlevende charismatische beweging. Het visserisme is het gezuiverde calvinisme, want Calvijn was nog niet klaar, en het calvinisme had nog voldoende onzuivere elementen. Het was nog rauw, de diamant was nog onbewerkt ruw. Het visserisme kent de oude bijbel, de nieuwe bijbel, en dat wat er tussen ligt, de tweede bijbel. Het visserisme werkt met de Nederduits gereformeerde dogmatiek van de latere Nederduits gereformeerde kerk. De Nederduits gereformeerde kerk ging mee met het visserisme, oftewel met het gezuiverde calvinisme.

De visseristische leer voegt de missing links toe, en verdiept het calvinisme.

De nieuwe bijbel staat vol met de visseristische elementen. De mens leert zo geestelijk te vissen, en leert het vleselijke vissen af. We gaan van voorwerpelijkheid tot verbandelijke onderwerpelijkheid, door de schrik des Heeren, oftewel de Damascus ervaring.

We leren de grootte kennen van de zonde en van het bedrog op de aarde. We blijven niet zitten bij de zonde, maar voeren er oorlog tegen, maken er jacht op. Dat bevel was al aan Kaïn gegeven, en Ezau was de uitvoerder, de grote jager. Hij maakte jacht op de zonde, liet het er niet bij zitten. Hij werd zwaar bedrogen en verraden door zijn broer Jakob. Zo kwam Ezau tot het tranendal, tot de bedelkom met het rode, waarin hij af moest sterven aan al zijn aardse en familiaire status. Dat is een andere kant van de Israelitische grondteksten die vaak onderbelicht blijft, maar in het visserisme ruimschoots wordt besproken, in de nieuwe bijbel, en in de Nederduits gereformeerde dogmatiek.

De wereld krijgt nieuwe fundamenten. Dingen worden verdiept. De ondergesneeuwde zuilen van religie en filosofie worden getoond. De wereld gaat door veranderingen heen. Blijf positief denken, blijf werken aan opbouw en herstel. De geestelijke intercom is gekomen. Het is de visseristische intercom voor alle geestelijke vissers die het aardse hebben achtergelaten. Zij zijn van het brede pad afgegaan en tot het smalle pad gekomen. De wereld wordt een wonder. Laat u niet afschrikken door de dystopie die het nu is, maar prik er doorheen. Ga het verdiepen en kom tot de fundamenten van het bestaan.

U wordt geroepen, nu, om de leerstellingen van het visserisme te onderzoeken. Dat is wat de nieuwe doleantie is. Dat gaat niet buiten het begrip van kerkgeschiedenis om. Het gaat er dwars doorheen en maakt alles anders. Jezus vernieuwt. Ook het begrip Jezus wordt vernieuwt. Het gaat niet om de voorwerpelijke Jezus, maar de onderwerpelijke Jezus. Dan komen we uit bij Ezau die hiervan een groot typologisch beeld was in de grondteksten. Ook komen we dan uit bij het bevel van Kaïn om de zonde te bestrijden, en daarvoor moet je eerst weten waar de zonde zich begeeft, hoe groot het is, wat de verhoudingen zijn, de proporties. Dat is het bevel van zondag 1. Dat is een Heidelbergs bevel.

Nu, geliefde broeder en zuster, we naderen tot die grote intercom des Heeren die herstelt wordt in deze dagen, tot de verborgen, en verloren leer van het visserisme. We zullen kijken waar het ons zal leiden. Kerken zijn of te zwaar, of te licht, of te meerzijdig of te eenzijdig, maar er zal balans moeten komen, door het variatisme, het fragmentarisme en reductisme, tot Witi, de geestelijke vergetelheid, de grote leegte van het paradijs waarin de herschepping is. Van diep zal het komen, en tot diep zal het gaan. Het roept het diepe, van diep tot diep. Blijf niet treuzelen. Het zal weer dag worden. Laat dat wat om u heen gebeurt u niet moedeloos maken. Wij bouwen voort, wij blijven verdiepen, wij blijven verbinden, en hierin zijn wij getrouw tot het verlorene. God is gekomen voor het verlorene. Dat is wat de goede Herder is. God verstoot niet, zal desnoods omwegen maken om het verlorene te bereiken. Het is de mens zelf die God verstoot, de levensbron verstoot, en zelfs dan verstoot God niet, want als de mens ontrouw is is God nog steeds getrouw. Als God schijnbaar verstoot dan is dat om de mens erop te wijzen dat de mens eerst dieper moet gaan, terug moet gaan, tot de olieverkopers, tot de broodverkopers, tot de waterverkopers. Het is een lange weg terug tot de levendmakende waterbronnen van het bestaan. Ja, dat is ook voor de rijke man, dat is ook voor de dwaze maagden. Maar zij moeten ook door die enge poort, door het oog van de naald. Ook zij moeten alles afleggen om Jezus te kunnen volgen. Och, wordt toch niet te zwaar bevonden, wordt toch niet te licht bevonden. Houdt u vast aan de hemelse leer, door uw eigen verderfelijke leer los te laten. Twijfel weer, wordt niet lichtzinnig en oververtrouwend. Wees niet naiëf.

Positief denken heeft vele valkuilen. Die worden in de nieuwe bijbel besproken, en in de Nederduits gereformeerde dogmatiek. Blijf koers houden. Wij mogen niet overpositief zijn, want dat is verblindend. Wij moeten positief zijn wat betreft de educatie, een leergierig karakter hebben. Wijsbegeerte en godsbegeerte.

Hoort de intercom, geliefde broeder of zuster, die zo duidelijk spreekt in deze dagen. De kerken zullen door het herstel heen moeten en wederom opgebouwd worden.

Het wonder geschiedt van binnen, nu het van buiten steeds duisterder en duisterder wordt. Leer de taal hiervan te begrijpen, leer het te ontraadselen. Het vergankelijke is een gelijkenis, stelde Goethe. In dat spoor verder.

Halleluja. Laodicea, kom tot de Heere en koopt de ogenzalf. Koopt het vissersgerei en leer te vissen. De Heere is uw gids.

---

29. CALVIJN’S BIJBELVERKLARING

David wordt Ahn genoemd veelal in de nieuwe bijbel. Dat is zijn Orionse naam, komende uit de Orionse mythologie die aan de oude bijbel vooraf ging. Ahn is een beeld van de overwinning over het vlees.

Noach kreeg het geestelijke jachtsbevel in Genesis 9:3-6. Dat was een strijd tegen het zondige vlees, niet tegen vlees en bloed op zich. Beunhazen hebben dit verletterlijkt.

Noach moest tot Ahn worden, tot overwinnaar over het vlees.

In de Aramese grondtekst van de oude bijbel staat er in vers 6 dat er absoluut van niemand bloed vergoten mag worden. Het verbond is ook met de dieren gesloten.

In de nieuwe doleantie moet Kuyper verdiept worden tot de kersteniaanse en steenblokkiaanse lijnen. Het moet de verschrikkelijke kloof tussen Kuyper en Kersten overbruggen.

In zijn artikel ‘Donkere Dagen’ (Saambinder, 11/6/1925) stelde Kersten dat men zich aan het verharden was tegen de oordelen des Heeren, dat de wereld steeds brutaler werd in het zondigen, en dat de kerk in slaap was gezonken. Hij noemde het een grote tragiek.

Zowel Calvijn als Ledeboer wezen erop dat de verkiezing zowel door Abraham moet als door Jakob. De verkiezing is tweeledig. Abraham ging door zijn geloof in, en Jakob door zijn strijd. Ledeboer wees erop dat als we niet als Jakob aan de Heere hangen, dan worden we weggespoeld. Geloof en strijd, en leer van des Heeren tijd. Het is niet zomaar genade of werken op zich. Men moet des Heeren worden geleid.

Calvijn stelde dat zodra de mens met de geheimenissen van God naar willekeur handelen, dan wordt het een goochelspel van nabootsing, omdat de bandeloosheid geen grenzen kent. (Verkl. Markus 7:32)

We hebben te maken met de tijdgeest van buitensporige en buitenproportionele genade die de geboden des Heeren wil uitschakelen, opdat de mens vrij spel heeft. Deze lijnen lopen dwars door de gereformeerde stadia heen. Het misbruiken van genade is het misbruiken van God die de genade heeft ingeperkt door strenge leerregels.

De gereformeerde oudvaderen waren veelal met deze leerregels omtrend de genade bewapend, maar door de moderniseringen is het steeds meer vervlakt en voorwerpelijk geworden.

Wat liggen er een heerlijke bronnen in het werk van Calvijn, ik kan het niet genoeg benadrukken, maar wel moeten we beseffen dat deze bronnen bewaakt worden door slangen, die zich ook in het werk van Calvijn bevinden, met name in de Institutie.

Calvijn waarschuwt tegen het overmoedige vertrouwen, het oververtrouwen, oftewel het vertrouwen dat niet getemperd is door ootmoed, het aanmatigende vertrouwen. (Verkl. Mattheus 15:28) We kunnen stellen dat het oververtrouwen de weg is geweest tot de overgenade, de

hypergenade, die veel heerst in de lichtere kerken. Calvijn noemt het een gebrek aan nederigheid, het valselijk toeeigenen. Er is in de leer van Calvijn zeker plaats voor genade, die zeker niet door het vlees verdiend kan worden, maar de ware genade is een ander soort loon. Dat loon heeft niet met de werken op zich te maken, maar met het ‘wanneer’. Hieraan zijn zowel genade als werken onderworpen, aan de tijden des Heeren. Het wel of niet werken, als het door de Heere is ingegeven, wordt door de Heere beloond, in de leer van Calvijn. Zij die door de Heere geleid worden worden daarvoor beloond, niet zomaar wanneer er te pas en te onpas goede werken worden gedaan. Des Heeren leiding strijdt dus tegen de willekeur der mensen.

Calvijn noemt de overberoeming van het volk dat zich van alles aanmatigd door genade pure ondankbaarheid. Ze zijn niet nederig, willen het grote en verachten het kleine. De overgenade die vandaag de dag in de kerk heerst is gevaarlijke opgeblazenheid. Het is bedrog. Calvijn heeft er zwaar tegen gewaarschuwd. De jonge Calvijn, van de Institutie, zat nog diep verstrikt in de uitwassen van genade, en de uitwassen van de uitverkiezing, maar in zijn verklaringen van de bijbel zet hij dit min of meer recht, ook al zijn de leerstellingen van de Institutie altijd bij hem gebleven. Dat zat te diep ingebakken. Hij laat ook de andere kant er van zien, en vandaar dat hij ook aan zijn hoorders de opdracht gaf om met de Institutie ook zijn bijbelverklaring te lezen. Daar laat hij de diepte zien van de Institutie. De Institutie vindt hij verder een goede beveiliging tegen mogelijke inmeng van het vleselijke. Hij geeft zijn geheimen niet zomaar prijs. Als je alleen teert op de Institutie, dan zet het je op het verkeerde been. Het is een raadsel wat verklaart wordt in de bijbelverklaringen. Daar haalt Calvijn alles uit de kast. Hij beoefent dialectische theologie, zoals de oude bijbel dat ook doet, en de nieuwe bijbel trouwens ook. Hij is tegenstrijdig voor een reden : niet door het vleselijke, maar wel door het geestelijke.

Calvijn laat zien dat toen de heidense vrouw door God werd afgewezen er door haar nederige geloof toch toegang was. God kan dus zeker ook verbeden worden. God kan omdraaien. Dat is ook een belangrijke les voor hen die beweren dat er geen weg is uit de hel, een valse leer die velen in psychiatrische klinieken heeft laten gaan. De gereformeerde oudvaderen lieten ook een geheel andere kant zien. Calvijn stelde zich ook voorzichtig op met al te krasse en definitieve uitspraken omtrend dit onderwerp. Hij wees er op dat het aan God was, en dat het een dichterlijk geheimenis was, en dat de mensen het niet moesten verknallen door overmatige nieuwsgierigheid, want dan zouden ze in gebeuzel terecht komen. Wel deed hij niets af aan de ernst van het onderwerp.

Door het geloof vond de heidense vrouw een kleine opening, en was God bereid haar alles te geven waar ze om vroeg. God kan dus zo ineens omslaan. God is niet overmatig hard en onbeweegbaar. Het is zeer zeker misbruik van God’s naam als men God voorstelt als een onverschillige en onbuigzame sadist. De oude bijbel laat zien dat God ook berouw kan hebben.

Calvijn stelt dat God altijd bereid is onze wensen te vervullen zolang het overeenkomt met geestelijke doeltreffendheid. We zagen dat de heidense vrouw niet zomaar geloof vertoonde, maar zelfvernedering, en dat God hieraan tegemoet kwam. Het geloof waar Jezus over sprak was dus in een veel groter verband dan zomaar historisch geloof of eenvoudig geloof.

Calvijn noemt geloof door nederigheid werkend, wat erop neerkomt dat men zich laat leiden door de Heere om de nodige werken te doen. Geloof zonder werken is immers dood. Het is niet zomaar

trouw, maar gevoeligheid voor de roeping des Heeren. Deze gevoeligheid onderscheid de werktijden en rusttijden des Heeren.

De heidense vrouw kwam tot iets van de genade, omdat ze de diepte zag in de woorden van Jezus, en niet zomaar er tegenin ging. Ze werkte dus met het Woord. Ze paste het op een creatieve wijze toe op haar eigen leven, wat vervolgens werd beloond door Jezus. Dat laat ook zien dat we creatief mogen en moeten omgaan met de oude bijbel, en dat we het niet te star en oppervlakkig, niet te rechtlijnig mogen maken.

Zo komen we in de diepere spelonken van het werk van Calvijn, tot de bronnen. Calvijn stelt dat we niet zomaar mogen aanrotzooien met de woorden des Heeren, dat we het niet naar willekeur mogen gebruiken, maar dat we ons moeten openstellen voor de leiding des Heeren, die alleen tot de nederigen komt. Wij mogen de oude bijbel niet overmoedig en eigenmachtig gebruiken. In de leer van Calvijn is gevoeligheid beter dan vertrouwen. De nederigheid ligt erin dat men dankbaar is met het kleine. Men heeft niet veel hemel nodig. Jezus noemde het groot geloof toen de heidense vrouw toonde dat ze geloof had voor het kleine, voor het minste.

We hebben niet veel nodig. Het leven is niet in het vele, maar in het minste. Het is een enge poort, en het gaat over een smal pad. Je grote dromen moet je ervoor laten varen. Het meeste wat je hebt en bent moet je ervoor inleveren.

Eerst zegt Jezus dus ‘nee’, en daarna ‘ja’. De woorden van Jezus zijn dus ook een beproeving. Het gaat erom hoe we met deze woorden omgaan. God is bereid om aan ons tegemoet te komen.

Calvijn noemt het een beproeving. De heidense vrouw wilde eerst alles nemen, en daarom werd zij door Jezus afgewezen. Zij benaderde Jezus eerst door het vleselijke. Toen deed Jezus een beroep op het geestelijke, en omdat ze zich vernederde gaf hij haar toch een kleine opening. Calvijn stelt dat de Joden daarentegen het om niet hadden ontvangen, maar degenen die er reikhalzend naar uitkeken van zich wegstootten. We zien dat ook in de kerken, dat ze veelal te hard en afwijzend zijn geworden naar de andersdenkenden. Calvijn noemt het als een waarschuwing. Wij moeten meer flexibel zijn zoals Jezus, ook al moest er aan bepaalde geestelijke eisen voldaan worden, want alleen door nederig geloof was er toegang tot het minste. (Verkl. Mattheus 15:26)

Calvijn stelde dat de heidense vrouw hardnekkig was in haar strijd, dat ze zich niet liet wegsturen door God, dat ze zich vasthield aan haar hoop. Ook Jakob wilde de Heere niet zomaar laten gaan op Pniël. ‘Ik laat U niet gaan, tenzij gij mij zegent.’ Dat soort strijdend geloof wordt door God tegemoet gekomen. Wij moeten vasthoudend zijn in ons geloof, en ons niet laten afschepen, zelfs niet door Jezus. Wij moeten worstelen met den Heere. De heidense vrouw liet zich door Jezus niet afschrikken toen hij haar afwees, en Jezus had grote bewondering voor haar, voor deze strijdende amazone. Calvijn noemt deze houding het ware geloof. (Verkl. Mattheus 15:25)

Calvijn noemt het een bepaalde tijd des Heeren, een bepaalde bedeling, waardoor de Jezus zo reageerde. We zien dan dat God soms toch uitzonderingen kan maken. Het gebeurt in het samenspel tussen God en mens. God kan zich door mensen laten inspireren, en kan door mensen van gedachten veranderd worden. Wel moet het in overeenstemming zijn met de hogere en verborgen plannen des Heeren. Calvijn laat God in verschillende lagen zien, en zo ook de mens. Het is een

heel ingewikkeld systeem van variabelen en constanten. Daarom is het ook niet calvinistisch om al te precies te zijn of al te rekkelijk, want dat is de natuur van Calvijn niet, alhoewel hij ook in sommige dingen vast was geraakt en niet vrij is geweest van heerszucht, die heel ver kon gaan. Calvijn was dus zeker niet onfeilbaar, maar had ook zijn vleselijke kanten. Het was een hoogbegaafde man maar ook met gevaarlijke extremistische trekjes, en daarom dient hij ook op een veilige afstand gehouden te worden, maar kennis van zijn werk is zeker van belang. Hij was te belangrijk en te centraal voor de reformatie om zomaar weg te kieperen. Dat hij een dark side had was bekend, en doet daar niets aan af. Ook zijn woorden kunnen diepte gegeven worden. Dat heeft hij soms ook zelf al gedaan. Hij stierf jong. Hij was nog niet klaar. Zijn werk moet voortgezet worden, en in de juiste banen worden geleid. Het visserisme is het gezuiverde calvinisme. Dat is wat de nieuwe doleantie is. We passen daarbij op voor al te losbollig neo-calvinisme, zoals voorkwam in de Kuyper-beweging. Vandaar dat het motto is : Van Kuyper tot Kersten, en van Kersten tot Steenblok, en zo komen we terug bij Calvijn, en kunnen we het werk van Calvijn verdiepen.

Calvijn had zelf ook nog te strijden met de voorwerpelijke Jezus. Hij gaf ook toe dat zoiets bestond. Hij noemde het de Jezus-voor-de-sier. Het was een ijdele Jezus.

Calvijn noemt het belang van de Jezus verhalen, maar hij noemt Jezus dubbelzinnig. Jezus kwam niet direct tegemoet aan de verzuchtingen en gebeden, maar zweeg, omdat hij een beroep wilde doen op de ijver van de heidense vrouw. Calvijn stelt dat we dit ook op onszelf moeten toepassen. God houdt zich soms stil, omdat hij onze ijver wil aanwakkeren, het geloof wil doen opwellen in ons. Kleine zaadjes dragen diepe vruchten. (Verkl. Mattheus 15:23)

In de leer van Calvijn is het ware geloof altijd voortkomend vanuit het Woord, en uit de ware grondbeginselen ontkiemd, en altijd geschakeld met enige kennis. Geen geloof zonder kennis. (Verkl. Mattheus 15:22)

Dit ware geloof werd opgetekend in het verhaal van de Kananese vrouw, stelt Calvijn. Calvijn stelt dat de barmhartigheid van God door het verhaal werd getoond. Jezus moest zich allereerst houden aan de grenzen die hem waren opgelegd. Hij kon niet doen wat hij menselijkerwijze wilde. Calvijn liet zien dat er een bepaalde spanning was tussen God's Wil en God's verborgen raadsbesluit. Soms streden die twee lagen tegen elkaar. Zo was dat ook in het leven van Jezus, en ook mensen bestonden uit verschillende lagen waarvoor verschillende leerregels golden. Het is een heel ingewikkeld schakelsysteem. Het is afhankelijk aan allerlei factoren en aan de tijden des Heeren.

Ik had een droom dat het oorlog was. Ik was ook soldaat en moest ook in de oorlog vechten. Het was tegen de hypergenade, de overgenade, een virus waar Calvijn deels ook aan leed of wat hem zijn hele leven probeerde aan te kleven. Het was een vreemd volk, met een zwaarlippige en loslippige tongval. Ze zeiden de meest verschrikkelijke dingen, als een gedeformeerde midden oostelijke secte. Ik was achter het ouderlijk huis gekomen, waar het veel bosrijker was, natuurrijker, en het viel me op dat het ouderlijk huis veel groter was. Ik was verwond en had een schuilplaats nodig. Ook de ingang was aan een andere kant. Ik zag daar het zusje, die weer heel klein was, en ze was verkleed als clowntje. Ook de vader was daar die direct heel gastvrij was. Het waren niet de daadwerkelijke en voorwerpelijke vormen van vader en zusje, maar het waren zekere calvinistische principes. Er stonden overal stoelen en tafeltjes, en het was er heel feestelijk. De vader zag er ook

feestelijk uit. Ik had hem daarvóór nog wat gestuurd, waar hij heel blij mee was. Hij was heel vriendelijk en nam mij naar binnen. Toen ik begon wakker te worden zag ik een groot beeld van een flamingo staan op de vensterbank aan de voorkant.

---

30. CALVIJN’S BIJBELVERKLARING - 2

De overgenade en hypergenade die kerkelijk Nederland in een meedogenloze wurggreep houdt moet verslagen worden. Het is een valse verzoeningsleer van goedkoop geloof en goedkope genade. Calvijn noemt als basis van dit systeem de geest van willekeur die de leiding des Heeren veracht, die dus samenwerkt met de geest van leidingsverachting, en ook de geest van opgeblazenheid, aanmatiging en valse toeeigening van genade. Daarom kreeg de heidense vrouw ook een groot ‘nee’ te horen van Jezus, maar toen ze zich nederig opstelde en alleen het minste wilde werd het ‘nee’ van Jezus tot een ‘ja’, van harte, en hij noemde het zelfs groot geloof. Er is dus maar een hele dunne lijn tussen afwijzing en aanneming. Calvijn viel juist degenen aan die te definitief waren in hun oordeel, en die dikke muren hadden gemaakt tegen andersdenkenden, ook al had Calvijn zijn geestelijke eisen en was hij veelal streng en soms zelfs extremistisch. Calvijn was een man van de touwtjes strak trekken, maar ze dan ook weer laten vieren. Hij was als eb en vloed. Calvijn was daarom ook niet voor een gat te vangen, en dat maakte hem uniek.

Calvijn beschrijft de geest van eerzucht als een gevaarlijke geest die de regels van mensen boven de geboden van God heeft geplaatst, en de mensen laat geloven dat in het stipt onderhouden van de mensenregels vrijheid tot zondigen ligt, want de maatstaf is immers verschoven van God’s geboden tot iets anders. Zo weekt de mens zich bedriegelijk los van het pad van God. Eerzucht doet af aan de ware ijver des Heeren, stelde Calvijn. Ze bedachten een systeem waarin ze straffeloos God’s geboden terzijde konden schuiven door de maatstaf van menselijke tradities. Zo smokkelden ze. Hij noemt ze de omzeilers van het hart. (Verkl. Mattheus 15:3,7)

Hij stelt dat men de maatstaf naar uitwendige praal heeft verschoven, naar lippendienst. De wil der mensen is in de plaats van de leer gekomen. (Verkl. Mattheus 15:9) Hij noemt het eigendunkelijke dienst. Hij noemt het omzwervers buiten God’s Woord. Hij noemt het ijdele dwalers die meer gevoel hebben voor menselijke geboden en daardoor slachtoffers maken, waartegen Calvijn predikt, want het gaat om de geboden des Heeren en niet om de slachtoffers. Hij strijd dus tegen het systeem van de meerkoppige mammon, van de corporaties die onheilige verbonden van mensen hebben gesmeed om daarmee elkaars buidels te spekken. Alles draait hen om eer, macht en geld, en daarvoor gaan ze over lijken. De huichelarij zit hem erin dat ze slechts uiterlijk God eren. Het zijn menselijke overleveringen buiten God’s Woord. Calvijn noemt het gifmengers. (Verkl. Mattheus 15:2)

Calvijn ontvouwt het hele systeem van de wereld. Hij wijst erop hoe mensen met gezag hun toevoegselen hebben aan het Woord des Heeren, en zij die het juk des Heeren niet willen dragen vallen hiervoor, voor dit gouden kalf, want het geeft hen zelfgenoegzaamheid. Calvijn noemt het strikken van ijdele nietzeggende inzettingen waarvoor ze zich uitsloven, en waarvan ze willen dat de mensen zich tot in de kleinste jota eraan houden. De wereld kan God’s gezag over hen niet verdragen, en zo werpen ze het juk des Heeren ver van zich weg, en dragen zij hun kruis niet.

Zij hebben een kruisloze Jezus. Oh, zij zullen het kruis wel noemen, maar zij zullen er voor zorgen dat het is ingetoomd door hun menselijke overleveringen. Altijd weer zullen ze het werk des kruizes op de achtergrond stellen, en het kruis maken tot niets betekenend, maar meer om het te laten doorwerken in hun aardse verlangens.

Ze hebben liever het juk der mensen waarin ze verstrikt zijn dan het juk des Heeren. (Verkl. Mattheus 15:1) Calvijn stelt dat velen zo’n slavernij zoeken. Ze verkiezen het gezag van de mensen boven het gezag van God, allemaal voor de eer van mensen, allemaal voor status. We kunnen daarbij opmerken hoe belangrijk het verhaal van Ezau is, wat in de grondteksten veel dieper gaat dan wat ze in het westen over Ezau prediken, want Ezau wordt in het westen overmatig gehaat, ook vanwege voorwerpelijke omgang met de oude bijbel, met hun oppervlakkige, eenzijdige vertalingen, wat in principe gewoon interpretaties zijn. Het heeft niet veel met het Woord des Heeren te maken. Ezau legde zijn aardse en familiaire status af, zijn menselijke rechten, voor de bedelkom, zoals ook Jezus dat deed. Hier gaat de nieuwe bijbel ook diep op in. Er is een hogere Ezau en een lagere Ezau. Men moet de oude Ezau afleggen en de nieuwe Ezau aandoen.

Eigenzinnig en als een tiran worden de mensen gedwongen door de geest van beuzelarijen, om zich daarmee bezig te houden, stelt Calvijn. Hij raast en tiert tegen deze geest en ontmaskert het gehele menselijke systeem wat ze om God’s Woord hebben heengebouwd. Zij eisen vlijtigheid in deze beuzelarijen. Met niets minder wordt genoegen genomen. Verachting van ook maar een jota van het menselijke systeem wordt niet geaccepteerd. De mens is er nogal bedrijvig mee. Het vlees is een bezige baas, totaal afgeleid waar het daadwerkelijk om gaat. Dat zijn verschijnselen van de tijdgeest, van de geest der wereld. Die moet de mens ontmaskeren en overwinnen. Och, komt toch tot het levende water wat voor de overwinnaars is, waar de nieuwe bijbel over spreekt, over het komen tot de levensbronnen, en laat het dode water achter u.

Voor Calvijn is het een teken dat de mens niet tevreden is met de geboden des Heeren. Ze klagen tegen Mozes in de woestijn, want ze willen meer, niet minder. Juist moesten ze minderen om tot de levensbronnen in de wildernis te komen, want ze zaten helemaal vast in het menselijke systeem. Men heeft dit systeem lopen verheffen en daarmee heeft men God beledigt, stelt Calvijn. Het is moeilijk hen tot bekering te brengen die door eerzucht en heerszucht worden geregeerd, want het zit er heel diep ingebakken, stelt Calvijn. Vooral degenen die gehecht zijn aan uiterlijke plechtigheden en die alles wat ongewoon is hardnekkig veroordelen. Calvijn noemt het de eigenzinnigste mensen, en die bevelen ook het meest. Ze wijzen niet de weg naar God, maar naar de mens die gezag heeft. Oh, hoe bedriegelijk dat is. We zien hier het meerkoppige beest van Mammon dat zich niet wil bekeren, ook al komen de plagen. Hij zal zich tot het einde en uiterste toe tegen God blijven verzetten. Het woont in de mensen en heeft zichzelf het bezit van de mensen aangematigd.

Tegenover dit beest staan wij, geliefde broeder of zuster. Zouden wij daarom niet strijden ? Of gaan we weer aan de drugs dat alles toch maar genade is en dat we het allemaal maar moeten geloven ? Dit beest is de grote anti-calvijn. Nu wil het niet zeggen dat we Calvijn op de voet moeten volgen. Integendeel. Het beest van de anti-calvijn leefde ook in hem, daar had zelfs Calvijn een diepe worsteling mee, en daar moest hij belasting aan betalen, zoals we zagen in de Institutie. Maar Calvijn was groter dan hemzelf. God werkte machtig door deze reformator heen. Het Woord van God werd gegeven dwars door het woord van mensen heen. Wij moeten de oude Calvijn afleggen en de nieuwe Calvijn aandoen. Er was net als in het leven van Ezau een hogere en een lagere. Wij moeten de vleselijke vormen afleggen en de geestelijke aandoen.

Nu, dat is een hele strijd. Het beest is koppig, en luistert niet. Overal haalt het zijn leermeesters vandaan, buiten het Woord des Heeren.

De Anti-Calvijn zit ook in het werk van Calvijn. Twee waren daar werkzaam : de vleselijke en de geestelijke. De gereformeerde en gedeformeerde. Vandaar dat gidsen door dit mijnenveld belangrijk zijn. Dat is wat de nieuwe doleantie is. Er is teveel van Calvijn zomaar weggegooid en genegeerd. Men groeit op onwetend over de wetenschap van Calvijn. Men krijgt een slap en verdraaid aftreksel van zijn leer. Het doet geen recht aan de leer van Calvijn. Verafgoding van Calvijn doet ook geen recht aan de leer van Calvijn. Deze verafgoding is voorwerpelijk vaak, en niet onderwerpelijk. Wij moeten gaan tot de diepte van Calvijn, en ook beseffen dat het een grote duistere wachter was. Wij hebben te worstelen met het werk van Calvijn. Wij moeten er dialectisch mee omgaan, niet rechtlijnig. Er zijn genoeg boobystraps en valkuilen in het werk van Calvijn. Vandaar dat de nieuwe doleantie belangrijk is. De geest van neo-calvinisme wil aan de diepte van Calvijn afdoen, en stukken overslaan. Dan komt men in de Kuyperiaanse genadeleer. Vandaar dat er een brug moet zijn van Kuyper naar Kersten, en zo naar Steenblok, want de nieuwe doleantie is kersteniaans-steenblokkiaans, zonder hier voorwerpelijk en absoluut mee om te gaan, want deze dienstknechten des Heeren hadden ook hun duistere kanten.

We moeten van dingbegrip komen tot functiebegrip, stelde Dooyeweerd, en zo moeten we ook besef gaan krijgen van de functie van deze dienstknechten des Heeren, deze twee grote reformers in Nederland, waar niemand omheen kan. 1953 is de enge poort. Zonder 1953 is er geen Nederland.

Daarom gaat de nieuwe doleantie ook niet buiten 1953 om, maar komt voort vanuit 1953. 1944 was nog niet genoeg. 1953 is de diepte van 1944. Daarom is de nieuwe doleantie ook de brug tussen Klaas Schilder en C. Steenblok. Dat staat niet los van het Afrikaanse volk, van de Afrikaanse wortels. De kerkelijke d-day van 1944 werd pas daadwerkelijk vervuld in 1963 en 1964 met de vrijmaking van Kenia. De britse nazi-kolonisten moesten toen wijken, en zo werd Kenia zelfstandig. Uiteindelijk was Kenia de eerdere Eva in de nieuwe bijbel, waarover de oude bijbel in de Hebreeuwse en Aramese grondteksten al over sprak. Het was de doorboring, oftewel de besnijdenis van het geheugen waardoor de eerste mens ontstond. De nederduits gereformeerde dogmatiek gaat diep op dit onderwerp in, en bespreekt de grondteksten, die een basis zijn geweest voor de nieuwe bijbel, het boek des levens.

Het leven ligt in de besnijdenis van de herinneringen, waarin we komen tot de geestelijke vergetelheid. Dat is de basis van de nieuwe doleantie. Hierin wordt Calvijn dieper besproken en op waarde geschat. Het is de exegese van het calvinisme.

In de tijd van Jezus waren de farizeeërs voornamer dan de schriftgeleerden, stelde Calvijn. De farizeeërs hadden namelijk het bewind in handen en zij kregen de meeste eer. Zij waren de makers van de verdichtsels en de menselijke overleveringen. We hebben dus te maken met een farizeeïstisch beest.

We moeten het heil niet aangrijpen met de handen of de ogen, stelt Calvijn, maar door het geloof. Hij werkt dus het gehele stelsel van het geloof door het geestelijke uit, want dit geloof staat dus niet zomaar op zichzelf. Geloofisme heeft in de leer van Calvijn geen grond. Het heeft zeer diepe betekenissen en dient aan allerlei voorwaarden te voldoen. (Verkl. Mattheus 14:36)

Calvijn laat de tegenstelling zien tussen het lichtvaardig willen vliegen, en het vliegen met de vleugels van het geloof. Nu, we hebben over de vleugels des geloofs al weleens eerder gesproken.

Kennis en gehoorzaamheid zijn de vleugels van geloof. De gehoorzaamheid hebben we besproken in het verleden als niet zomaar de werken op zich, maar het geleid worden door de Heere, waar Calvijn verder ook op wijst in zijn bespreking van de evangeliën. Het gaat dus in de leer van Calvijn ook niet zomaar om genade of werken op zich, maar om het wanneer, om het gevoelig zijn voor God's tijden, en daaraan onderworpen te zijn. Er is alleen beloning voor het wanneer. Als wij de werken des Heeren op onze tijden doen en onze manier, dan is dat geen gevoeligheid voor roeping, en is daar ook geen beloning voor, want ook het vlees doet eigenzinnig de werken des Heeren. Wij moeten het loon waardig zijn, en dat kan alleen als wij afgestemd zijn aan de Heere. Daarom staat de leiding des Heeren ook boven genade en werken, en boven zomaar geloof, in de leer van Calvijn. We zien de strijd tussen de katholieken, de werken, en de protestanten, de genade. Maar het calvinisme draait in diepte om de leiding des Heeren, en leidt de mens diep in deze wildernissen, want Calvijn heeft hier veel en uitvoerig over geschreven, is hier niet kortaf over geweest. Dat neemt niet weg dat hij zeer gevaarlijke uitspraken heeft gedaan, als van een geestelijke tiran. In bepaalde opzichten was hij een piraat met een buit van inboorlingen. Immers, het gaat om het Woord des Heeren, niet om de persoon zelf. Dit moet gezegd worden. Wij moeten onszelf niet voor de gek houden en het beter voorstellen dan het was. Calvijn maakte dingen zowel beter als slechter, en zo was dat ook met Kuyper. Vandaar dat een nieuwe doleantie wel nodig is, want men kwam vast te zitten in de wildernis, en men bouwde ergens een stad en een naam, terwijl men verder moest trekken, dieper de wildernissen in, tot de levensbronnen, niet tot de bedrieglijke bronnen der mensen, want dat is dood water. Het heeft velen vergiftigd.

Men schept water uit de bronnen van het vlees, nog steeds. Men werkt daarvoor als Danaïden. Men draagt water naar de zee, en schept water in bodemloze putten. Er zal dus een nieuwe klaagtocht moeten komen. De uittocht uit Danaïdia.

Men is ergens onderweg versteend, tot zombie geworden. Men heeft overmoedig gegrepen naar voorwerpen in plaats van onderwerpen, en nu zit men vast, muurvast. Er zal een ontwaking komen, geliefde broeder of zuster. Men zal uit deze zware voorgeslachtelijke stromen dienen te komen, om dieper terug te gaan tot de calvinistische beginselen van de reformatie, en tot het al veel eerdere wilde calvinisme wat verborgen ligt in de grondteksten. Dat was ook het mandaat van Wezel : terug naar de grondteksten en grondtalen. Wij moeten de taal van de donkere bruid leren, zoals Donner al stelde. Dat is de tale Kanaäns. Anders zal er geen weg zijn tot het Jezus geheimenis. Het is niet voorwerpelijk, maar voorwaardelijk.

Calvijn noemt de geest van het overslaan waartegen de gemeente moet strijden, daar waar belangrijke grondbeginselen worden losgelaten. Het volk is te gronde gegaan door gebrek aan kennis. Juist in matigheid en soberheid komt men tot deze grondbeginselen, maar waar men de meerkoppige geest van mammon volgt daar wordt het ondergesneeuwd, en daar wordt de mens er van weggeleid. De geest van afleiding kunnen we in dit opzicht noemen, die dus tegen de leiding des Heeren ingaat.

De geest van afleiding heeft eigen prioriteiten, menselijke prioriteiten, en de prioriteiten des Heeren zijn omgedraaid. Uiteindelijk komt dit neer op ijdele verwennerij die de mens boven het Woord des Heeren en de Leiding des Heeren heeft geplaatst.

De oude bijbel is veel gebruikt voor het schoonpraten van de grootste misdaden. De grootste misdadigers en tirannen hebben beweerd de oude bijbel als hun leidsraad te hebben. Met hun hand hebben ze erop gezworden. In verkeerde handen is de oude bijbel levensgevaarlijk. Daarom moest Calvijn wel komen, en daarom moest de nieuwe bijbel wel komen. Daarom moet er een nieuwe doleantie zijn. De reformatie was nog niet af. We moeten uit het Danaïdia van zinloze ijdelheid. Doelloos dwalen zij rond als zombies buiten het Woord, buiten de Leiding des Heeren. Zij zijn onder de geest van afleiding. Zij zijn afgeleid en onder de indruk van aards goud, van aardse glitteringen, waar ze hun zielen mee hebben gevuld, waar ze van in een roes zijn gekomen. Het is een dodendans. Telkens als we opstaan moeten we beseffen dat gevaarlijke dodelijke chemische gifcocktails in onze hersenen deze dans doen. De mens leeft in een waan, tegengesteld aan haar doel.

Ga niet op zoek naar wereldse troost. Job wilde van geen troost weten. Zoek niet naar snelle wereldse bevrijding, maar zoek het kruis, zoek het geestelijke visnet. Het is een gevaarlijke wereld waarin u in gevangenschap wordt gehouden, maar het Woord des Heeren heeft uw hart bereikt. U bent in het geestelijke vissersnet dat de Heere tot u heeft uitgeworpen. De hemelse visser is altijd op zoek naar de verloren vissen. Halleluja.

Oh, mijn geliefde broeder of zuster, alleen de Heere kan het water tot vaste grond maken, waar Calvijn op wees. De Heere komt ons in onze zwakheid, als wij in het woeste water liggen, ons tegemoet, strekt de hand naar ons uit, opdat het water ons niet verslindt, stelt Calvijn. (Verkl. Mattheus 14:28)

Ook als we gestrafd worden moeten we tot God de toevlucht nemen, stelt Calvijn. Och, laten we het aardse water toch achter ons laten. Er is geen hoop in het aardse gewoel. Laten we ons uitstrekken tot de leiding des Heeren. Dit is ook de reden, stelt Calvijn, dat God veelal onze redding uitstelt, opdat wij deze dingen leren.

---

31. CALVIJN’S BIJBELVERKLARING - 3

Zowel J. Wisse in de christelijk gereformeerde kerk als J. Wimber in de charismatische kerk wezen op het belang van het leren bidden. Het gaat niet zomaar om het bidden op zich, maar we moeten tot de gebedsschool gaan, en dat begint met het luisteren, opdat we niet vanuit het vlees bidden. God moet door ons heen bidden. Dat is wat het profetische is, wat J. Wimber ook onder de aandacht wilde brengen in de charismatische beweging. Gedurende zijn leven kwam hij er meer en meer achter hoe bedrieglijk de lichtere charismatische hoek was, de zogeheten prosperity hoek, en ook de Toronto blessing hoek, en zocht hij de wat zwaardere hoek op, als een antistof daartegen. Zo ontwaakten er ook verschillende gereformeerden uit de wat lichtere en gemakkelijkere Kuyperiaanse kerk en gingen over tot de wat zwaardere hoek van de gereformeerde stroming. J. Wisse ging overigens bij het ontstaan van de Kuyper beweging niet mee, en is daarom een voorbeeld van standvastigheid, alhoewel we van een afstand veel van Kuyper kunnen leren. Er is een hogere Kuyper en een lagere Kuyper, een hogere doleantie en een lagere doleantie.

Laten we niet snellen tot de olijfberg voor het overpositieve, want dat is oppervlakkigheid en gemakkelijkheid. Laten we juist dieper Getsemané ingaan, en dieper tot Pniël gaan, en tot het eiland van Kenia (Duizen 6). Hier ligt het Woord des Heeren verborgen, en hier worden wij opgericht tot de strijd, waar wij moeten toetsen, als een voortijds Pniël.

Nu, dit is ook zo in het calvinisme. We moeten tot het hogere calvinisme gaan, en het lagere calvinisme achter ons laten. We moeten de strijd leren. Niet zomaar geestelijke oorlog voeren, maar tot de oorlogsschool des Heeren gaan. Veel wordt er uit het vlees gestreden omdat dingen worden overgeslagen, ook in de kerk. We moeten teruggaan tot de geestelijke kazerne. Velen zijn onopgeleid als blinde vuistvechters en volgen de drangen van het vlees wat zich wil laten gelden.

Calvijn noemt hiertoe het belang van de afzondering en de eenzaamheid, zoals Jezus ook alleen de berg opging. Zo kunnen we ons geheel wijden aan het gebed en de strijd, aan het luisteren dus. Wij moeten dus onszelf verwijderen uit het wereldse gewoel en gedruis, opdat het ruimer wordt in onze hersenen en ons hart, opdat woorden niet gemakszuchtig elkaar gaan overlappen en de nuance en context verdringen. We zien dat namelijk overal om ons heen in de zonde-zombificatie, dat termen hun betekenis verliezen en tot objecten worden. We moeten van voorwerpelijkheid komen tot voorwaardelijkheid. We moeten de chaos ontwarren, want nu loopt alles door elkaar heen. Velen zien door de bomen het bos niet meer.

Calvijn wijst op het belang van in het verborgene bidden, om zo waakzaam te zijn en God als enige getuige te hebben. (Verkl. Mattheus 14:23) Zo kunnen we ons hart in de schoot des Heeren uitstorten, stelt Calvijn, en ons boven onszelf verheffen.

Opdat wij dit leren houdt God zich veelal voor ons verborgen, stelt Calvijn. Dit is opdat wij de Heere zullen zoeken en beseffen dat we afhankelijk zijn van de Heere. Als we het hebben over de Heere, dan hebben we het over het hoogste goed en de hoogste kennis. De mens moet daarom tot de profetische school gaan. Zowel Ledeboer in de bevindelijk-gereformeerde beweging als J. Wimber in de charismatische kerk waren hieraan gewijd. Deze bewegingen liepen parallel aan elkaar.

Wat een gevaren liggen er op dat pad. Altijd weer ligt veroppervlakkiging op de loer, en daarom is het school-idee ook zo belangrijk, maar ook de vijand werkt met school. Dat moeten we goed beseffen, dat de duivel de school maar wat graag in zijn handen wil hebben, en alles wil besturen om de mens van de Heere en het hoogste goed af te leiden. De charismatische kerk, die opleefde in de 1950-er jaren, was in vele opzichten op een gevaarlijke toer. Het welvaarts-evangelie was op haar aan het inbeuken, en nam velen mee, in buitensporige prosperity, vol van ongeduld en wereldse hang naar luxe, naar macht en aanzien. Het kon sommigen niet duur genoeg zijn. De charismatische kerk stond op het randje van de afgrond, vanwege menselijke, vleselijke leiding. Velen probeerden haar terug te roepen, velen scheidden zich van haar af, en werkten aan een zwaardere charismatische hoek. Het was dus ook van belang dat er een profetische beweging kwam in de 1980-er en 1990-er jaren, opdat zij door de Heere geleid zouden worden, en niet door aardse economie. Er kwam een grote oorlog in de charismatische beweging, die uitliep op een grote scheuring, een nieuwe afscheiding, die vele families uit elkaar scheurde. Dit moest wel gebeuren. Ook J. Wimber ging uiteindelijk met die scheuring mee, en zocht het hogerop, hamerende op het school idee.

Met vrij evangelisch waren ze er nog niet, en ook niet zomaar vol evangelisch. Er moest een eeuwig evangelische gemeente komen die terug zou leiden tot de bron, en die de bevindelijke hoek binnen de gereformeerde kerk zou verbinden met de bevindelijke hoek van de charismatische en profetische beweging. Men moest opgenomen worden uit de putten van materialistische voorwerpelijkheid. Men moest elkaar vinden in het schlinkiaanse en steenblokkiaanse. Basilea Schlink wees terug op de missing link van de paas beweging, de verdieping van het lijdensgezinde, om het contact met God te herstellen. Ze wees erop dat de kerk de tucht had verwaarloost, dat de kerk tuchteloos en verwend was geworden. Steenblok wees erop dat de doodstaat van de mensheid door de zonde onder ogen gekomen moest worden, boven alles, want de mens was in diep zelfbedrog gekomen. De diepte van de put van de zondeval moest bestudeerd worden. Schlink was van de zwaardere hoek van de charismatische-evangelische beweging, en Steenblok was van de zwaardere hoek van de bevindelijk-gereformeerde beweging. Beiden waren zij belangrijke vuurtorens van de Heere gegeven in kerkelijk Europa. Zij hoorden bij elkaar. Eerst moet je weten hoe groot de zonde is om er tegen te kunnen strijden en het te verslaan (Steenblok), en dat gebeurt allereerst door het lijden te aanvaarden, door met Jezus aan het kruis te hangen, en dit niet zomaar te omzeilen. (Schlink). De eeuwig evangelie kerk in de zwaardere bevindelijk-charismatische hoek was in dat opzicht Schlinkiaans, wat parallel liep aan het Steenblokkiaanse. Deze bewegingen vonden elkaar in het kruizen van deze lijnen. Ze kwamen erachter dat ze eigenlijk hetzelfde geloofden en navolgden, zei het met andere termen en bewoordingen soms, in een andere taal. Zij horen bij elkaar. Zij zijn broeders en zusters uit verschillende kerkelijke landen, met verschillende achtergronden. Beiden hebben zij deel aan de nieuwe doleantie. Die mag ook plaatsvinden in de charismatische en profetische beweging. Keer terug tot Getsemané, keer terug tot Pniël, en het voortijdse Pniël van de eerdere schepping, het eiland van Kenia, waar de nieuwe bijbel, het in Openbaring beloofde boek des levens, over gaat. Kom af van uw hoge Laodiceaanse en Danaïdische tronen !

Het evangelie is niet goedkoop. Het evangelie is niet los van het kruis. God is geen gemakkelijke hoer. Je komt er niet in voor twee kwartjes. Wie heeft u bedrogen ? De mens moet een diepere Golgotha ervaring kennen, en een diepere Damascus ervaring, en die doet men op op Pniël. De

uitverkiezing is tweeledig, waar Calvijn en Ledeboer op wezen. Niet slechts door Abraham, maar ook door Jakob zijn wij kinderen des Heeren.

Calvijn wees erop dat de mens weer dankbaar moet worden met het kleine gegeven, want dat gaat zich vermenigvuldigen. Alleen vadsigheid wil dat niet zien, en wil telkens meer. Ze zijn ontevreden met dat wat God geeft. (Verkl. Mattheus 14:20)

Calvijn noemt het oog de bewaker van het hart, en daarom moet het oog op de hemel gericht zijn, want het hart is veelal geneigd tot het aardse. (Verkl. Mattheus 14:19)

---

32. TERUG NAAR PNIËL - EVANGELISATIE IN DE KERKEN

Zo spreekt de Heere : 'Ga dieper toetsen. Leer te toetsen. Uw religie is door en door verrot ! Uw kerken stinken ! En velen willen het niet horen, want zij leven in Laodicea. Ik roep u wederom op tot bekering !'

De Heere wederstaat de hoogmoedigen. Deze wereld is vol van hoogmoed. Er valt helemaal niks te vieren. God klaagde er al over in het boek Amos, het vijfde hoofdstuk. God haatte de feesten van de mensen. God wilde gerechtigheid zien. Allen zijn ze snel om hun afgoden te vereren en snel om bloed te vergieten, zonder schaamte. Ook al hebben ze de mond vol met God, het is een goddeloze wereld, volledig afgedwaald. De afstand tussen God en mens is langer dan de mens gewoonlijks denkt. Karl Barth waarschuwde er al voor, en ook F. Mallan, tegen de zelfoverschatting.

Jeremia werd ook apart gezet, ver weg van de menselijke feesten. En de mensen klagen erover : 'Doe toch lekker mee.' De natuur van God is geen meeloper of meeprater, maar een tegenstander. Wij moeten de zonde wederstaan. God wederstaat de zonde, de hoogmoed. Dat is wat de natuur van God bovenal is. God is een vijand van de mens, en beschouwt de mens als vijand. Wie een vriend is van de wereld is een vijand van God. Laat de mens zich niet voor de gek houden, ook de kerkelijke mens niet. Het zijn veelal wereldse kerken. De woorden van Paulus aan Timotheüs zijn in vervulling gegaan. God klaagt de mens aan. God's natuur is bovenal die van een aanklager. God klaagt de zonde aan, en klaagt over de zonde. De Heere verwoest de zonde, en het aangewezen pad is maar smal, en de poort eng. Zowel in de oude als nieuwe bijbel heeft de Heere vele namen. In het boek Openbaring werden de nieuwe namen ook aangekondigd. Ongeletterde letterslaven raken al snel in paniek als ze andere namen horen dan wat hen geleerd is. Ze kennen de oude bijbel niet, de grondteksten niet, zijn vreemd van voortgaande openbaring, maar kennen alleen de kerkelijke leer hen overgedragen.

Ledeboer en Bakker waren profeten voor de bevindelijk-gereformeerden, zoals John Wimber dat was voor de evangelisch-charismatischen. Het liep aan elkaar parallel. De eeuwig evangelie gemeente stond open voor voortgaande openbaring, want er moest opgegaan worden tot het boek des levens, tot het eeuwig evangelie, tot de hemelse boeken die ontzegeld moesten worden. Er zouden nieuwe namen komen, zoals de oude bijbel voorspelde in Openbaring en Daniël. Maar de ongeletterde letterslaven, veelal leken, zijn onder de geest van versimpeling. Zij hebben alles tot object gemaakt, en hebben die objecten ook beveiligd met hun alarmen. Daar verdienen ze aan.

De oude bijbel stelde dat het volk aangesproken zou worden door een vreemd volk met een vreemde tongval met het Woord des Heeren, en nog zouden ze niet luisteren. (Jesaja 28, 1 Korintiers 14) De mens wil graag alles onder controle houden en alles bepalen, maar de Heere moet de mens besturen. Oh, de leiding des Heeren is zo belangrijk, en deze leidt tot vreemde gebieden, waar de mens niks van afweet en geen vleselijke houvast meer heeft.

Wij mogen het vreemde niet zomaar aannemen, maar ook niet zomaar verwerpen, maar alles toetsen. Daarom moest Jakob naar Pniël om met de Heere te worstelen. De vreze des Heeren neemt niets zomaar aan en wijst niets zomaar af, maar onderzoekt het en toetst het. Kuyper stelde dat we het Pniël moeten doorleven, dat we moeten roepen en smeken tot de Heere, en we moeten met de Heere worstelen, en we moeten Pniël bewenen, en de Heere zal onze ziel in de wolken opnemen.

We moeten in Pniël het pad des Heeren ontdekken, stelt Kuyper. We moeten hier deel hebben aan het lijden des Heeren, het doorleven. (De Heraut, 14/6, 1891)

We moeten dieper de wildernissen van Pniël ingaan, tot het voortijdse Pniël. Dat staat niet los van de worsteling van Afrika, dat staat niet los van de strijd tegen het kolonisme. Het lijden des Heeren is het lijden van Afrika. Daarom spreekt de nieuwe bijbel ook over Kenia als de eerste mens, de eerdere Eva, zoals er in de grondteksten van de oude bijbel ook over een eerdere Eva werd gesproken, want er waren meerdere scheppingen in het begin van het boek Genesis. Het is een bevel des Heeren dat daarover gesproken wordt, anders kunnen we niet verder. We hebben het Woord des Heeren nodig, de ontzegeling van het Woord des Heeren, want dat is wat het Woord des Heeren is. Dat moeten we doorleven. We moeten de namen van God in de oude bijbel doorleven, zoals ook van de nieuwe bijbel, want in de tijden van de oude bijbel waren de mensen aan veel dingen nog niet toe. Het gaat niet om de namen op zich, maar om de betekenis, de principes. Het moet gepredikt worden als het eeuwig evangelie om die onoverbruggelijke put tussen God en mens te overbruggen.

Geliefden, we moeten klaar komen met het Afrika geheimenis. Daar heb ik dromen over gehad. Als wij Afrika niet voelen en begrijpen dan begrijpen we de Heere ook niet. God’s heilsplan gaat niet buiten Afrika om.

Ik ken de tegenwerkingen van de zonde, van het vlees. Dat zie je overal om je heen, ook de weerstand tegen het opgeven van het vlees eten. ‘Ja,’ zegt men dan. ‘Petrus had een visioen van ‘Slacht en eet’. De dieren waren niet meer onrein.’

Beste mensen, als u met de oude bijbel komt aanzetten, lees het dan graag wel in de context. De oude bijbel wordt vaak gebruikt om misdaden mee te rechtvaardigen, ook het vlees eten. De oude bijbel in verkeerde handen is levensgevaarlijk. Ik wil er op wijzen dat Tel Aviv de vegetarische hoofdstad van de wereld is, juist omdat de Israelieten de taal van de oude bijbel kennen. Zij weten wat het betekent, zij nemen het niet letterlijk. Zij weten dat het gelijkenissen en geheimenissen zijn.

Nu, het verhaal van Petrus en de dieren ligt er dik bovenop. Zelfs Petrus wist dat het een diepere betekenis had, en was daarover aan het nadenken, wat het zou kunnen zijn. Hij nam het niet als een dwaas letterlijk. Hij was ervan in verwarring en twijfel. Verderop lezen wij het antwoord. Hij kwam in contact met een ander volk, en de betekenis van het visioen was dat hij dat andere, vreemde volk niet als onrein mocht beschouwen. Zo is dat ook met het boek des levens met vreemde volken en vreemde namen die de moderne mens niet kent. Paulus wees erop dat door het vreemde volk de Heere zou spreken, door een vreemde tongval. Ook Petrus werd daar dus op gewezen door zijn visioen. Maar de westerse mens nam het letterlijk, en ging de dieren kris kras om hen heen slachten, allemaal voor de markt. Het ging dwars tegen het jachtsbevel van Noach in, die de jacht moest openen op de zonde, niet op vlees en bloed. Ook Paulus herinnerde de mens hieraan. God wil geen slachtoffers zien, maar we moeten de runderen van onze lippen offeren. Natuurlijk is dat beeldspraak. De mens mag niet voorwerpelijk met de oude bijbel omgaan, maar moet er voorwaardelijk en onderwerpelijk mee omgaan. Dat is wat het bevindelijk-gereformeerde is. Dat is ook wat de zwaardere hoek binnen de evangelisch-charismatische beweging is, want de lichtere hoek is ten onder gegaan aan materialisme, en verschillende vertakkingen van de lichtere hoek zijn in het welvaarts-evangelie verstrikt geraakt. Het gaat om dure kleren, dure etentjes, dure auto’s, enz.

Zij dienen de god van de buik. Ze zijn wars van diepgaande educatie, van diepgaande exegese. Ze willen het simpel houden, oppervlakkig, opdat het overeenstemt met hun materialistische lusten. Voor hen is het bevel wat Kaïn kreeg : strijdt tegen de zonde, heers over de zonde, want de zonde staat als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat. In Ezau en Ahn (David) werd dit bevel vervuld, en in Jezus die het vlees aan het kruis nagelde. Zo was er een weg tot het vreemde volk, terug tot Afrika. Afrika is des Heeren. In Genesis lezen we over het paradijs als Afrikaans gebied. Zo is dat ook in de nieuwe bijbel.

Nu, het scheppingsverhaal van de oude bijbel en het scheppingsverhaal van Kenia stemmen met elkaar overeen. Zou de Heere niet spreken tot de natuurvolkeren ? Hebben zij de rijke westerlingen daarvoor nodig ? De rijken wanen zich het uitverkoren volk, en kijken neer op de sobere, primitieve volkeren. Het is pure dwaasheid. Het Woord des Heeren is ook bij de Afrikanen te vinden.

Ra moest door de onderwereld tot West gaan, tot de hallen van Maat, de geboden des Heeren, wat in het hebreeuws de tora is, en in het aramees de namos (name), oftewel de zingeving. Zijn tocht tot het westen is terug tot de moeder bron, oftewel tot westelijk Afrika, waar de geboden des Heeren Iwa worden genoemd, als de wortels van Maat. Het Egyptische heeft namelijk diepere Afrikaanse wortels, waar de nieuwe bijbel ook op wijst. Iwa betekent karakter in het Yoruba. Het is nauwverbonden aan Ewa, wat ook een andere uitspraak is van de naam Eva. In het Hebreeuws is zij Havah of Hawah, Ewa, de moeder der levenden. Zij was dus verbonden aan de geboden des Heeren, en diende de man te leiden, als een hulp. Het is ook een bijbelboek in de nieuwe bijbel. Iwa of Ewa is zoals God zich manifesteerde, als richtsnoer. Op het smalle pad is Zij de leidsraad. Laten we beseffen dat in de leer van Calvijn God allereerst als Moeder kwam, en de mensheid wilde Haar niet. De mens wilde niet onderworpen zijn aan God’s geboden, maar wilde eigen geboden maken. Ook het zoonschap wat toen werd gezonden aanvaardden ze niet. Ze kruisigden hem, maar maakten het toen tot een voorwerp, opdat ze hun eigen regeringen konden opstellen.

In Duizen 28 is Nakas de voorwaardelijkheid, de wachter van de geestelijke oorlogsvoering. Nakas is de geboden van de tucht, opdat de mens niet in overmoed en overmaat terecht zou komen. In Kenia is God genaamd Ngai, ook weer terugwijzende op Niger in West-Afrika, en op de Nakas. Niger werd in 1960 onafhankelijk van de Franse kolonisten.

Ook torah is in principe gewoon een afgeleide van het Nigers-Songhais woord ‘tooru’, de wateren van het paradijs, de rivieren van de hemel. Zij zijn ook de kinderen van de rivier.

Zo spreekt de Heere : ‘Door de afzettingen van geestelijke alcohol in de lichtere hedonistische kerken ontstond er een stof genaamd ‘broom’, als een soort geestelijke cement van het vlees, wat zich voornamelijk in mannen is gaan ophopen ter bevestiging en instandhouding van de patriarchie. Als iemand zich dan daarvan bekeert is het een proces van lange tijden waarin het broom dan weer afgebouwd dient te worden.’

Het is hetzelfde als wanneer iemand stopt met alcoholische dranken te drinken, zijn lichaam dan al zwaar verziekt en vergiftigd kan zijn. Wat een mens zaait zal een mens oogsten. Laten we daarom deze waarschuwing van de Heere in acht nemen.

We zien het verschrikkelijke gevolg van de zondeval in de Hollywood branden. Hollywood heeft zoveel van Afrika gestolen en onder bewaking gehouden, maar nu stroomt het terug naar Afrika. Er zijn nu poorten geopend in de geestelijke wereld. De mens kan nu terug naar Afrika. We zagen de val van verschillende dictators snel achter elkaar als in een biljartspel, waarover we al eerder gesproken hebben, zoals de val van het geestelijke dictatoriale bewind in Syrië en Suriname. Ook heeft dit effect in Noord Amerika. Het is de bevrijding van Afrika.

In 1960 werd Mali onafhankelijk. De geest van Frankrijk werd verslagen, van Saturnus. Het is van belang te kijken hoe de Afrikaanse wortels van Egypte en Israel lopen, hoe diep ze gaan, waar ze naartoe leiden, opdat we de context gaan zien en de nuance. Deze bronnen lopen terug tot de voortijdse verhoudingen. Ook in Mali, in de Bamana mythologie, is N'g'l, Ngala (vgl. Nagai, Niger) het opperwezen. Nyama (Name) is de geestelijke levensbron. Namos in het Aramees is de geboden, de zingeving, of geestelijke zintuigen, wat daar uit voort is gekomen. Egyptisch is de moeder taal van het Aramees, en het Zuidelijkere en Westelijkere Afrikaans is de moedertaal van het Egyptisch.

Ik had een droom dat ik in Mali was. Moeder Mali bracht een geestelijke zondvloed die over de gehele wereld ging. De zee brak door. Daarna had ik een droom dat ik ergens in een huis in Mali was, en boven de kachel was een schilderij van een man die met een spookachtige stem (een beetje Eric Woolfson-achtige stem van de Alan Parson band) sprak : 'Come fornicate with us.' Oftewel : 'Kom met ons hoereren.' Het is de geest van Mali die tegen Moeder Mali ingaat. Zeg 'nee' tegen deze geest. Deze geest genaamd Zigma is overal om de uitverkorenen te verleiden. Geef niet toe. Ook niet als deze geest je onder druk zet. Het is een familiaire geest, die door de families heenwerkt.

Wat wil deze geest ? Dat je lekker meedoet met het vlees eten van de onschuldigen, in plaats van tegen het zondige vlees te strijden en de vleselijke werken af te doen.

Zo spreekt de Heere : 'Ga dieper toetsen. Leer te toetsen. Uw religie is door en door verrot ! Uw kerken stinken ! En velen willen het niet horen, want zij leven in Laodicea. Ik roep u wederom op tot bekering !'

Deze geesten moet de mens ontmaskeren en overwinnen :

het broom, oftewel alcoholisch sediment, van de geest van Jupiter, de geest van Saturnus, en de geest van Neptunes. Het is het cement waarvan het zondige vlees is opgebouwd. Breek het af ! Stop met goedpraten ! Kom tot bezinning ! Dat is een oproep en bevel des Heeren. Sluimer niet meer, maar wees nuchter en waakzaam. De toorn des Heeren komt tegen de zonde en de hoogmoed, en de toorn des Heeren zet de profeten apart. Negeer God's roepstem dan niet. Negeer het kloppen des Heeren op uw hart niet. De Heere zal niet onschuldig houden hen die zich tijdens de plagen nog niet bekeren. De Heere Heere is een strijder tegen de zonde en hoogmoed van deze tijd, tegen de afdwalingen en afleidingen, de boze verleidingen. De dagen zijn boos, geliefden. Komt tot ontwaking. Voeg uzelf aan de kant van de Heere. Ga die onoverbruggelijke put over die tussen God en mens ligt. De Heere zal u tegemoet komen als u van de Heere wil leren. Kom daarvoor tot de voorwaardelijkheid en onderwerpelijkheid des Heeren, tot de verbandelijkheid, en leg alle oppervlakkige voorwerpelijkheid af.

Treuzel niet langer, oh volk, maar voeg u bij de nieuwe doleantie. Er is een nieuwe uittocht, die dieper de wildernis in zal gaan, terug tot Pniël.

---

33. VAN CALVIJN TOT KUYPER

Calvijn stelde dat Jezus de uitgehongerde zielen uit hun woonplaatsen had geleid tot de wildernis. Ze waren zonder onderricht, als schapen zonder herder, en Jezus was met ontferming bewogen. Markus stelde dat Jezus lang tot ze sprak, en ze waren zo leergierig dat ze niet terugwilden. Toen vond het wonder van vermenigvuldiging plaats. Het gebeurt diep in de wildernis, daar waar we blijven volharden in het luisteren, op het hongerpad. Het is het verschijnsel wat plaatsvindt als de mens tot uiterste wanhoop is gedreven, en nog niet wil terugkeren tot zijn oude leven. Het loon des Heeren komt de mens tegemoet. Het gebeurt bij mensen die het onderricht belangrijker vinden dan al het andere, alles wat ze verder nodig denken te hebben. Mattheus stelde dat Jezus sprak over het koninkrijk God's waar Calvijn op wees. We moeten eerst en boven alles het koninkrijk des Heeren zoeken en de rest zal ons wel of niet gegeven worden.

Abraham Kuyper stelt in zijn boek 'The practice of godliness' dat de mens drie vijanden heeft : de natuur, de mens en de gevallen engelen. Deze krachten vallen de mens voortdurend aan. De mens leeft niet in God's wereld, maar in de gevallen wereld, en die wereld is de vijand van de mens, stelt Kuyper in zijn boek. (p. 13) Het zou doornen en distels voortbrengen voor de mens. Telkens weer maakt de natuur veel slachtoffers, door zee geweld, door kou en wind, enz. De natuur heeft de mens met plagen omsingeld, stelt Kuyper. De ziektes komen uit de moerassen en de dichte oerwouden. Er zijn onzichtbare virussen in het bloed en de beenderen van de mens. Het is allemaal vanwege de zondeval dat het zo verschrikkelijk is. Steeds weer eist de aarde de lichamen des mensen op, waar ze als stof zullen wederkeren. De natuur verslaat de mens telkens weer.

Kuyper stelt dat de macht van de duivel erg onderschat wordt. We moeten dan denken aan de misleidingen van de volkeren. Ook stelt Kuyper dat de duivel pas aan het eind verslagen zou worden, en dat er eerst een grote verdrukking zal zijn, iets wat velen ook overslaan, want velen denken dat de duivel al verslagen is door Jezus. Jezus onderwees juist het gebed voor verlossing te bidden : 'Verlos ons van de boze.' Hij noemt ook hoe Luther moest strijden tegen het kwaad. (p. 22)

Kuyper stelt dat de gebeden heden ten dage zijn vergiftigd door de duivel. Er is nog geen verlossing. Kuyper stelt dat we de duivel, het kwaad, moeten wederstaan. We mogen niet indutten. God roept ons op tot geestelijk werk, stelt Kuyper. Zowel man als vrouw kunnen niet ontsnappen van het lijden. Het is onvermijdelijk, stelt Kuyper. Het bouwen van allerlei waanparadijsen waar geen lijden meer is is slechts zelfmisleiding, stelt Kuyper, want God heeft de mens geroepen tot het lijden. Ook de mens geroepen om te vechten, stelt Kuyper. De mens is dus door God in deze arena geplaatst. De mens moet vechten met al wat in hem is tegen dat wat hem wil vernietigen. Het is een gevecht met de natuur. Zo brengt de mens zijn voedsel voort. We kunnen ook stellen dat dat het wonder van de vermenigvulding is. Dat is het vermenigvuldingsbevel, om door te gaan op het hongerende strijdpad van het geestelijke onderricht. De aarde houdt het levensvoedsel binnen, dus de mens moet wel strijden. Er is een weg. Maar de mens moet lijden, strijden en werken, en niet opgeven in het gevecht met de aarde, en dan is er het wonder van de vermenigvuldiging.

De brede makkelijke weg zou dan zijn de schepselen zelf aan te vallen om voedsel te hebben, maar wij moeten een gevecht met de aarde aangaan, met de natuur, met de gevallen staat van de mens. Het is geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen het zondige vlees. Die verleiding lag er ook voor

de Israelieten. Die wilden niet hongeren en vechten in de wildernis met de natuur, maar die wilden terug naar de vleespotten.

De natuur wederstaat nieuw leven, en daarom is de vrouw bij het baren in pijn, maar ze moet blijven vechten voor het nieuwe leven, stelt Kuyper. (p. 29)

Kuyper stelt dat door het lijden, de lijdensweg, God in ons leven komt. Het ontwijken van het lijdenspad is zonde, stelt Kuyper. Het ligt diep in de mens. Kuyper stelt dat het niet alles er aan doen om levens te redden gelijk is aan schuld van moord, en dat degene die zijn eigen gezondheid verwaarloosd en zichzelf niet beschermt met wat God hem heeft gegeven schuldig is aan zelfmoord. (p. 35)

---

34. SALOME OF JOHANNES DE DOPER ?

Nu wij dit weten, dat Calvijn stelde dat God eerst kwam als Moeder, en dat de mensheid haar niet heeft gewild, zouden wij dan niet opgaan tot de Moeder om door haar opgevoed te worden ?

Ik had een droom dat ik weer in Mali was. Ik zag iets wat parallel liep aan het DNA, namelijk de stofwisseling van de cellen, wat Primary Code heette, PC, en daaraan parallel liep de sedimentatie van bloed en bot, de SBB. Ik keek toen in de lucht en er waren allemaal ruimte-stellages, en er waren schepen gekomen die de lucht als water gebruikten. De geestelijke zondvloed was namelijk gekomen.

De oude mens wordt eerst geheel afgebroken door de chronische verbrokenheid, zoals bij Jakob gebeurde op Pniël. Dat is een lang proces, en dan wordt de nieuwe mens opgebouwd, door het wonder van de vermenigvuldiging. Sommigen grijpen veel te snel naar de vermenigvuldiging, want zij willen het kruis overslaan. Sommigen hebben een eigengemaakte vermenigvuldiging, vanwege protserij, eerzucht en machtslust, geldlust ook. Zo bieden ze hun giftige medicijnen aan op de markt.

In de katholieke kerk ging het al snel mis. Er ontstonden twee stromingen. Er was een lichtzinnige hoek die van het geestelijke een markt maakte, de aflaat, en het welvaartsevangelie, de verering van het materialisme, van mammon, en er was een zwaardere hoek van de armoedskloosters, wat uiteindelijk uitliep op de reformatie, maar ook in de reformatie ontstonden die twee stromingen, en later ook in de charismatische beweging. Er was een zwaardere, bevindelijke hoek van charismatische kloosterordes, en er was een lichtere hoek van het welvaartsevangelie en van geestelijk hedonisme.

De katholieke beweging is het DNA van de kerk, maar er is veel meer. De reformatie kwam, de bevindelijk gereformeerde kerk, als de stofwisseling van de cellen, de Primary Code, en toen kwam de charismatische beweging, de sedimentatie van bloed en bot, maar het is allemaal onderdeel van de stofwisseling der cellen. Het calvinisme liet de oerkerk zien, het oerlichaam.

We zien het schouwspel van de dansende Salome en de onthoofde Johannes de Doper. De lichteren kiezen voor de dansende Salome, en de zwaarderen kiezen voor de onthoofde Johannes de Doper. Zij zijn immers bevindelijk, sober en ingetogen. De dansende Salome is de wereld. Zij nemen teveel naar binnen, wat ze later allemaal weer moeten uitspugen. Het is allemaal hebzucht. Het protsen en het vleien, en het gaat maar door. Ze hadden Johannes de Doper in de boeien geslagen, opdat ze ongestoord verder konden gaan met hun losbandigheid, stelde Johannes Calvijn. (Verkl. Mattheus 14) Calvijn noemt het een dans van ondankbaarheid.

Het is natuurlijk zo dat zij niet openstaan voor het eeuwig evangelie. Daar denken ze niet over na, en dat willen ze niet. Ze leven met de geest van versimpeling, en daarom is het andere tot hen een bedreiging, en willen ze af van Johannes de Doper die door hen heen prikt. Ze willen feestvieren, geen bezinning. Ze zijn lichtzinnig in hun dronkenschap, en Johannes de Doper is een doorn in hun oog. Daar trekken ze zelfs hun kerkelijke registers voor open. De geschiedenis herhaalt zich. Kijk wat ze met Johannes Hus hebben gedaan om dezelfde reden. Hij was een middeleeuwse Johannes de Doper, de voorloper van de reformatie, de wegbereider.

Ook in de reformatie zien we zowel de dansende bloeddorstige Salome en de onthoofde Johannes de Doper. Er ontstaan twee stromingen : gedeformeerd en gereformeerd. Velen worden in de reformatie te lichtzinnig bevonden. De reformatie is niet zonder gevaren voor de ziel. Daarom moet de nieuwe doleantie wel komen.

Er is een ster van Salome waar de hedonisten door leven. Dit zijn de dagen van Noach. Men eet, drinkt en leeft voor plezier. Handelingen 10 : Petrus krijgt een visioen waarin hij te horen krijgt : ‘Slacht en eet.’ Hier stoppen de hedonisten met lezen. Alles wat ze eten is rein. Petrus daarentegen was voorzichtig en was in onzekerheid over de betekenis. Later kreeg hij de betekenis, verderop in het hoofdstuk, dat hij niemand onrein mocht achten vanwege hun afkomst. In die zin kreeg ook Noach het bevel om het Woord te brengen na de zondvloed. Het laat verschillende bedelingen zien, verschillende seizoenen. Soms moeten we in stilte zijn en ons afzonderen, en soms moeten we het Woord brengen. God’s leiding is hierin het belangrijkste, opdat we niet door het vlees werken, want het vlees kan heel religieus zijn.

Ik had een droom over een familie die eerst in mijn geboortedorp woonde, toen ik heel jong was, maar ze gingen al snel naar een andere plaats, naar de plaats waar de grootouders woonden, en ook verschillende tantes en ooms. Ik miste die familie toen, maar we gingen ze weleens opzoeken, en ze waren bevriend met een tante in die plaats, dus soms zag ik die familie daar nog. Hun zoon ging naar het Calvijn Lyceum, en ze werden zo nu en dan nog genoemd in allerlei kerkelijk verband, want zijn vader ging dan ook nog theologie studeren. In ieder geval inspireerde die familie mij altijd, maar het verdween meer en meer naar de achtergrond. Toen had ik een droom dat ze naast die tante woonden. Neem ik dat dan letterlijk ? Nee. Het is in de geestelijke wereld, iets dat terugkomt.

Petrus kreeg nieuwe gelegenheden om het Woord te brengen. Er waren deuren geopend. Zo kon er afgerekend worden met zonde en vooroordeel. Zo kon de ster van Salome in de mens wegvagen, en kon de mens zicht krijgen op de onthoofde Johannes de Doper, de wegbereider, zoals Johannes Hus de wegbereider was van Calvijn.

Telkens weer komt de ster van Salome om de profeten te vervolgen, maar zo kunnen zij groeien en worden zij tot de Heere gedreven. Zo wordt hun leerzucht aangewakkerd om zo los te komen van elke vorm van eerzucht.

---

35. DE PREDIKING VAN HET BOEK DES LEVENS - EEN DROOM

Ik had een droom dat ik in de geestelijke wereld was met een overleden popster die nu in de wolk van getuigen is, waarover we kunnen lezen in Hebreeën 12 en Mattheus 17 en in de nieuwe bijbel in Ewa 35, Odenlech 47:7 en Behemma 18.

Ik had een droom over Michael Jackson, hij was een Jehova Getuige. We brachten het Woord van het boek des levens, de nieuwe bijbel, wat de beloofde witte steen is voor de overwinnaars, het witte manna (Openbaring 2), ook over de behandeling van dieren.

Hij zat nog steeds vast in het systeem, omdat hij de plicht had om allerlei bijeenkomsten te bezoeken, en in principe moest er in de regio waar hij werkte, wanneer er een boek werd gepubliceerd, advertenties in staan, dus toen het boek des levens daar in die regio werd gedrukt, moesten ze die advertenties erin zetten, anders was het niet toegestaan, net als de oude bijbel op aarde waar ze een copyright op hebben gezet. In dit geval zag ik een van die nieuwe bijbels, en er stonden advertenties in voor oldtimers, ook al was ik blij om te zien dat ze het boek des levens al hadden, dus ja Michael en ik predikten het, maar hij werd opgeroepen om een bijeenkomst te bezoeken, en ik ging met hem mee om er kennis van te nemen. Er was een soort van Oprah Winfrey figuur daar met veel invloed, en de zaal zat vol en ze kregen er allemaal een bord, ook Michael.

Ik stond bij Michael, maar ging niet zitten. Aan de voorkant, waar de Oprah figuur was, was een kop van een os met de nek die eraan vastzat, en het pulseerde, en iedereen keek ernaar, en al hun borden waren vol met vlees, maar het was aangepast, ze hadden er eieren doorheen gedaan of zoiets.

Ik denk dat Michael de indruk kon hebben dat er hier iets mis was. Ze probeerden het er allemaal goed uit te laten zien, als een specialiteit, een keukenproduct, maar ik zei: 'Michael, dat is vlees' (van mishandelde dieren), want hij zat nog steeds achter zijn bord.

Het was een tijdje stil. Toen pakte hij na een tijdje het bord en gooide het op de grond. Toen ging hij naar het bord van de Oprah figuur en pakte haar bord en kieperde het ook ondersteboven, toen moesten we rennen. We waren in een soort stad, en er waren allerlei ijzeren frames, en we moesten soms springen. Toen kwamen we wat mensen tegen die Michael herkenden en ze begonnen met ons mee te rennen, ze waren allemaal blij dat ze hem zagen.

Toen later toen we ergens veilig waren had ik het over de vertaling van het boek des levens voor andere talen, toen zei hij dat dat niet makkelijk zou zijn omdat al deze steden, en ook hijzelf, nog steeds onderworpen waren aan strenge regels, en dat het echt het werk van smokkelaars is, hetzelfde als hoe ze op aarde oude bijbels in China moesten smokkelen, dus in feite leefden ze nog steeds onder een dictatuur, en hij maakte er muziek over, over het werk van smokkelaars, dus er is nog steeds een geestelijke oorlog en er is geen gemakkelijke weg doorheen.

We moeten vechten voor het boek des levens en overwinnen, we moeten vechten voor het verborgen manna, aangezien de aardse en slechte systemen alleen de materialistische vormen, de compromissen etc. toestaan en het moet allemaal volgens hun regels. Er was een soort systeem dat alles splitste en daarna verdraaide, wat de werken van het vlees zijn.

36. BESPREKING VAN II KAMBA - DE DIEPE SLAAP VAN ADAM

Het geopenbaarde boek des levens is wonderbaarlijk. De nieuwe bijbel is prachtig. Bijvoorbeeld het bijbelboek II Kamba. Wat betekent de naam Kamba ? Het is een hemelse naam. Dat het ook de naam is van een stam in Kenia heeft er in de hogere hemelse context weinig mee te maken, maar het wijst toch in zekere zin op Afrika en Kenia, het begin van de aarde. (zie Duizen 6) Het boek II Kamba gaat over het openen van de geestelijke zintuigen. Het gaat er niet om om soms een droom of een visioen te hebben, want dan zouden de blinden nog steeds de blinden kunnen leiden. Natuurlijk kan een droom of visioen een grote richtlijn zijn voor ons leven, maar er moet veel meer gebeuren. Wij moeten in het geestelijke leven, en geleid worden door het geestelijke, ieder moment van ons leven. Daar hoort ook de slaap bij. Wij mogen geen overmaat krijgen aan geestelijke indrukken. Juist als onze geestelijke zintuigen opengaan dan zal er dus ook een diepere geestelijke slaap intreden.

We lezen in het boek II Kamba iets heel belangrijks, iets wat de huidige wereldsituatie zal verklaren. Profetie, het geleid worden door de Heere, is belangrijk, maar het staat niet op zichzelf. De mens moet leren toetsen, en daarvan is Ishmael een archetype. (II Kamba 9 en 10) Ishmael leefde in vijandschap tegen ieder mens, vertrouwde niemand zomaar, gaf zich niet zomaar over, wat een diepere betekenis heeft. We lezen dat dat hem uiteindelijk door de woestijn brengt naar het beloofde land, als een beeld van de reformatie. (10:1)

We kunnen zo begrijpen waarom de islam zo op de westerlijke wereld drukt. De westerlijke wereld heeft namelijk een missing link. Ze hebben de leiding des Heeren en het toetsen veracht, voornamelijk het toetsen. Die wetenschap is bij de westerlingen onderontwikkeld. De nieuwe bijbel, het boek des levens, de witte steen voor de overwinnaars, het verborgen manna, waar Openbaring 2 over spreekt, het geschrift genaamd de RV-Bijbel, de Rodenberg Versie, bespreekt deze belangrijke theologische wetenschap.

Wil je het goedmaken tussen jou en God ? Leer dan te toetsen. Worstel met God op het Pniël zoals Jakob, en worstel met de goden der mensen. Dat is om te zuiveren en te verdiepen, zodat je er geen bedrieglijke afgod op nahoudt. Oh, zo belangrijk is dit, geliefden.

Nu, bestudeert het Woord en predikt het Woord, voor uw eigen welzijn, en voor het welzijn van anderen. Uw eigen welzijn ligt in het welzijn van de anderen verborgen, wat u de ander schenkt. Egoïsme zou dus uw eigen welzijn in de weg staan.

Denk hier niet te makkelijk over. II Kamba is hierin een leidsraad en raadgever, in de nieuwe bijbel. We lezen in hoofdstuk 8 vers 1 :

‘Zij is de moeilijk benaderbare, omdat ze staat voor de voorschriften en condities van de geestelijke oorlogsvoering.’

God is niet makkelijk, niet onvoorwaardelijk, niet voorwerpelijk als een object wat je kunt oppakken en rondbazen. Neen. God is voorwaardelijk, en dat is maar goed ook, anders zou er van alles mis kunnen gaan. Kent u de gebruiksaanwijzing van het leven ? We luisteren allemaal goed naar de aanwijzingen van de brandweer om beschermt te zijn tegen het vuur, maar God is ook een

soort brandweer. Luisteren we wel naar God, of maakt het allemaal dan ineens niets meer uit omdat het over theologie gaat en over het geestelijke ? Het aardse is maar een versimpeling van het geestelijke. Nemen we God’s waarschuwingen in acht ? Wat is God ? Ook dat wordt in de nieuwe bijbel uitgelegd, want de mensen hebben hele verkeerde voorstellingen van God en dat aan hun kinderen doorgegeven, niet door enige kennis verhinderd. En hoe komt dat ? Ze toetsen niet, ze onderzoeken niet. Ze nemen het klakkeloos van elkaar over om er maar bij te horen. Het zijn kuddedieren, en ze worden opgedreven door de roofdieren. Ze worden gefokt en zijn op weg naar de slager. Blaast dan op de bazuin. Zou je niet op de bazuin blazen ? Zo niet, dan zouden wij hun bloed aan onze handen hebben.

Het kan zo niet langer, hoe deze wereld is. Maar begin bij jezelf. Heb ook niet alles in kannen en kruiken. Wees niet te gedetailleerd en te dogmatisch, maar geef ruimte aan het hogere. Wordt opgenomen. Ga het hogerop zoeken. Het lagere zoekt om te verslinden. Het lagere heeft alles al in orde, alles voor de simpelheid en de lekkere smaak. Het gaat hen allemaal om de smaakpupillen. Very tasty, heerlijk, smullen maar. Daar gaat het ze om, en het geestelijke leven verwaarlozen ze. Misschien ken je de verhalen uit het boek Daniël wel, en uit het boek Openbaring, van godslasterlijke beesten die tot de hoogten gaan om de heiligen te bespotten, alles wat heilig is te vertrappen. In deze dagen leven we, waarvoor Paulus Timotheus al waarschuwde. De kinderen zouden ongehoorzaam aan hun ouders zijn, liefdeloos, en zelfzuchtig, met meer oog voor genot dan voor God. De instelling van de ouders zouden ze verachten, en allerlei excuses hebben. Ja, heden ten dage worden ouders gekruisigd door hun kinderen. Tuchteloos willen ze opgroeien, voor galg en rad. Ze willen niet gecorrigeerd worden. Dat vinden ze negatief. Ze willen in de leugen leven, hun eigen zin doen. Maar daar is het leven niet voor. Niets staat op zichzelf. Het ware leven is je leven te geven voor het hogere doel. Dat is ook de weg tot het eeuwige leven.

Het boek II Kamba roept de mens weer terug naar school, niet zomaar de menselijke school, maar de natuurschool, de school des Heeren. Daar moet de mens de hemelse economie leren en het hemels loon. (II Kamba 9) Zonder betaling komt men nergens. Dat is iets wat we op aarde al leren, maar dat is een geestelijk principe, geen aards principe op zich. Het boek II Kamba wijst erop dat er geen gat mag vallen in onze scholing, want dan is alles verloren. Vijanden zullen door de gaten binnenkomen.

Het boek II Kamba wijst erop dat vaagheid van belang is, dat het vleselijke niet alles te definief maakt en voortijdig afrond van ‘Klaar is Kees’ terwijl het nog helemaal niet klaar is. (9:26). Het wordt omschreven als het belang van het gaan door mist. Zo worden de geestelijke zintuigen getrained. Het vlees heeft zijn eigen scholen gemaakt, die alles al in kommen en kruiken hebben, en die scholen moeten afgebroken worden. Daarom is leegte belangrijk.

Nu, we hebben gezien dat door het openen van de geestelijke zintuigen ook de diepere slaap kan intreden. We hebben het dan over de diepere slaap van Adam waardoor hij Eva ontmoette, wat zowel in de grondteksten van de oude bijbel staat als uitvoerig wordt beschreven in de nieuwe bijbel. Dat was allereerst een gevecht. Deze slaap wordt genoemd de Tardemah. (II Duizen 19) Het wordt ook wel de oerslaap genoemd. Hiervoor moet de valse slaap, de slaap van het vlees, de valse vrucht, Septus, verslagen worden. Dan zullen er scheppingswonderen plaatsvinden. De wereld is in de staat zoals het is door het nemen van de valse vrucht. De mens is onder zware hypnose gekomen.

Maar er zal ontwaking zijn voor de overwinnaars. Zet door, kom tot de gebruiksaanwijzing van het leven, en breng anderen er van op de hoogte.

Wat moeten we doen in Getsemané ? De wereld is een groot Getsemané. Het is het tijdperk van leugen en misbruik. Daar ontkomt niemand aan. Ook is het een groot Golgotha, maar men maakt snelwegen tot de olijfberg. Men verdiept het niet. Men verletterlijkt het snel snel, en men onderdrukt anderen daarmee. Wat moeten we dan doen ? Teruggaan tot Pniël, teruggaan tot de Tardemah, waar Adam worstelt met Eva. Ze geven zich niet zomaar aan elkaar over, maar ze toetsen, ze onderzoeken, zuiveren en verdiepen. Dat is de Ismaelitische boodschap die men heeft weggeworpen, en daarom drukt de islam met ernst op de wereld : Keer terug tot het verlorene, tot het weggeworpene, het vergetene, want er is meer weggeworpen dan nodig was.

Versier elkander met het Woord des Heeren, zoals de wereldschepen de heiligen brachten tot de bloemenzeeën, waar ze elkaar versierden met verhalen. (IV Werktuigen 7:228)

---

37. HET GEHEIMENIS VAN ADAM EN EVA

In de Tardemah, de diepe slaap van Adam, worstelen we met onszelf, met God, en met Eva, met het leven. Allereerst is er die worsteling voordat de schepping plaatsvindt, de schepping van onszelf en de schepping van de vrouw. We moeten oppassen voor het overromantische. We moeten zien hoe diep de zondeval is gegaan, hoe groot de zonde is, wat dit voor een beest is, om het doeltreffend te kunnen overwinnen. Dat betekent ten diepste zelfoverwinning, overwinning van onwetendheid. Het is een beeld van de exegese, de schriftuitleg, de interpretatie. We zien het woeste tardema om ons heen. De mens is nog niet geboren. We zien de duistere raadselen van de oerchaos. De aarde is in barensweeën. De Waarheid moet geboren worden. Nu regeert de leugen nog. Het zijn zware barensweeën. We zien de woeste natuur die van alles zin probeert te maken, op zoek naar het verlorene en vergetene, op zoek naar de herinnering, naar deja vu.

Om dieper tot de oerherinneringen te komen, om daartoe te ontwaken, moet men wel eerst dieper vergeten, dieper gaan slapen, in de tardema, de diepe slaap (Hebreeuws), zoals Adam. Ook Abraham werd in deze slaap gebracht. Het is de slaap van de profeten, van hen die God zoeken, die alles hebben achtergelaten. Ook wordt zo het vlees tot slaap gebracht, zodat het de heiligen niet meer kan teisteren. Saul werd door de tardema overmant, zodat David zijn speer en waterkruik kon nemen. Het is de slaap des Heeren om de heiligen te beschermen tegen de vijand.

Toen Abraham werd overmant door de tardema viel een schrik en grote duisternis op hen, en hij kreeg te horen dat zijn zaad vreemd zou zijn in een vreemd land, om daar onderdrukt te worden, en daar te dienen. De tardema is er ook om het Woord des Heeren door te geven. In de Tardema kreeg Abraham ook te horen over de uittocht. (Genesis 15) De Tardema ontmaskert ook de zonde, laat zien hoe diep de zonde is gegaan, en de grootte van de zonde. Zo weet de jager op welk beest hij moet jagen en waar het beest is. Ook wordt het oordeel in de Tardema bekend gemaakt, het oordeel over de zonde, en hoe groot het oordeel is, en hoe diep het gaat.

Laten we komen tot de slaap des Heeren, opdat het vlees in slaap zal vallen, en onze geestelijke zintuigen zich zullen openen. Dan zullen we zien dat de schepping een openbaring is. Adam moest niet zomaar op zoek gaan naar een vrouw, maar hij moest de slaap des Heeren in, de diepe slaap, de oerslaap, waarin hij zijn rib moest offeren, als beeld van dat hij zichzelf moest offeren, zijn oude leven. Hieruit werd Eva geschapen, maar dat was in diepte een openbaring. De openbaring komt alleen maar in een worsteling, door het toetsen. Adam moest dus ook zorgvuldig naar Eva luisteren. Hij moest het op diepte leren schatten, en niets zomaar klakkeloos aannemen.

De ribben zijn de beschermers en de tralies van het hart, en door het afleggen van zijn rib kon de Heere zijn hart innemen om hem het geheimenis van de vrouw te laten zien. De nieuwe bijbel gaat diep op dit geheimenis in. De rib is in de nieuwe bijbel ook het beeld van de verbrokenheid. Alleen doordat de rib uit het leven van Adam gebroken werd kon de Heere tot hem komen. Hierin was Eva geopenbaard waarmee hij moest worstelen, om het te kunnen begrijpen en doorgronden.

De rib, het heeft meerdere betekenissen, zowel in de oude als in de nieuwe bijbel. Hier kwam de vrouw uit voort. II Duizen 13 noemt het de Vreze des Heeren, wat voor de overwinnaars is, zij die zich hebben toegewijd aan de moederlijke God, zoals Calvijn stelde dat God allereerst als moeder tot de mens kwam. De mens wilde God niet als moeder, en daarom is er een overblijfsel van hen die

dat wel willen. Voor hen is de rib, net zoals de overwinnaars uiteindelijk tot de witte steen zullen komen. Uiteindelijk is de rib dus de witte steen in Openbaring 2, oftewel het verborgen manna, het boek des levens, de nieuwe bijbel. Dat is wat het beeld van de vrouw betekent. Dit is het geheim van de schepping en de openbaring van de vrouw.

Adam moest wel worstelen met dit begrip. Er zijn zoveel aardse vrouwen wiens wegen naar de dood leiden. Salomo waarschuwt er ook voor in de Spreuken, en in het boek Prediker. Ook de nieuwe bijbel. Uiteindelijk, spreekt de nieuwe bijbel, zal als de man tot de rib komt het tot een boog worden om het vlees te verslaan, het kwaad te doorgronden. Deze boog heeft de man nodig om de zonde af te leggen, zijn oude leven. Dat is ook wat de worsteling is. Het is bovenal een worsteling met jezelf, met je oude natuur. Ook in het paradijs moest die worsteling plaatsvinden, want er waren nog vele gevaren. Denk aan de slang die de boom der kennis bewaakte. In de nieuwe bijbel wordt er ook gesproken van een zwijn. Al met al is de Tardema hiervoor, de diepe slaap, als het Pniël van het paradijs. Adam moest tot haar gaan en met haar worstelen, opdat zijn ideeën gezuiverd zouden worden en zouden rijpen.

Nu, geliefden, dit is een wonderbaar geheimenis. Adam moest alles achterlaten om de Tardema binnen te gaan. Hij mocht zich aan niets meer vasthouden, en zo kon hij de paradijselijke slaap in, om dieper te gaan. Zo zou het vlees, zonde en onwetendheid, gedood worden, opdat hij zou opstaan tot een nieuw leven en de werken des Heeren doen, uitgebeeld door de natuurvrouw.

Hij kreeg een boog, een wapen, en dat viel eerst hemzelf aan. Eerst werd hijzelf door de boog gezuiverd. Onreinen mogen niet bij de boog komen. Eerst werd hijzelf door zijn strijdmes besneden. Het oordeel des Heeren begint bij jezelf. De oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig, en boven alles te begeren.

Laat je vooroordelen varen als je tot deze boog komt. Laat alles achter om tot deze boog te gaan en het boogschieten te leren. Dit was ook het teken wat aan Noach werd gegeven na de zondvloed. Vaak wordt er gesproken van een regenboog, maar in de grondtekst is het ook een boog van een boogschutter. Dit is het verbond tussen God en mens, waarin de mens de opdracht heeft gekregen om de zonde en leugen af te leggen, en de gerechtigheid en de kennis aan te doen. Daartoe is het pad door de wildernis. De mens moet hiervoor de vleespotten van de zelfzucht afleggen. Het is moeilijk. Het is niet makkelijk. Velen klaagden tot Mozes. ‘Waarom heb je ons uitgeleid ? Hier is niet genoeg te eten, niet genoeg te drinken.’ Maar zij moesten hun bronnen in de Heere vinden, het leven aan de aarde ontworstelen. Alles zou gaan door de geestelijke oorlog en de geestelijke jacht. Niets kwam vanzelf.

Worstelen wij nog met de Heere en met onszelf, of maken wij ons eigen beelden ? Och, bedrieg uzelf toch niet. Er is alleen leven in de Tardema. Zo begon uiteindelijk de schepping, en dat is iets wat de in wezen ongeboren mens nog moet leren. Wat er om ons heen is gebouwd is nog niet per definitie de waarheid, maar veelal de vijanden die ons hebben omringd en die wij nog moeten verslaan, moeten ontmaskeren en doorgronden, opdat gif tot medicijn wordt. Dat is de uitdaging. Och, wijst toch niet af degene die u heden ten dage roept.

38. EEN STUKJE NEDERLANDSE GESCHIEDENIS

In 1816 werd onze geliefde moederkerk onderworpen aan het wereldse en moderne gezag van koning Willem I. Andersdenkenden werden vervolgd. Natuurlijk ging onze geliefde moederkerk ondergronds, alhoewel verschillenden de gevangenis inmoesten. Je kon niet zomaar vrij prediken.
Aan het einde van de jaren 1800, toen het weer wat veiliger was en meer godsdienstvrijheid probeerde Abraham Kuyper de geliefde moederkerk te herstellen. Het was een grote uittocht uit de koningskerk. Er waren wel meerdere van zulke uittochten geweest, zoals in 1834 en 1841.
Kuyper's uittocht werd de doleantie genoemd, en het was een grote beweging, een grote exodus.
Begin jaren 1900 werd Abraham Kuyper president van Nederland.
Het was een opmerkelijke man, zeer geliefd, kon mooi over de natuur prediken, in verband met de boodschap van God. Ook gingen er wat dingen mis in zijn kerk, en waren ze er nog lang niet.
Daarover spreken wij ook in ons onderwijs. Uiteindelijk moeten we niet geleid worden door kerkbestuur, maar door Gods bestuur, en zo was er dan in 1944 een hele grote uittocht nog uit de Kuyper kerk, de beweging van Klaas Schilder, want die wilde niet teveel afhangen van allerlei kerkelijke besluiten, maar God's besluiten. Natuurlijk werd dat ook weer een eigen kerk, de vrijgemaakten, die vervolgens ook weer afsplitsten in 1967, waar ik in opgroeide. Een stukje Nederlandse kerkgeschiedenis. Er werd ook weer veel afgedwaald van juist heel belangrijke zaken, en nog steeds waren ze er nog niet.

Over deze dingen spreken wij vaak. Het is onze vaderlandse geschiedenis. Hier liggen onze wortels. Wij mogen het verdiepen en zuiveren, en omdat Kuyper zo'n belangrijke oudvader is van Nederland en het Nederlandse kerkwezen, maar toch nog had te maken met de tijdgeest, met de tekortkomingen van de vorige eeuwen, moeten we opgaan tot de verdere doleantie, oftewel de nieuwe doleantie. Oude en nieuwe bijbel komen hier tezamen en leggen elkaar verder uit.

---

39. DE SCHOOL VAN PNIËL

Ik bezocht eens als kind mijn grootouders die in een andere plaats woonden. Ze hadden een blad over het paradijs. Ik kon het me nog goed herinneren, de plaatjes, prachtige natuur van het paradijs. Het maakte grote indruk op me als kind.

De verdere schepping gebeurde door de slaap van Adam, zoals de schepping, of liever gezegd de openbaring, van Eva. Eva was een beeld van het beloofde land, maar Adam moest eerst nog de lagere Eva ontmaskeren en overwinnen. Hij moest met Eva worstelen, als op Pniël, in de diepe slaap, ook we de Tardemah genoemd, in het hebreeuws. Ook moest hij zijn lagere zelf overwinnen. Eva zou hem daarvoor doorboren, zijn herinnering, zodat hij tot de oervergetelheid zou komen en de oerherinnering. De nieuwe bijbel spreekt uitvoerig over dit geheimenis.

Hoe komen wij tot de diepe slaap, de tardema ? Anderlech 1:55 is hier heel duidelijk in :

‘De vrucht van de honger is het lijden, en de slaap, om zo door de diepe slaap tot de geestelijke wereld te komen.’

Wij moeten ons dus afzonderen en minderen, en het lijden aanvaarden, want het brengt zo de geestelijke diepe slaap die we nodig hebben, de tardema. Alleen door het kruis, door het geestelijke visnet, zullen wij de tardema binnengaan. Adam moest zijn rib opofferen, wat een beeld is van het oude leven afleggen en te gaan tot het geestelijke Woord, waarvan de rib ook een beeld is, en waarin Eva geopenbaard zou zijn. Eva zou zijn leidsraad zijn, zijn hulp, maar hij moest daarvoor de lagere Eva afdoen, zijn eigen ego. Het is de worsteling met een slang, en met een zwijn. Het is een vreselijke strijd.

Niemand zegt dat het gemakkelijk is. We willen ook niet het gemakkelijke, maar de uitdaging. We willen de volle prijs betalen, we willen verder trekken, en niet zomaar gelukkig gaan lopen zijn en doen, terwijl er nog zoveel werk te doen is. We willen de Heere helpen.

Calvijn stelde dat we de wederoprichting van de kerk van binnen moeten zoeken, in tegenstelling tot de farizeeërs die naar een aards en vergankelijk rijk zochten. (Verkl. Lukas 17:20)

Diep in de tardema, de slaap des Heeren, moeten wij komen tot het Pniël. Het is van belang dat we komen tot de school van Pniël, tot de wetenschap van het geestelijke worstelen, de wetenschap van het toetsen. Het vlees zal namelijk alles op alles zetten om ons in het toetsen proberen te verleiden het halfgebakken te doen, om ons zo te misleiden. Weest daarom waakzaam en nuchter en laat u scholen door de Heere. U moet geschoold worden in het worstelen met uzelf, het worstelen met de Heere, en het worstelen met het kwaad. Ook is dat een worsteling met het leven. Zo moet u uzelf ontworstelen van het vlees en worstelen om bij de Heere in te gaan.

In veel kerken wordt er gepredikt dat het niet te verdienen is, opdat niemand roeme, maar dit is slechts een deelwaarheid. De mens mag het zeker niet verdienen door de vleselijke werken, maar moet leren wandelen in de hogere werken. De genade is een hoger loon in de leer van Calvijn, een ander soort loon, die niet zomaar voor het grijpen ligt in de leer van Calvijn, en waar hij maar heel subtiel over spreekt, als een geheimenis des Heeren. Wij moeten door het oog van de naald, door de

enge poort, om ook maar enige aanspraak te hebben op het hemelse loon. Wij uit is op het loon der mensen heeft zijn loon al.

Laat u niet bedriegen door het luie vlees dat het niet verdiend mag worden, want dat zijn smoesjes. Het heeft het gehele volk in verlamming en overafhankelijkheid gebracht. Het heeft de hemelse economie verwoest, en misdadigers komen zo met van alles weg, door het toverwoord ‘genade’ en ‘geloof’, en ‘niet door werken, opdat niemand roeme’. Wij mogen ook niet in het vlees roemen, maar wij roemen in het kruis. De sleutel tot het wel of niet verdienen ligt in de leer van Calvijn in de leiding des Heeren. Men wordt dus niet zomaar beloond voor werken, maar alleen als men door de Heere geleid wordt. Die leiding kan alleen ontstaan door het onder ogen komen van de vleselijke doodstaat van de mens, en daaraan af te sterven opdat er nieuw leven komt. Dat zijn de belangrijkste stukken in de leer van Calvijn.

---

40. DE GELIJKENIS VAN DE VROUWEN EN DE HONINGBOOM

Twee vrouwen maakten een lange tocht tot een honingboom.
Er was een man die de honingboom bewaakte,
die hen geen doorgang wilde geven.
Er ontstond een worsteling, maar de man wilde niet opgeven.
En er kwam een derde vrouw bij, en de man moest vluchten.
Maar de vrouwen riepen de man terug.
'Neem jouw deel van de honingboom,' sprak één van de vrouwen.
De man nam van de honing en ging zijn weg.
In de nacht kwam de man terug met vele andere mannen,
maar zij konden niets tegen de drie vrouwen beginnen.
Weer sprak één van de vrouwen dat ze hun deel van de honingboom
konden nemen, en de mannen namen van de honing.
De nacht daarop kwamen de mannen terug met nog meer mannen,
en weer ontstond er een worsteling, maar zij konden niets tegen de
drie vrouwen beginnen.
Weer namen zij een deel van de honing en gingen weg.
De nacht erop kwamen er vele duizenden mannen,
maar de honingboom en de vrouwen waren nergens te vinden.
En zo zal het koninkrijk der hemelen zijn.
De mens der zonde zal niet regeren.

---

41. GELIJKENIS VAN DE GROTE BREDE RIVIER

En de hemelse moeder zei tot haar zoon : Ga over de grote brede rivier totdat gij een eiland vindt, en zondert uzelf daar af, en probeer daar te leven, het woord des hemels onderzoekende. En als er iemand tot het eiland komt, trekt dan verder en ga tot het volgende eiland, en doe daar hetzelfde. Leer het woord des hemels in afzondering daar te leven. En als er dan weer iemand komt tot het eiland, trek dan weer verder, en ga tot het volgend eiland, en doe daar hetzelfde. En trek voort van eiland tot eiland totdat gij aan de overkant bent gekomen van de grote brede rivier. Daar zult gij een vrouw vinden, maar gij zult haar niet aanraken, en gij zult verder trekken, de wildernis in. En in diepe wildernis zult gij een andere vrouw vinden, en zij zal u niet laten gaan, en zij zal twistziek zijn en met u strijden. Houdt vol tot het einde, opdat u het woord des Heeren zult vinden dat verborgen is, wat nog nooit aan een mens was getoond. En onderwijs haar in grote liefde wat de Heere u heeft vertoond, en ga terug tot de eilanden om hetzelfde te doen, om hen die daar zijn te onderwijzen. En de vrouw zal u volgen op de voet en u tot een hulp zijn. Zo zal het koninkrijk der hemelen zijn.

42. LEVENSPRINCIPES VAN HET PARADIJS

Ik had een droom dat ik in een rijtjeshuis woonde. De huizen hadden ook deuren tussen elkaar, zodat je van het ene naar het andere huis kon. Aan de linkerkant woonden de Indonesische buren, en aan de rechterkant woonde een meisje waar ik soms zorg voor droeg vanwege haar moeilijke verleden. Het zusje en een nichtje waren bij mij in huis, en ik zat achter de computer en had contact met het buurmeisje die haar nieuwe haar liet zien. Het leek alsof ze het wit had geverfd, maar toen schoof ze het wat en leek het dat het een soort witte strikjes waren. Het ging niet zo goed met haar, ze zei niet veel, en toen zei ik : ‘Kom maar even hier, dan krijg je een knuffel.’ Ze zou dus komen door de deur tussen onze huizen in. Ze kwam al heel snel, en ik zei dat ze even bij de andere meisjes kon gaan zitten, want ik was nog even op zoek naar mijn huisjasje. Ik had ook net mijn sportschoenen aangedaan. Ik kon mijn huisjasje niet vinden, dus toen ging ik door de deur aan de andere kant naar de andere buren om te kijken of het daar nog lag, want daar was ik net geweest, maar er hing een ander huisjasje met een capuchon, maar die was van de buurvrouw, en die wilde ik ook niet aantrekken. Er lag een grote kaart van een zogenaamde aardappelmeter, waarop informatie stond over aardappels, hoeveel je er per dag van kon eten. Mijn opa woonde ook in de buurt, en die was lid van een krant genaamd ‘De Aardappel’. Naast de hoofdtitel was altijd een plaatje van een groene aardappel. Er stonden ook Duitse artikels in. In mijn huis ving ik ook een Afrikaanse vrouw op. Haar man wilde niets meer van haar weten en ze wist niet waarom. Natuurlijk heeft deze droom een diepere betekenis. Het was een natuurplaats. Het was mooi weer. Het was alsof ik in het paradijs was aangekomen, alhoewel sommige dingen nog niet soepel liepen. Ik was dingen kwijt. Mensen liepen nog met trauma’s, en ik probeerde ze te helpen. Natuurlijk als je tot het paradijs gaat wil dat niet zeggen dat alle problemen ineens wonderbaarlijk voorbij zijn. Het is nog steeds oorlog. Het blad ‘De Aardappel’ was voor moestuinierders en landbouwers. Mijn opa had ook land wat hij verbouwde. Het gaat over het werken in de grond, werken met de natuurprincipes, om de diepere levensbronnen aan de aarde en jezelf te ontworstelen, waar Kuyper over sprak in zijn boekje ‘The Practise of Godliness’, p. 29, en waar de nieuwe bijbel ook over gaat. Dat moeten we opdiepen en ons daarin aan de levensprincipes houden.

De nieuwe bijbel beschrijft de tocht van Adam door de tardema, de diepe slaap des Heeren, waardoor de schepping tot stand komt, en waarin Adam zich allerlei vaardigheden aanleert. Ook de eerdere Adam ging hier doorheen. We zien dit ook in de grondteksten van de oude bijbel. De herinnering (man) werd doorboort (besneden) door de eerdere Eva, en zo kwam Adam tot de geestelijke vergetelheid, tot Witi, als de weg tot het geestelijke geheugen. Dat is ook het overzwemmen van de rivier der vergetelheid, de Lethe, om tot nieuw land te komen. Zo begon overigens mijn droom. Ik zou hier niet gekomen zijn zonder de tardema en het overzwemmen van de Lethe.

---

43. TOCHT TOT EN DOOR HET PARADIJS

‘De gehechtheid aan aardse kennis moet verbroken worden, en herinnerings-zucht, die een mens tegenhoudt om de leegte binnen te gaan.’
Behemma 27:11

Wij moeten niet herinneren vanuit het vlees. Er is ook een vleselijk, zondig geheugen, wat besneden moet worden. Het is een gevecht tegen het valse, oude geheugen, wat afgelegd moet worden. We mogen mensen niet kennen naar het vlees, en zo ook niet beoordelen naar het vlees, maar alleen maar naar het geestelijke. Dat is een heel gevecht. De oude machten van het geheugen zullen niet zomaar willen loslaten.

We zijn opgeslokt door het beest van de vleselijke herinneringen. Kuyper stelde in zijn klassieker ‘The Practise of Godliness’ dat God de mens uit het paradijs dreef en dat de wereld in vijandschap zou zijn tegen hem. Hij stelt dat er maar weinig vrede en harmonie is op deze rusteloze wereld. Het zou doornen en distels voortbrengen, waar eerst nog het fruit in overvloed groeide. Kuyper stelde dat alleen als de mens het hardst zou werken, dan zou de mens tot het beste komen, maar uiteindelijk zou de natuur de mens overwinnen. De natuur zou de mens terugnemen. De natuur is mooi, maar verwoestend. Ze is verschrikkelijk. Kuyper stelde dat de natuur tegenwerkt bij de geboorte van ieder kind, en zo is iedere vrouw in grote pijn bij de geboorte, in groot zwoegen. Het voedsel van de mens wordt aangetast en weggetrokken door insecten en ander ongedierte, en gevaarlijke roofbeesten nemen een deel van de mensheid weg, telkens weer, stelt Kuyper. Zowel liefde als haat doet lijden, en mensen geven elkaar hun lijden en nemen het van elkaar, en ook dat roeit de mensheid uit, stelt Kuyper. We kunnen niet met en niet zonder elkaar. We hebben elkaar ook nodig voor onderhandelingen. (p. 13-14)

Kuyper beschildert de tragiek van het leven na de zondeval. De natuur brengt doornen en distels voort en onthoudt de mens de vrucht. De mens moet worstelen voor zijn dagelijks brood, stelt Kuyper. En die strijd zal de mens nooit winnen, want de mens raakt steeds meer vermoeid en verzwakt, en uiteindelijk is de natuur overwinnaar en brengt de mens terug tot stof. (p. 28)

De nieuwe bijbel gaat hier ook over. De mens zal de slaap des Heeren moeten ingaan, de tardema, en zo komen tot de rivier der vergetelheid, tot besnijdenis van het geheugen, tot doorboring, opdat de mens verder kan. Hier kan de herinnering aan het goede terugkomen. (Ewa 29:54)

Zelfs daar zal het aardse blijven trekken, en daarom moet de mens dieper de Lethe in, de rivier van de vergetelheid. (Odenlech 26:50) Er zijn slangen in de rivier de Lethe, en daarom moeten we op zoek naar het touw des Heeren wat ons wil leiden. (Odenlech 26:71)

Lethe wordt ook de eerste Eva genoemd (Duizen 36:2) Er zijn dus eerdere scheppingen geweest waarin onze bronnen liggen en waarnaar we dienen terug te gaan. De mens is ergens vastgeraakt en staart zich blind op latere scheppingen, en doet zo aan symptoombestrijding, wat de marktgeest is, Mercurius. Het is een complot tegen de mens gesmeed. De mens doet hier zelf ook aan mee. Daarom is de natuur tegen de mens, de vijand van de mens. Dat is het uitgangspunt. De natuur zoekt de mens te doden. Daar kom je niet zomaar overheen. Daar is wel een pad voor, het smalle

pad, met de enge poort, ook door de natuur gegeven. Het is dus heel dubbel. De oude mens moet sterven, en de nieuwe mens moet opstaan.

Ergens kruist de rivier van de weeklachten met de rivier der vergetelheid, Lethe, en ergens kruist de Lethe met de Enoe, de rivier der oerherinnering, opdat het goede wordt herinnerd. (Behemma 27 ; Ewa 29:54)

Dat is de oproep, oh volk. Trekt voort, want de zonde jaagt op u. (Buli 1:9)

Over de Lethe, de rivier van vergetelheid, moeten we tot het land van vergetelheid gaan, genaamd Witi in de nieuwe bijbel. Witi is de paradijselijke waarde die opgebouwd dient te worden. De mens moet geheel loskomen van de valse waanwaarde, de overwaarde. De mens heeft namelijk meer genomen dan hij verdiende. De mens is tot rover geworden en heeft de hemelse heerlijkheden geplunderd en verdraaid, maar zal hiermee niet ver komen. Daarom is de natuur tegen de mens. Daarom beschouwt de natuur de mens als vijand, en moet de mens nog geboren worden. De natuur zal de mens terugnemen tot de baarmoeder, tot stof, en dan pas zal de daadwerkelijke schepping komen.

De nieuwe bijbel beschrijft de Witi waarde in het paradijs als de waarde van het loslaten tot vergetelheid. Zonder het minderen kan de mens niet tot de Lethe komen, laat staan tot Witi. Eerst zal men dus tot de slaap des Heeren moeten gaan, tot de tardema, zoals Adam, en Adam ging ook tot Witi. Die tocht wordt in de nieuwe bijbel uitvoerig beschreven. Het spoor tot Witi loopt door de bron van Betelgeuse-Noord, een gebied van woestijnen en ijswoestijnen, waar de markten van de farizeeërs zijn. Om tot de bron te komen moet men eerst langs de valstrikken van het witte farizeïsme heen. Als men uiteindelijk in Witi is gekomen is daar een grote hemelse ladder. (Werktuigen 1)

Betelgeuse is de bron van Orion, de opening van het paradijs, waar de nieuwe bijbel veel over spreekt. (Werktuigen 2:15)

De troonboeken van het vlees zijn ook in de dieptes van Betelgeuze, dus de mens ontkomt er niet aan. Het houdt de vrouwen gesluierd, als wachters van de kennis. (II Duizen 30:18)

De nieuwe bijbel noemt Betelgeuze als belangrijk voor de voortgang van het profetische rijk. (Kamba 12:25)

Betelgeuze is de leidende ster van Orion. (Kamba 21:2)

Orion wordt beschreven als de poortwachter van het paradijs, rijdende op het beest Betelgeuze. (Duizen 20:53)

Uiteindelijk is Behemma, het eerste boek en het Genesis van de nieuwe bijbel, van het boek des levens, ook een gebied in Betelgeuze. Het is een continent. (Duizen 21:2) Betelgeuze had ook een heleboel paradijsteksten die later werden verdraaid en misvertaald. Dat was voor de oprichting van het valse woord. Daarover is de strijd. De mens moet terugkeren tot het ware Woord des Heeren. Het valse woord moet ontmaskerd worden. Men heeft alles vervlakt en versimpeld. Velen zien door

de bomen het bos niet meer. Men heeft menselijke overleveringen en tradities lopen toevoegen, allemaal voor de markt.

In Betelgeuse ligt ook het Septus geheimenis verborgen, van de valse vrucht, de giftige vrucht van het paradijs waardoor de mensheid viel. Dat geheimenis moet opgeklaard worden, opdat er verlossing is voor de mens. Het gaat niet zonder slag of stoot, niet zonder studie en onderzoek. Het mag niet versimpelt worden, want het is iets heel ingewikkelds, waar de aardse spiegelwerelden ook op wijzen. Het aardse is een voorhangsel van het geestelijke, een gelijkenis.

Uiteindelijk moeten we komen tot Moeder Betelgeuze, die door haar netten de uitverkorenen opvist. (II Behemma 11:24)

Eerst moeten we Betelgeuse West binnengaan. Tussen het Oosten en het Zuiden ligt een enorme zee die ook het Westen van het Oosten gescheiden houdt. De nieuwe bijbel spreekt over dronken ruezen die aan de westkust lopen die eerst verslagen dienen te worden. Zij worden bestuurd door fluisterende zeemonsters. Het is een orde die de Uvuur heet, aan de westkust van Betelgeuse. We moeten zijn als David, veelal Ahn genoemd in de nieuwe bijbel, die tegen Goliath strijdt. Dit staat voor het gaan van de aardse betekenis tot de geestelijke betekenis. (Werktuigen 1)

De nieuwe bijbel stelt dat de aarde en Orion in elkaar verwoven zijn, dus ook de poort van het paradijs. (Werktuigen 2:15)

Uiteindelijk worden wij tot de aarde teruggezonden als zendelingen als we in deze dingen zijn ingewijd, de kennis van de geestelijke vergetelheid, van Witi. (Werktuigen 3:20)

Door tot de diepte van de tentendienst te gaan, de dienst van de Kehatieten, komen we dieper in Betelgeuse West om tot deze dingen voorbereid te worden. (Werktuigen 4:15)

De kerkvader Augustinus wordt in dat opzicht genoemd. Hij mengde de stad met de wildernis om zo de stad te kunnen overwinnen. Hij was een menger, en kwam zo op het pad van de wildernis, tot de wildernis van Betelgeuse West. Dit pad liep door tot het Oan gebied, van de geestelijke slaap, van de paradijselijke slaap, de tardema. (Werktuigen 4:27)

Dit was ook door het aanpakken van al te letterlijke en eenzijdige beelden over de hel. (4:28-38)

Als we in het Betelgeuse paradijs zijn gekomen, in Oan, is de Witi een fragmentarisch leven, wat druppelt, en wat gebaseerd is op variatie. (4:41-43)

Hiervoor moeten we uiteindelijk tot de diepere Afrikaanse bron van Betelgeuse gaan. (III Werktuigen 5:3) Hiervoor ontkomen we niet aan Israel en Egypte, die we ook moeten verdiepen, want die zijn juist de brug tot Afrika.

---

44. BRIEFWISSELING IN DE NIEUWE DOLEANTIE IN HET RODENBERGS-NEDERLANDS

Het Rodenbergs-Nederlands is een latere vorm van het Nederduits, ook wel pastoraal Nederlands genoemd. Het gebruikt soms een andere grammatica en andere spellingen, en er wordt bijvoorbeeld niet aan de d/t-regel gehouden. Een van de vaderen van het Rodenbergs-Nederlands was de predikant Lambertus Ledeboer, die ook de vader is van de gereformeerde gemeenten, de oud gereformeerde gemeenten, en de gereformeerde gemeenten in Nederland en soortgelijke stromingen binnen bevindelijk-gereformeerd Nederland. Deze brief in de nieuwe doleantie is in Rodenbergs-Nederlands dialect geschreven. Ook typeert het zich soms door eigennamen of topografische namen niet met een hoofdletter te laten beginnen. Ook beginnen zinnen niet altijd met een hoofdletter in het Rodenbergs-Nederlands. Vaak ook weer wel. Ledeboer was een profeet en wilde profetisch leven en spreken, en profetisch omgaan met taal, opdat de gevoelswaarden van de boodschap niet verloren zouden gaan. Hij hield ook daarom vast aan oudere vormen van Nederlands en Nederduits. Hij was op zijn hoede met modernisering en riep de mens op om terug te gaan, omdat belangrijke fundamenten achterwege waren gelaten. Veel van onze andere artikelen zijn ook in licht Rodenbergs-Nederlands geschreven, maar als wij met elkaar spreken, dan spreken wij zwaar Rodenbergs-Nederlands, wat dus gewoon een latere vorm van Nederduits is, of pastoraal Nederduits.

Er kwam een eeuwig evangelie, mooi en aanvullend. Maar het eeuwig evangelie waren dus nog maar brokstukken van voortgaande openbaring, dus het hele oude gedeelte waren dan traptreden naar wat er zou gaan komen : de nieuwe bijbel. Het zat er ingewoven, gedeeltelijk, dus als je de nieuwe bijbel leest dan zijn sommige dingen dus ook herkenbaar van vroeger. Er was een soort prototype van de nieuwe en definitieve versie van de bijbel, de rv-bijbel dus. Dat maakt dat wat daar dan omheen ligt, achtergrondgeschriften, bijgeschriften, apocrieven zijn van de nieuwe rv-bijbel. Nu, dat is dus ontzettend diep gegaan allemaal.

We hebben een onderwijsplicht, en deelplicht, als kerkhervormers, als profeten, dus een soort van kerkouderlijke instincten.

Er zijn dingen die ik niet opschrijf, of nog niet heb opgeschreven, dingen die bijvoorbeeld of heel sterk in me aanwezig zijn, en maar door en door blijven groeien, of dingen die aan het afzwakken zijn en waarvan ik denk : 'als ik dit nu niet op ga schrijven ga ik het misschien vergeten'. Soms moet ik juist ook weer dingen vergeten omdat het zogezegd ‘zaad’ is, tijdelijke voorhangsels, en ik ben ook veel bezig met de Lethe, de rivier van vergetelheid, dus we moeten ook weer een heleboel loslaten, om diepere herinneringen, oerherinneringen te krijgen. Er is dus oppassen geblazen met bepaalde vormen van herinneringszucht en onthoudzucht, want er is een heleboel kennis die we ook weer moeten verliezen, opdat we tot hogere kennis komen, dus we moeten komen tot de bronkennis en dar oude kennis voor inleveren in de zin dat het verdiept wordt, andere termen ervoor komen, en dat het in een hoger plaatje gaat komen, dus de kennis vervormd zich dan tot hogere vormen. Vaak komt kennis in een bepaalde taal, als beginfase, prototype van iets, en moet het nog doorvertaald of terugvertaald worden tot een hogere of gewoon andere taal.

Dan zijn er dingen die ik dan wel opschrijf maar die ik (nog) niet hoef te publiceren, met de vraag of het ooit gepubliceerd moet worden, of dat het alleen maar voor mezelf is of een heel klein groepje. Dat is een gigantisch archief met allerlei schriften en dagboeken enz. Dat is dan het archief.

En dan is het nog de vraag hoe of wat, en waar, en voor welke mensen en in welk tijdbestek. Ik heb ook wel eens dingen weer teruggehaald. Dus het gaat dan eigenlijk om de bedelingen, de seizoenen, hierin.

Nu, zoals je weet is de christelijke kern onzettend behoudend, en gaan ze rustig door met kerkje spelen, en velen zijn tegen voortgaande openbaring. Anderen zullen er meer open voor staan, al dan niet gematigd. Punt is dus : de oude bijbel is losgemaakt van de grondteksten. Ze vertalen het veelal vanuit het Grieks, maar het Grieks is dan sluimergrieks, varkensgrieks, dus populair gemaakt grieks van de moderne interlinears. In mijn studie ben ik dus teruggegaan naar de oudere Griekse interlinears, toen ze er nog niet in waren wezen snijden, dus dan kom je voor een veel groter spectra te staan, veel meer betekenissen, en dan gaat er een wereld voor je open. Dus mensen in het westen worden moedwillig voor de gek gehouden, en het gebeurt dus door gebrek aan geschiedenis-onderzoek, en daarin onstaat zelfverzekerdheid en zelfgenoegzaamheid. Dus al die stijve nekken hier in Nederland is geen betweterigheid op zich, maar het is een geest van gebrek aan studie. Het volk is ten gronde gegaan door gebrek aan kennis. Plus het feit dat vroeger de Joden helemaal niet zo verzot op Grieks waren, omdat het een heidense taal was, en afgodisch, en het stond gelijk aan het eten van zwijnenvlees, waar Josephus ook op wees. Jezus en de discipelen spraken hoofdzakelijk Aramees, en in het oorspronkelijke Aramees wat ik gestudeerd heb op dezelfde manier, dus NIET de populaire interlinears, MAAR de oudere woordenboeken, krijgt het zijn oorspronkelijke betekenis weer terug.

Dat is dus ook een onderwerp in de nieuwe bijbel, dat het op die manier wordt teruggeleid, en waar de oudvaders van de nederduits gereformeerde kerk al toe opriepen, die waren ook nog niet zo star veelal als nu. Ik heb dus ook de geschiedenis van de nederduits gereformeerde kerk bestudeerd, en het bleek dat er grofweg in de tijd van Alva dan verschil was tussen noord en zuid, dus noord nederland was rekkelijk (zoals wij zijn, open voor andere stromingen), en zuid was meer het starre, ‘de preciezen’ heetten deze. Willem van Oranje moest noodgedwongen met calvinisten samenwerken voor de bevrijding, terwijl hij eigenlijk luthers was, maar werd uiteindelijk steeds meer calvinistisch in de rekkelijke vorm en probeerde dus bruggen te slaan tussen de verschillende gereformeerde stromingen, want hij was voor godsdienstvrijheid. Ze moesten dus vluchten naar Duitsland, want er was veel vervolging, dus ze gingen naar Emden, Wezel, Rodenberg enz., en daar moesten ze tot een bepaald gereformeerd ‘amalgaam’ komen, dus mengsel, anders zouden ze nooit de Spanjaarden kunnen verslaan. Moet je nagaan dat de ene gereformeerde zou moeten buigen voor de ander in broederschap, dus dat ging niet altijd. Die vochten ook onderling. Luthersen tegen calvinisten, en ook calvinisten onderling, en dat Willem van Oranje dan telkens riep : ‘Stop, stop, werk nu met elkaar samen, anders gaat het verzet eraan en maken we de kerk ten schande, en gaat Nederland eraan.’ En er is nu precies hetzelfde gaande, we leven nog steeds zogezegd in de tachtigjarige oorlog, dus de geuzen moeten komen.

Dus even te bedenken dat Aramees en Hebreeuws het Egyptisch als moedertaal hebben, en het Egyptisch is opgebouwd uit veel oudere Afrikaanse talen, dus voortkomt vanuit dieper Afrika, vanuit het Zuiden en het Westen van Afrika, dan hebben we een hele reis terug te maken, die dus beschreven wordt in de nieuwe bijbel, als één van de vele onderwerpen.

Check dit tabelletje maar even :

‘Jezus en discipelen en apostelen spraken hoofdzakelijk Aramees, dus dat moet beschouwd worden als de eerste
brontaal van het NT, terwijl Grieks de tweede is. Het NT kan alleen begrepen worden in de Aramese taal, omdat het de eerste brontaal is. Deze brontaal heeft Egyptische wortels, en daardoor wordt het Aramees duidelijker en begrijpelijker in de Egyptische taal.
Zonder de Egyptologie blijft de oude bijbel dus een half gesloten boek, en zonder de Aramese brontaal, als je alleen maar het Grieks hebt, dan blijft de bijbel voor 3/4 gesloten, en als je de bijbel alleen maar leest in de Nederlandse vertaling, dan blijft de bijbel voor 9/10 gesloten. Het is maar dat u het weet. Het is daarom belangrijk het Aramees te kennen, anders mist men het doel van de oude bijbel.
Als je de Egyptische taal kent, de Egyptische wortels van de oude bijbel, de Egyptologie, dan ben je er nog niet, want dan is de bijbel slechts voor 3/4 open, dus als je echt wil weten wat er nu in de bijbel staat, en wat ermee wordt bedoeld, dan moet je bij de talen van de voortijden zijn, en de talen van Orion.
Dan zal het boek geheel opengaan, en alles ontzegeld worden.’

Daar komt dus nog bij dat het Egyptisch alleen maar te verklaren is in de oudere, diepere Afrikaanse talen, en die leiden dus terug tot de amazone voortijdse talen en tot de orionse brontalen, waar dus de nieuwe bijbel deels over gaat, als één van de vele onderwerpen.

In de tijd van de tachtigjarige wereldoorlog was er dus ook het gezegde : liever turks dan paaps (liever islamitisch dan pauselijk), en werkten ze met de islamieten samen tegen het katholieke spaanse rijk, dus er was een soort van islamo-reformatie. Vandaar dat de nieuwe bijbel dan ook weer zo nu en dan islamitische termen gebruikt, en dat dus ook weer terugherleid tot oudere bronnen, dus het ezau en ismael geheimenis in de grondteksten. Maar in ieder geval sluit de nieuwe bijbel dus aan op de oude bijbel, wordt de oude bijbel uitgewerkt en de missing links worden aangevuld, waarover ik het al gehad had.

Dus nu we die volkomen brug hebben kunnen de steigers meer op de achtergrond.

Er is duidelijk een indeling met onderscheid tussen de aprocrieven/ bijgeschriften/achtergrondgeschriften van de nieuwe bijbel EN de nieuwe bijbel zelf dan, de nieuwe versie, EN de exegesis/ commentaren op zowel de oude als de nieuwe bijbel.

We zijn aan een nieuw project begonnen om dieper die gereformeerde brug te leggen, want een heleboel mensen zijn zo gereformeerd dat ze eigenlijk gedeformeerd zijn en moeilijk aansluiting kunnen vinden.

Het nieuwe project was er dus voor om de reformatie te verdiepen. Calvijn was een theocraat, en een ZEER GEVAARLIJKE ook, maar eerlijkheidshalve hebben ze hem dus ook zwaar gemoderniseerd en ingekort. Er is dus het verschil tussen de Institutie en zijn commentaren, want in zijn commentaren verzacht hij het allemaal en draait hij het ook allemaal om, terwijl veel calvinisten eigenlijk alleen maar de Institutie kennen, een heel gevaarlijk boek, en vaak kennen calvinisten niet eens de Institutie, maar alleen maar TULIP, wat een heel slap aftreksel is van zijn leer. Ik ben dus al heel lang geleden Calvijn echt gaan bestuderen, dus zijn gehele werk, met name de commentaren, en heb gezien hoe belangrijk het is, voor het herstel van de kerk. Het lijkt wel alsof ze dat spul gewoon achterhouden.

Het brengt wat missing links terug, dus laat ook de goede kant van de reformatie zien. Het gaat ook helemaal terug tot Johannes Hus, die de voorloper van de reformatie was, en dat was een armoedsbeweging, en die begon eigenlijk al in de katholieke kerk met de kloosterordes, dus er waren al eerdere katholieke reformaties geweest van terug naar de wildernis en naar de soberheidsbeginselen etc. en die waren voorloper van de 1500se reformatie, wat in beginsel een strijd was tegen het materialisme, maar wat al snel gedeformeerd raakte door genadeleer en geloofsleer. Die worden door Calvijn in principe, in tegenstelling tot zijn kortaffe Institutie, geheel de pan ingehakt. Dus ook al was Calvijn een gevaarlijk type, dat was Mohammed ook, en die brachten toch hele belangrijke openbaringen voor het volk. Maar Calvijn draagt dus belangrijke sleutels, zoals de afscheiding van de koningskerk in de jaren 1800 ook voort was gekomen vanuit diepere bestudering van het werk van Calvijn, en ja, dan kun je een steeds meer reformerende lijn erin ontdekken, en een steeds meer deformerende lijn, en dan moet je dus op de reformerende lijn blijven, dus van reformatie tot reformatie.

Er is dus een nieuwe stroom van boeken en tijdschriften over kerkgeschiedenis en exegese, in de dubbel theologie, dus wat zowel de oude als de nieuwe bijbel bespreekt.

De taak van het nieuwe project is dus het herstel van de moederkerk van nederland, die in de jaren 1570 ontstond, de nederduits gereformeerde kerk, dus die loopt helemaal terug tot de grondteksten. Dus ik groeide dan op in de nederlands gereformeerde kerk, die ontzettend was afgeweken en gedeformeerd was geraakt, als afsplitsing van een afsplitsing van een afsplitsing, van de bron van de moederkerk : dus :

1570 - nederduits gereformeerde (vluchtelingen)kerk (ontstond in duitsland, en ging toen ook naar nederland), ontstaan in rodenberg-emden en omliggende gebieden (wordt allemaal wel uitvoerig besproken in het 2024-onderwijs.)
1816 - deze moederkerk werd toen onder dwang gemaakt tot koningskerk onder werelds gezag van willem I, de nederlands hervormde kerk, en andersgezinden werden vervolgd.

Toen kwam er het reveil als een beweging binnen de hervormde kerk die terugwilde naar de goede beginselen van de eerdere kerk, en dat werd toen tot 1834, de afscheiding van de kerk, waar willem I dus woest over was. In 1840/41 had je dan de ledeboerse beweging, die zich ook had afgescheiden. Hij was een profeet, en wilde alleen profetisch leven, zo organiseerde hij zijn diensten ook, en dat is dus de vader van de zwaardere kerken, zoals gereformeerde gemeente, oud geref. gem. en geref. gem. in nederland etc.

Dus hun bron is profetisch/
charismatisch, en daar was zo nu en dan ook wel ruimte voor, meer dan in de lichtere kerken normaal gesproken, maar ook de hervormde kerk had dan op een gegeven moment een charismatische hoek.

Ik beschouwde mezelf dan van de zwaardere hoek van de charismatische beweging, in de zin dat het geen goedkoop evangelie mag zijn, geen toronto, en geen prosperity, want dat is de lichtere hoek, maar er was dus ook een charismatische beweging binnen de reformatie, en Calvijn beschouwde zich ook als een soort profeet, en had er hele interessante leerstellingen over, dus in het calvinisme is er ook weer onderverdeling in licht en zwaar, en rekkelijk en precies, of een tussenvorm, en ja, sommige dingen moeten lichter en sommige dingen zwaarder, maar bepaalde zware principes zijn belangrijk, zoals in de ggin waar ik het over had, als antistof tegen gemaks-evangelie/hedonisme.

Maar hervormd is eigenlijk ook een strijd tussen hervormd en misvormt. Die lijnen lopen er dwars doorheen. Daar is een grote oorlog over gaande, en er kan veel in geparelduikt worden, en dat moet ook wel, als we los willen komen van de klauwen van het valse hervormde (misvormde). Dat zit allemaal heel diep. Dus er moet een soort van reddingsplan komen om mensen uit die misvormde drap te halen, maar dan via geestelijke principes, niet vleselijke principes.

Er is dus uitleg is over zowel oude als nieuwe bijbel zodat de mensen er stapsgewijs aan kunnen wennen, kerkgeschiedenis, grondteksten, gereformeerde geschiedenis, calvinistische geschiedenis etc. Dus dan wordt alles in kaart gebracht, en wordt er een veilige route uitgestippeld, dus dat kan allemaal via cartografie, stapsgewijs door het nieuwe onderwijs met de nieuwe bijbel, en dan gewoon daarnaast het naslagwerk, achtergrond-teksten, apocrieven (het belangrijke deel staat sowieso wel in de nieuwe bijbel).

De bijbelse mythologie en grondteksten van de serie van de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek, dus eigenlijk van de latere nederduits gereformeerde dogmatiek hersteld de oorspronkelijke schuilplaats tegen alva, de moederkerk, dus die onderlaag ligt er voor zowel de nederlands gereformeerde kerk en de hervormde kerk. Daar liggen de bronnen, daaronder, waar de sleutels liggen, van de nederduits gereformeerde moederkerk van de jaren 1570.

Er is gewerkt aan het herstel ervan en haar dogmatiek, en daar hoort dus ook het boek des levens bij, de witte steen, de nieuwe bijbel, het verborgen manna, anders heeft het teveel missing links.

Dus ja, die kerk moet nog wel verder hervormd worden. Mar ga er maar vanuit dat iedereen nog een identificatie nummer heeft van de Willem I kerk die toen kwam, wat uitgewist moet worden, ook van de latere hervormde kerk vanaf 1920.

Prioriteit is nu de nieuwe bijbel en de commentaren erop wat samengaat met verdere uitleg van de oude bijbel, zodat mensen niet in het diepe worden geworpen. Het instituut voor calvinistische studiën levert commentaren op het werk van calvijn, dus veelal commentaar op zijn commentaren, en dan ook om zo een commentaar en kritiek te leveren op De Institutie, wat velen beschouwen als zijn hoofdwerk, maar wat zijn hoofdwerk helemaal niet is, want dat is zijn bijbelverklaring, echt een massief werk, want daar zou je een heel leven over moeten doen om dat door te spitten, dus daar ben ik al vele jaren mee bezig.

Dan ga je wel het een en ander zien wat er allemaal in de kerk is misgegaan en wat ze allemaal overboord hebben gegooid en het is een totale ramp, en bevestigd eigenlijk ook een heleboel dingen die ik al eerder heb gepredikt, over de heilige gebondenheid en het touw bijvoorbeeld, waar dus de nieuwe bijbel over spreekt.

Zelfs de amazone leer wordt door Calvijn gepredikt, dus dat God allereerst als een Moeder kwam, maar dat het volk haar niet wilde.

Er zijn ook commentaren op allerlei andere gereformeerde oudvaderen en ben tot de conclusie gekomen dat die zo in afzondering leefden, en dat hun werk vaak niet gelezen werd, maar dat ze wel alom werden geprezen als oudvaders, dus meer als monumenten, maar hun werk blijft verder ongekend want daar hebben mensen geen tijd voor of geen zin in. Het is makkelijker iemand gewoon op een voetstuk te plaatsen, zoals ze dat ook met Jezus hebben gedaan.

Dat was het hele verhaal in het kort.

Dus, strategie, zoals in nieuwe project :
oude bijbel uitleggen, gereformeerde oudvaderen erbij halen, calvijn uitleggen, link leggen met de nieuwe bijbel, even aantippen, verder aanvullen met uitleg oude bijbel, dan weer link terug naar nieuwe bijbel, voorbeelden aanhalen, commentaar geven op de nieuwe bijbel, zodat het weer beter de oude bijbel verheldert, etc.

---

45. BELANGRIJKE LEERSTELLINGEN VAN DE NIEUWE DOLEANTIE

*misverstanden omtrend de
zogeheten
onvergeeflijke zonde
*misverstanden omtrend de
verschillende soorten en
bedelingen van offers

Er is een grote nood in Nederland en de gehele wereld. De psychiatrische ziekenhuizen en klinieken zitten vol met mensen die denken ‘de onvergeeflijke zonde’ te hebben gepleegd. Er zijn ook calvinisten die ervan overtuigd zijn dat ze zijn voorbestemd tot eeuwige verdoemenis. Calvijn predikte deze beruchte ‘dubbele uitverkiezing’, en daarom is zijn meest gelezen werk, de Institutie, ook berucht. Hij nuanceert het, verzacht het, en komt er deels van terug in zijn commentaren, laat andere kanten van het verhaal zien, en diepere betekenissen. De leugen kwam dus niet ver, maar de commentaren zijn een veel groter werk dan de Institutie, en vele mensen kennen het niet of nauwelijks, simpelweg omdat ze er geen tijd voor hebben of geen zin in hebben om zoveel te lezen. Ze willen hapklare brokken. Zo werd de leugen van geslacht tot geslacht doorgegeven. Ook Calvijn streed tegen deze leugen van zijn jongere jaren, maar had zich er ook deels bij neergelegd. Het bleef altijd bij hem als een duistere gestalte waaraan hij belasting moest betalen. Calvijn was deels bezet gebied.

Nu, ook en voornamelijk ook op theologische opleidingen kunnen deze dingen fout gaan, want de studenten lezen veel meer in de bijbel dan de leken, en komen dan bij al die verschrikkelijke teksten terecht over de onvergeeflijke zonde. Ook toen ik op de theologische opleidingen was vroeger was er een dodelijke angst bij mijn studie genoten voor de onvergeeflijke zonde, en toen werd er al gezegd dat er een nieuwe bijbel zou moeten komen waar dit soort dingen niet in zouden staan, of waar het in ieder geval beter uitgelegd zou moeten zijn, de zwarte kantjes eraf. De nieuwe bijbel is inmiddels gekomen. Ik wil graag met u dit zeer belangrijke onderwerp bespreken.

Mattheus 12 en Hebreeën 10, dat waren zo’n beetje de meest beruchten, die velen het ziekenhuis inbrachten. Lieve help, ik heb het aan de lijve meegemaakt, de strijd. Er is een oorlog om deze hoofdstukken. Ik zal het nooit vergeten dat ze op de opleiding toen zeiden : ‘Dit kan zo niet langer. Er moet wat in Nederland gebeuren. Deze tekstgedeelten moeten weg, het moet er anders komen te staan.’

Mensen, ik ga recht op het doel af. Een hele belangrijke tekst waaraan we ons moeten vasthouden is Mattheus 13, dus eigenlijk even verder lezen dan Mattheus 12 :

‘Jezus sprak niets zonder gelijkenissen, opdat vervuld zou worden, wat gesproken is door den profeet, zeggende: Ik zal Mijn mond opendoen door gelijkenissen; Ik zal voortbrengen dingen, die verborgen waren van de grondlegging der wereld.’

Nu, laat dit goed tot u doordringen. Laat ook goed tot u doordringen dat het in de grondteksten allemaal soms net even wat anders betekent, en dat het Grieks wat men in het westen leert vaak sluimergrieks is, oftewel varkensgrieks, oftewel populair gemaakt Grieks, wat goed verkoopt, maar

los is gesneden van het klassieke Grieks, dus dan moet je bij de oudere Griekse woordenboeken zijn, niet bij de nieuwen. Daar komt bij dat Grieks niet de eerste grondtaal was, maar Aramees, de taal van Jezus en de discipelen. Ook moet je niet vallen voor de populaire Aramese ingeknotte woordenboeken, maar moet je gaan tot de oudere woordenboeken. Deze zaken worden ontmaskerd in de nieuwe bijbel, het boek des levens.

Nu, wat is de uitleg dan van de onvergeeflijke zonde, bedenkende dat Jezus net zoals de oudere profeten erom bekend stond in duistere raadselen te spreken ? Ja, het is fout dat Nederland, en ook andere westerse landen, het verletterlijkt hebben voor de markt, ook voor de medische markt, want die verdienen goed aan de psychiatrie, aan het leed van andere mensen. In wezen is 'vergeving' en sluierterm, en niet de eigenlijke bron. Ten eerste kan er in het Aramees ook 'vergeten' staan, en 'loslaten'. *De zonde tegen de zoon kan losgelaten worden, maar de zonde tegen de geestelijke offerdienst kan niet losgelaten worden, zowel niet van het wereldse als van het organisatorische,* staat er in het Aramees.

De rebellie tegen het zoonschap weegt dus niet op tegen de rebellie tegen de organisatorische rebellie tegen de geestelijke offerdienst, want die is territoriaal en op grote schaal, en heeft ervoor gezorgd dat men het offer ging verletterlijken en materialiseren, vandaar de vele onnodige oorlogen en het geweld tegen en misbruik van dieren en andere kwetsbaren en minderheden. Vandaar dat er aandacht geschonken moet worden aan de bron van de zonde, namelijk de organisatorische zonde, zodat men niet aan symptoombestrijding gaat doen. Dit is dus een stukje territoriale of hiërarchische oorlogsvoering, oftewel het rechtzetten van de prioriteiten, het naar de wortels gaan. De organisatorische zonde is de daadwerkelijke verloren zoon, het daadwerkelijke verloren lam, of verloren varken, de daadwerkelijke moeilijk opvoedbare, die dus speciale aandacht en zorg nodig heeft. Die wordt niet uit het oog verloren, die wordt niet zomaar losgelaten, die wordt niet zomaar vergeten. Zoals de nieuwe catechismus in het boek des levens ook stelt dat de eeuwige verdoemenis juist tucht en zorg betekent, in een opvoedingssituatie, niets anders. Het is een speciale soort van uitverkiezing.

Nu, de nieuwe bijbel is gekomen. De oude bijbel in het westen heeft nog steeds vreemde vertalingen, wat gewoon interpretaties zijn. Hoe moeten we dat dan zien, als er dan toch nog gewoon staat dat er een onvergeeflijke zonde is ? Die wordt niet vergeven, nu niet en ook niet in de toekomst. Het Aramees noemt dus ook dat dit niet zozeer met letterlijke tijd heeft te maken, maar met werelden, zoals dit ook het geval is in het Grieks. Geen tijd, maar locatie. Maar hoe kun je dat verder zien ? Vergeving is dus een sluierterm, als 'bevestiging van de betaling', niet de betaling op zich, en hier gaat het nu juist om. Men heeft vergeving lopen verafgoden, zonder het zelf in orde te maken. Als je iets verkeerds doet moet je het goedmaken, moet je je bekeren, en dan is vergeving gewoon de bevestiging ervan, maar men is daarmee weggelopen. Daarom liet Jezus zien dat men geen aanspraak kan maken op vergeving, dat het zo niet werkt. Men moet het in orde maken, men moet tot de kennis komen, want dat is de sleutel van de behoudenis. Men had misbruik gemaakt van de vergeving. Dus nee, er is niet zomaar vergeving, maar Jezus wilde de nadruk leggen op de eigen verantwoordelijkheid van de mens.

Nu, het ging hier om de vleselijke offerdienst die onder handen genomen moest worden, dit bittere en stijfnekkige venijn. Een grote mond hebben de toeschouwers hierover. Het is altijd de ander die geofferd moet worden, nooit het eigen ego, waar Daniël al voor waarschuwde. Het dagelijks offer

zou gestaakt worden. Dat is gebeurt door een vleselijke Jezus en door een vleselijke bijbel, een misvertaling.

Het ware vlees is het Woord van God en het offer van ego, daar ging het om, in beeldspraak, maar in deze wereld buiten het paradijs verdraaiden ze alles. Jezus was de visser van de mens. Deze zinnebeelden zijn heel oer-instinctief en essentieel om de hogere principes van het leven te laten zien. maar mensen leggen alles uit naar het vlees, ze begrijpen de toespraken van God niet. Toch doden ze velen in naam van God.

Veel mensen brachten nog steeds offers, vooral heidenen, waar Jeremia al voor waarschuwde in hoofdstuk 7 dat God niet tot de vaderen sprak over brandoffers of offers. Jesaja waarschuwt er ook voor, maar de mensen luisterden niet. Jeremia noemde het de pen van leugens door de schriftgeleerden gebruikt, omdat ze het al begonnen te veranderen. Dat is altijd het probleem geweest. De mensen luisterden niet, omdat ze letterslaven waren, dus Jezus kwam het vervullen, om de diepere betekenis te laten zien om het vlees af te schaffen. Helaas gebeurde het en gebeurt het nog steeds, maar het was nooit van God. Gods koninkrijk is niet van deze wereld, Daniël zei dat het dagelijkse offer van het ego zou stoppen en dat het beest in plaats daarvan de profeten zou vervolgen en offeren, en Johannes zei dat de dieren op die manier gemarteld zouden worden, het geslachte lam. Wat ze doen met de minsten, doen ze met God. Het kruis is een herinnering aan het geweten.

Wanneer de leringen van en rond Jezus spreken over: 'er is nu geen behoefte meer aan offers', rechtvaardigt dat de offers uit het verleden niet, maar schaft ze juist af. Er is echter ook de bedelingen-theologie, dat bepaalde oude 'offers' ten einde zijn gekomen, omdat we niet steeds opnieuw dezelfde fundamenten moeten leggen. Er is een tijd om te zaaien en een tijd om te oogsten, net zoals Jakob voor Rachel moest werken, het dubbele deel, en toen was het gedaan, toen moest hij andere dingen doen.

Mensen moeten dus de vele verschillende soorten offers kennen, wetende dat sommige ervan sowieso verkeerd waren, en sommige ervan goed waren maar niet meer nodig, zoals de lastige kwestie van 'dubbel werk', dingen doen die anderen al hebben gedaan, of hetzelfde werk blijven doen terwijl andere werken gedaan moeten worden. Dus in die zin is 'het offer ten einde', wat betekent dat je geen werk moet doen dat geen werk is, niet moet uitstellen, naar het volgende niveau moet gaan, 'de offers niet moet verwisselen', enz.

Dit zijn belangrijke leerstellingen van de nieuwe doleantie.

---

46. BESPREKING BEHEMMA 19

Lezen :
Behemma 19:26-31

‘Er zal geen genade en geen hoop zijn wanneer ze de portalen van de aarde bezoekt. Er zal een dag van angst en beven zijn, wanneer ze de trots neerhaalt en breekt. Velen zullen roepen: Hemel, Hemel, maar ze zal hen niet horen, omdat ze haar geboden hebben overtreden. Ze hebben hun mannelijke goden toegejuicht en machtige mannen getrouwd die niet bij haar woonden. Ja, ze zal hen neerhalen met hun kracht. Er is een dag dat ze zich tegen al het kwaad en hun leugens zal keren. En ze zal hun graven vullen met dode paarden. Er is een dag dat ze tegen alles komt wat hoog en machtig is. Het is niet waar dat iedereen die naar de dochter komt, zal worden gered. Omdat zij ook de afwijzing is. Ze kiest wie ze wil. Ze is voorbestemming. Vreest Haar als gij Haar benadert. Wees niet dwaas. Ze is niet gemakkelijk te behagen. Ze is moeilijk, in tegenstelling tot al uw afgoden. Strijd om de dochter te ontvangen. Er is geen gemakkelijke weg tot de hemel. Wie heeft u misleid? En velen zullen proberen binnen te komen, maar slechts enkelen zullen er doorheen komen. Maar toch zal er een overvloed aan genade zijn, want Zij is genade. Laat dan niemand over haar liegen.’

Tot zover ons schriftgedeelte. Geliefden, wij mogen over de hemel niet gemakkelijk denken, net zoals we over het binnengaan van een vrouw niet gemakkelijk mogen denken. Gemakkelijk binnengaan in een vrouw is of hoererij, of verkrachting. Zo is men in religie over God en hemel gaan denken. Er is totaal geen respect. We zien het overal om ons heen hoe ze het versimpeld hebben. Hemel en hel. Maar er is een groot vlak tussen. Het wil niet zeggen dat als een mens de vrouw niet binnengaat dat hij dan in de hel terecht komt. Men heeft van het contrast een karikatuur gemaakt. Wel is het zo dat de hel de baarmoeder is, maar ik heb het nu over allerlei leugenachtige afbeeldingen van de hel.

Als we het hebben over de natuurvrouw genaamd ‘Geen hoop’, dan betekent dat dat er geen hoop is voor de zonde, geen hoop voor het vleselijke, oftewel geen hoop voor de onwetendheid, de kennisloosheid, want alle knie zal buigen en tot kennis komen. De aarde zal vol zijn met de kennis des Heeren. Daar kan niemand van vluchten. Wij moeten dus zeer zeker een ontmoeting hebben met de natuurvrouw ‘Geen hoop’. Zij is een belangrijk aspect van God. Ik had een ontmoeting met haar in een droom. Zo kan het ego afgelegd worden. Er is geen hoop voor het ego. Er is geen hoop voor zelfzucht en hebzucht. Dat zou niet best zijn. Het zaad moet sterven. Er mag geen hoop zijn voor het zaad. Het zaad moet sterven, opdat er nieuw leven zal komen. Het oude is voorbij gegaan. Geliefden, er is geen hoop voor het oude leven. Er is geen hoop voor de oude betekenissen. Alles zal een nieuwe betekenis hebben. Nieuwe gevoelswaarden zullen ontstaan. Alles wordt nieuw. Wat een heerlijke belofte waar we naar uit mogen kijken : Al het lijden is een gelijkenis, en zal doorvertaald worden, spreekt de nieuwe bijbel. Uiteindelijk is het lijden een boodschapper.

Natuurlijk is er een zekere uitverkiezing, waar het tekstgedeelte van vandaag over spreekt. Een vrouw heeft gevoelens of niet. Zelfs als een mens gevoelens heeft voor een bepaalde vrouw, en denkt dat hij wel aan alle voorwaardes voldoet, wil nog niet zeggen dat de vrouw ook gevoelens heeft voor hem. De mens kan heel sluw zijn, en zijn weg proberen te vinden met veel slijmen. Maar een vrouw voelt dingen aan. Een vrouw gebruikt haar intuïtie, en zal rode vlaggen herkennen. Zo is dat ook met God.

1 Petrus 3:7 zegt dat heel mooi :

‘Desgelijks gij, mannen, leeft verstandig met uw vrouwen, als met brozer vaatwerk, en bewijst haar eer, daar zij ook medeërfgenamen zijn van de genade des levens, opdat uw gebeden niet belemmerd worden.’

Het Aramees vertaalt het als de vrouw zijnde de bron van het kenvermogen, als een intuïtief lichtgevoelig wapen of instrument. Wij moeten daar voorzichtig mee omgaan.

Het Grieks noemt haar een onstuimig touw, een werktuig. Haar onstuimigheid laat zich niet temmen. Ze werkt niet volgens menselijke maatstaven. Mensen mogen hun dromen over haar opgeven, want de mens bepaalt dit niet. Wat is de mens ? De mens is maar een zucht. Telkens wekt een mens de liefde op voordat het haar behaagt. Het Grieks laat zien dat een relatie met haar maar aan een zijden draadje hangt. Het kan zo weer omslaan, en daarom moet de mens voorzichtig zijn, en alle voorbereidingen en voorwaarden treffen. Daarin moet de mens gevoelig en teder met haar omgaan. Aan de andere kant is dit een worsteling, want de mens moet met haar vlees worstelen. We moeten het dus niet romantischer voorstellen dan het is. Jakob worstelde met God. Er waren genoeg vleselijke afgoden die hem zouden kunnen meenemen, en daarom worstelde hij. Wij mogen ons ook niet zomaar overgeven aan vrouwen. Wij moeten oppassen voor vleierij en mensenbehagenis. We moeten oppassen voor overmoed. Daarom moeten wij ook met onszelf worstelen. We moeten vrouwen ook niet over ons heen laten lopen. Maar we moeten de hogere natuur in haar eren.

Geef je niet zomaar gewonnen. Vertrouwen moet verdiend worden. Je moet zelf vertrouwen verdienen van anderen, en anderen moeten jouw vertrouwen verdienen. Niets komt zomaar. Het neemt veel tijd in beslag.

Spreuken 31 zegt : ‘Geef uw kracht niet aan de vrouwen, noch uw omgang aan haar die koningen verderven. Een degelijke huisvrouw, wie zal haar vinden? Haar waarde gaat koralen ver te boven. Bedrieglijk is de bevalligheid en ijdel de schoonheid, maar een vrouw die de Heere vreest, die is te prijzen.’

Prediker 7:26 waarschuwt : ‘En ik ontdekte iets, bitterder dan de dood: de vrouw, die een valstrik is en wier hart een net is, wier handen boeien zijn. Hij, die aan God welgevallig is, ontkomt haar; doch hij, die niet welgevallig is, wordt door haar gevangen.’

Allereerst is God onze vrouw. Wij moeten eerst het vrouwelijke van God leren kennen, opdat wij niet worden meegesleurd met de vreemde vrouw, die doet hoereren met de zonde.

---

47. De gelijkenis van het vreemde volk dat gij niet kent

En de hemelse moeder zei tot haar zoon : Wacht op de nacht, want daarin zal uw leger komen. En zij zullen komen zij aan zij, en het wapen is de liefde. En de liefde zal zijn als een trompet om de volkeren te roepen. En velen zullen komen, maar velen zullen komen om tegen de liefde te strijden, en zij zullen proberen de trompet van de liefde tot zwijgen te brengen. Zwem dan de rivier over, en aan de overkant zult hij een vreemd volk vinden dat gij niet kent. Laat u door dat vreemde volk dat gij niet kent onderwijzen. Zo zal het koninkrijk der hemelen zijn.

48. De gelijkenis van de orkanen des Heeren

En de drie orkanen des Heeren zullen de zee overgaan tot het land waar de gelovigen opgesloten worden gehouden, en de orkanen zullen de gelovigen opnemen en terugbrengen tot het land waar zij vandaan kwamen. Zo zal het koninkrijk der hemelen zijn en de dag des Heeren.

49. De gelijkenis van de vrouw in barensweeën

En het koninkrijk der hemelen was als een boot op een wilde en woeste rivier, maar velen sprongen van de boot, omdat de boot nog wel wilder en woester was, en er gebeurden verschrikkelijke dingen op de boot. En ze zwommen naar de bodem van de rivier om de dood te zoeken, maar ze konden de dood niet vinden. En de hemelse moeder riep tot hen, en vroeg hen waarom ze haar in de steek hadden gelaten vanwege haar barensweeën. Toen kwamen enkelen van hen terug tot de boot. Op een nacht kwamen er vogels tot de boot, en ze namen velen tot een eiland. Op het eiland was een vrouw die vroeg waarom ze hun hemelse moeder in de steek hadden gelaten vanwege haar barensweeën. Ze zeiden toen dat vogels hen tot het eiland hadden genomen. De vrouw zei toen de barensweeën ook voor hun eigen geboorte was. Ze gingen toen terug om de geboorte te zoeken, maar ze konden het niet vinden, en ook de boot konden ze niet vinden. Toen zijn ze teruggegaan naar het eiland waar ze hun eigen boot bouwden.

50. MAN EN VROUW IN DE GRONDTEKST

De nieuwe bijbel ligt veel dichter bij de oude grondteksten dan de westerse bijbelvertalingen van de oude bijbel. De nieuwe bijbel voert het verder terug naar Egypte, dieper in Afrika, zuidelijker en westelijker, en naar de voortijden, om zo terug te keren tot de oorspronkelijke Orionse talen.

In het Aramees van 1 Petrus 3:7 wordt de vrouw een lichtgevoelig wapen genoemd, als het kenvermogen, mhel mana, of gewoon mana, als de mannin. In het hebreeuws is man, mana, het verborgen geestelijke voedsel, wat de mens in de dieptes van de wildernis in volharding ontvangt. Dat is waarvan de natuurvrouw een beeld is. Het ligt niet voor het oprapen. Alleen overwinnaars zullen tot het verborgen manna komen, hen die het vlees hebben bestreden en hebben overwonnen. Maar kijk wat ze in het westen ervan hebben gemaakt. Ze gebruikten het woord voor de man, zoals in het Nederlands, Duits en Engels, terwijl het oorspronkelijk van de vrouw was, als de mannin, ook weer verbonden aan monon, het eenlingenprincipe van afzondering, het hongerprincipe. In het Grieks wordt de vrouw in 1 Petrus 3:7 ook genoemd als touw, en dat is in het Egyptisch verbonden aan de slang, waar Mozes op wees in de wildernis, waardoor de Israelieten werden gered. Calvijn stelde dat God eerst als vrouw kwam, maar de mensen wilden haar niet. Ze was geen vrouw zoals de moderne vrouw, maar ze kwam als een wapen tegen het vlees, en daarom vochten de mensen tegen haar. Wat een hoogmoed bezit de mens. Wat een koppigheid. En daarom is het oordeel over de mens welverdiend.

Alles wat de vrouw was werd nu op de man geprojecteerd. De man was ineens het manna, de geestelijke verborgen kennis, in al zijn opgeblazenheid. De mens had een eigen hemel gebouwd om tegen God te schuilen, ver van God vandaan.

De varkens van de hebzucht, van het ego, moeten geslagen worden en verdronken worden in de rivier, de oude mens, opdat de nieuwe mens zal opstaan. Het vlees moet in het watergraf. De vis moet opgenomen worden. De adem van de oude mens moet sterven opdat de geestelijke adem zal komen. We moeten gaan tot de rivier van het verdrink-offer om daar aan onszelf af te sterven.

EERDER VERSCHENEN LESBOEKEN :

1 de calvijn code
2 de afrika code
3 de egypte code
4 de india code
5 de twaalf kleine profeten
6 het plumares mysterie
7 de afrika brug
8 de amerika brug
9 de filosofie van het voortijdse afrika
10 rigil kent ontsluierd - de verloren kern van orion
11 de logistieke filosofie
12 de aretaitische filosofie
13 de contextuologie
14 de recyclocratie
15 van reformatie tot regressie - de rodenbergse catechismus
16 ragnarok ontsluierd
17 het kehatitische verschijnsel
18 de venezuela muur
19 leven op de paradijs aarde
20 leven op de paradijs aarde deel 2
21 de ontsluiering van genesis
22 de wachters van dordt
23 van heidelberg tot dordrecht – reformatie en regressie
24 het orionse afrika
25 ragnarok ontsluierd 2
26 het leven is literatuur

Nieuwe Lesboeken :

1 Gids bij de RV-Bijbel
2 Uittocht uit Laodicea
3 De Calvinistisch-gereformeerde leer
4 De Calvinistisch-gereformeerde leer II - Het verborgen calvinisme
5 De Calvinistisch-gereformeerde leer III - De Tulipologie